

OH

OF

ΕΚΤΥΠ. ΠΕΧΑΙΒΑΝΙΔΗ

Σπόροι για όλο τον κόσμο

Η χρησιμοποίησις νέων μεθόδων

Οι κάτοικοι διαφόρων χωρών της υπηλίου θα μπόρουν να φάνε καλλίτερα λαχανικά, χωρίς στούς σπόρους εκλεκτών ποιοτήτων που στέλνουν σε μεγάλες ποσότητες οι Ήνωμ. Πολιτείες στην Ευρώπη, στην Ινδία, στην Κίνα και στο Νότιο Ειρηνικό, για να συντελέσουν στο μπόρουν στις προσπάθειες της ανοικοδομήσεως του μεταπολεμικού κόσμου. Εύχμες και κόκκινες ντομάτες, πεπόνια, αλόγυλα, νοτιμώτατο καρδά, ζουμερά, κοκκινωκόνη και διάφορα άλλα προϊόντα του λαχανοκόνηπου εξασφαλίζουν τη διατροφή του λαού, σε μέρη όπου πολλά απ' αυτά ποαν άγνωστα έως τώρα.

Πρέπει να σημειωθεί ότι, έκτος των εκλεκτών καρπών τους, τα φυτά αυτά είνε επίσης εξαιρετικά ανθεκτικά στις διάφορες ασθένειες και τα παράσιτα. Γιατί αποτελούν το προϊόν μακράς και έπιστημονικής επιλογής και συστηματικών πειραμάτων και παρατηρήσεων. Άλλα και ή όψις τους είναι συχνά πολύ διαφορετική απ' τη γνήσιτη. Υπάρχουν π.χ. ντοματιές αναρριχητικές, που φθάνουν σε ύψος 6-7 μέτρων, και φασολιές που παράγουν φασολάκια μήκους 2 μέτρων!

Από πολλά χρόνια, η Ευρώπη αγόραζε απ' την Καλιφορνια σπόρους μαρουλιού, γιατί δεν μπορούσαν να παραχθούν ικανοποιητικά στο δικό της κλίμα. Για τον ίδιο λόγο, η Άγγλία προμηθεύεται απ' την Καλιφορνια μεγάλες ποσότητες κρεμμυδιού. Άνθίζουν, βέβαια, και στην Άγγλία τα κρεμμυδιά, αλλά το κλίμα είνε εκεί πολύ ψυχρό για την καλή παραγωγή σπόρου. Οι Ήνωμ. Πολιτείες παρήγαγν τότε περί τους 60.000 τόννους μπιζέλια, φασόλια, καλαμπόκια κ' άλλους μεγάλους σπόρους και 35.000 τόννους απ' τους μικρότερους. Κατά τον πόλεμο, η παραγωγή αυτή τριπλασιάσθηκε ή τετραπλασιάσθηκε, γιατί είχε αυξηθεί πολύ ή ζήτηση.

Υπήρχε όμως ένα μεγάλο έμπόδιο γι' αυτή την αύξηση της παραγωγής: ή έλλειψις εργαστικών χειρών, που χρειαζόντουσαν για το μάζμα, το καθαρίσμα και τή συσκευασία των σπόρων. Όσοι εργάτες δεν υπηρετούσαν στο στρατό, δούλευαν στα εργοστάσια. Έτσι λοιπόν χρειαζόθηκε να έπινον θούν καινούργιες μέθοδοι και μηχανήματα, για να κάνουν αυτομάτως τις δουλειές αυτές.

Ένας απ' τους μεγαλύτερους σποροπαραγωγούς του κόσμου καλλιεργεί 500 περίπου ποικιλίες 50 διαφόρων λαχανικών, σε μία έκταση 200.000 στρεμμάτων, στην Καλιφορνια και σ' άλλες βορειοαμερικανικές πολιτείες. Το μάζμα λοιπόν και το καθαρίσμα καθενός είδους αποτελεί ένα ιδιαίτερο πρόβλημα. Άρκει να σκεφθεί κανείς ότι πρέπει να λείψουν από μέσα οι σπόροι 3.000 ειδών αγριόχορτων.

Τα μηχανήματα είναι διαφόρων τύπων. Άλλα απ' αυτά φυσούν πεπιεσμένο αέρα, ο οποίος παρσύρει τους ελαφρούς σπόρους και τή σκόνη. Άλλα περιέχουν κόκκινα, που ξεχωρίζουν τους σπόρους από τις προσμίξεις με τή διαφορά των μεγέθους των. Τέλος, υπάρχουν μηχανήματα με τα οποία ο διαχωρισμός γίνεται με τή διαφορά του βάρους.

Τα πεπόνια, τα καρπούζια, τ' αγγούρια, κλπ., λιώνονται ανάμεσα σε δυο περιστρεφόμενους κυλίνδρους κ' ο πολτός πέφτει σ' ένα μεγάλο περιστρεφόμενο κόσκινο, απ' το οποίο περνούν μόνον οι σπόροι μαζί με ελάχιστη σάρκα. Μία ανάλογη μέθοδος χρησιμοποιείται για τις ντομάτες. Σ' αυτές όμως, επειδή οι σπόροι είναι κολλημένοι στο σάρκα, ο πολτός μένει επί μερικές ημέρες μέσα σε μεγάλα δοχεία, για να υποστή ζύμωσι. Επειτα πιά οι σπόροι ξεχωρίζουν εύκολα, μ' ένα μηχανήμα σαν εκείνο που μεταχειρίζονται οι χρυσοθήρες για να βγάσουν το χρυσάφι απ' την άμμο των ποταμών.

Οι σπόροι των κρεμμυδιών αποχωρίζονται μέσα στο νερό, γιατί έχουν μεγαλύτερο βάρος απ' τις προσμίξεις και βυθίζονται άμέσως. Για τα κοκκινόγυλλα χρησιμοποιείται ένα μηχανήμα που μοιάζει πολύ με τις μηχανές αιδερώματος των μεγάλων πλυντηρίων.

Μετά το καθαρίσμα των σπόρων, γίνονται συστηματικές δοκιμές της βλαστικής των ικανότητας. Όμοιες δοκιμές γίνονται επίσης κάθε 5 μήνες για τους αποθηκευμένους σπόρους, καθώς και πριν από την αποστολή κάθε παρτίδας. Ένας αριθμός σπόρων τοποθετείται μέσα σε ειδικές αποστειρωμένες συσκευές και βλαστάνει υπό στερεές συνθήκες φωτισμού και θερμοκρασίας. Όταν οι σπόροι δα σταθούν σε ψυγείο κ' έπειτα υποβάλλονται στη δοκιμή της βλαστήσεως. Έτσι εξακριβώνεται ποιά έπιόρασι θα έχη το κρύο στη βλαστική τους ικανότητα.

Την άπατεύς με την... πεδερά του

Η κυρία Μπέννεντ σύζυγος ενός από τους μεγαλύτερους κομμωσιολόγους του Λονδίνου υπέβαλε τελευταία αίτηση διαζυγίου με το δικαιοδικτικό ότι ο άνδρας της την άπατεύς. Το καταπληκτικό έδνε ότι ή έρωμένη του κυρίου Μπέννεντ ήταν ή... πεδερά του. Και μία αξιοσημείωτη λεπτομέρεια: Η κυρία Μπέννεντ είνε 27 ετών και ή μητέρα της 45.

Τò μυστικό του μελλοθανάτου

Παράξενο διήγημα

Η δίκη αυτή ήταν μία απ' τις συντακτικότερες και συγχρόνως τις πιο μυστηριώδεις. Ο κατηγορούμενος Ντορένζ, εξακολούθησε ως το τέλος ν' αρνείται ότι είχε δολοφονήσει τη γυναίκα του. Όστόσο τα τεκμήρια κ' οι μαρτυρικές καταθέσεις απέδεικνυν άράνταχτα την ένοχη του. Πάνω στο μεγάλο ψαλλίδι, το όπλο του εγκλήματος, είχαν βρεθεί τα δακτυλικά του αποτυπώματα.

— Πιθανόν να τόπισα τυχαίως, αφού βρισκόταν διαρκώς στο διαμέρισμά μας, δικαιολογήθηκε εκείνος. Γιατί θα σκότωνα τή φτωχή μου Σαρλότ; Την άγαπούσα τόσο πολύ! Είχαμε λίγον καιρό παντρεμένοι. Ταίριαζαμε σε όλα...

— Ησαστε μόνος μαζί της, τή στιγμή που οι γείτονες άκουσαν τή σπαρακτική φωνή πουδγαλε, όταν χτυπήθηκε κατάστηθα... έλεπε ο πρόεδρος. Η υπηρέτρια έλεπε... Διάφοροι μάρτυρες κατέθεσαν ότι είχαν έπαινημένως σκηνές με το θύμα. Έξ άλλου βρήθηκε κρεμμένο στο γραφείο σας αυτό έδω το δέμα των γυναικείων ρούχων: τρία φορέματα, κάλτσες, παπούτσια, γάντια, ένα καπέλλο... όλα κομμά και καινούργια. Επίσης αυτά τα καλλυντικά και τα ερωμάτια.

Ο κατηγορούμενος, που είχε μείνει ήρεμος ως τότε, σπρώχθηκε, τρέμοντας, και κάρφωσε τα γουρλωμένα μάτια του στα πειστήρια.

— Είχατε μία έρωμένη και τή δεχόσαστε στο σπίτι σας! πρόσθεσε ξερά ο πρόεδρος.

— Ψέμμα! Ποτέ δεν άπείρησα τή Σαρλότ μου!

— Πώς έγγεινε λοιπόν την παρουσία ατών των πραγμάτων στο γραφείο σας;... Ά, δεν άπαντάτε!...

Ο πρόεδρος παρουσίασε κατόπιν μερικά γραμμάτια του, που είχαν βρεθεί κ' αυτά στο γραφείο του. Ήταν φλογεά κ' απευθύνοντο σε κάποια Μαρσέλ. «Μόνο έσύ είσαι ή ζωή μου!» τής έγραφε ο Ντορένζ.

— Δεν τά έστειλα ποτέ, αυτά τα γραμμάτια! διαμαρτυρήθηκε ο Ντορένζ, καταλάμιος. Τάγραψα, αλλά δεν τά στείλα.

Κατόπιν εξετάσθηκε μία γειτονίσσα που έμενε στο αντίκρυνο σπίτι και που μπόρδσε να ίση απ' τή παραθύρα της ένα μέρος του γραφείου του Ντορένζ. Αυτή κατέθεσε, ότι είνε ίση δυο ή τρεις φορές έκαι μέσα μία νέα γυναίκα, που δεν ήταν ούτε ή Σαρλότ ούτε ή καμιά. Δεν είχε διακρίνει καθαρά τή χαρακτηριστική της από μακριά. Είχε προσέξει μόνο ότι ήταν κομψή και πολύ μακιγιαρισμένη.

Η καμριέρα έκαμε έπειτα μία άποκάλυψη ακόμη συντριπτικότερη, για τον κατηγορούμενο: Μία μέρα, που είχε βγεί ή κυρία της, άκουσε στο δωμάτιο του κυρίου της μία γυναικεία φωνή. Έπεξείρησε ν' άνοιξη, αλλά ή πόρτα ήταν κλειδωμένη, κ' ο κύριος της τής φώναζε από μέσα με θυμό να τόν άνοίξη πορτο.

— Τί έχετε ν' άπαντήσετε, Ντορένζ; έλεπε ο πρόεδρος.

— Η καμριέρα γελάσθηκε.

Οι λίγοι μάρτυρες της υπερασπίσεως βεβαίωσαν άπλως ότι ο κατηγορούμενος ήταν έντιμος, εργατικός, μαλακός χαρακτήρας, άνικανος για ένα εγκλήμα. Η άγόρευσις του εισαγγελέως υπήρξε σωστός καταπλητής. Υπεστήριξε ότι ο κατηγορούμενος είχε δολοφονήσει την νέα γυναίκα και πλουσία γυναίκα του, γιατί συνδέσαν με μιάν άλλη κ' έπιθυμούσε την έλευθέρια του. Ποιός άλλως μπόρδσε να είχε κάμει το φόντο; Και για ποιά λόγο; Δεν έλεπε τίποτε απ' τή διαμέρισμά. Το θύμα περνούσε ζωή άγηση... Δεν γαρούσε λοιπόν καμμία αμφιβολία για την ένοχη του Ντορένζ!

Μίλησε κατόπιν ο συνήγορος. Τόνισε ότι ή υπόθεσις εκείνη ήταν αληθινική, ότι ο Ντορένζ δεν είχε κανένα λόγο να σκοτώση τή γυναίκα του κ' ότι ή άστυνομία δεν είχε καταρρώσει ν' άνακαλύψη την ύποπτη έρωμένη του μηχανικού. Άλλωστε — πρόσθεσε — κάθε σύζυγος άπιστος δεν είνε κατ' ανάγκη και δολοφόνος...

— Ο πελάτης μου είνε νευροπαθής, έλεπε. Οι ψυχίατροι που τον εξέτασαν, θάπρεπε να προσέξουν περισσότερο, πριν τον κρίνουν άπολύτως λογικό. Υποστηρίζω ότι γελάσθηκαν και λυπομαι, γιατί το δικαστήριο δεν ένέκρινε την δού-

τερη λατρωδικαστική έκθεσι που ζήτησα!...

Η διάσκεψις των ένόρκων δεν έκράτησε πολύ. Κι ή άπόφασις τους ήταν όπως την περίμενε όλο το άκαρσίριο: Ο Ντορένζ κηρύχθηκε ένοχος φόνου, χωρίς έλαφρυντικά. Και καταδικάσθηκε εις θάνατον!

— Η άδυσος αυτή είνε λιγώτερο βαθεί απ' την άλλη!... μουρμούρισε ο Ντορένζ, πριν τον πάρουν οι χωροφύλακες.

★

Οι πρώτες λάμψεις της αύγης φωτίσαν το παράθυρο του καλλιού της φυλακής.

— Σηκώθηκε Ντορένζ! Η αίτησις χάριτος άπερρίφθη. Έφθασε ή ώρα...

Ο κατάδικος σηκώθηκε και ντύθηκε μ' έπιμέλεια, σαν τις άλλες μέρες. Φαινόταν ευδιάθετος, σιγασφύριζε ένα τραγουδάκι. Σε μία μικρή αίθουσα, περίμεναν ο δήμιος, οι βοηθοί του, ο εισαγγελέας, ο συνήγορος του Ντορένζ και μερικά άλλα έπίσημα πρόσωπα, μαρτυρομένα. Ένας δεσμοφύλακας πρόσφερε στον κατάδικό ένα κονιάκ.

— Προτιμώ ένα άλλο τοντικό, διαφορετικό απ' τή συνειθισμένα δήλωσε ο Ντορένζ. Άν μου το δώσετε, θα προδώ σε όμοιολογίες λεπτομερείς!

— Τί θέλετε; Πέστε μας!

— Άπλούστατα: Πορνύρα, κοκκινιάσι για τή χείλη και γονιόν για τή μάτια!... Αυτά δα με βοηθήσουν να πεθάνω με θάρρος...

— Όλοι σώπασαν για μία στιγμή, καταπληκτοι.

— Είχα δίκη! μουρμούρισε ο συνήγορος στον άνακριτή. Είνε τρελλάς!...

Όστόσο ο διευθυντής των φυλακών διάταξε να φέρουν, ότι είχε ζητήσει ο κατάδικος.

— Ευχαριστώ!... έλεπε εκείνος. Και τώρα άκούστε, κύριοι: Ναί, έγω σκότωσα τή Σαρλότ... αλλά σε μία στιγμή μ' τρέλας, έδινος να τή θέλω!... Ο λόγος; Μά δεν ξερά άν δα τον καταλάβετε... Θά προσπαθήσω πάντως να σας εξηγήσω...

Έξωτερικώς, είμαι άντρας τέλειος σε όλα... Έσωτερικώς όμως, ψυχικός, είμαι γυναίκα!... Ώ, μ' βάλετε στο νου σας τίποτε το άνήθικο! Κάθε σωματική διαστρόφιση με άηδιάζει... Όταν ήμουν 5 ή 6 ετών, ή μητέρα μου διασκεδούσε ντύνοντάς με κοριτσάκι. Έως έτσι συνήθισα... ή μπόρει να τή είχα έμφυτο... Όπως έμποτε, κύριοι, το άκατανίκητο κ' εξάφρενικό πάθος μου ήταν να ντύνομαι και να βέβαιμαι σε γυναίκα, να μιλά με γυναικεία φωνή, να φαντάζωμαι πως ήμουν γυναίκα... Λάτρευα τή Σαρλότ! Υπήρθε πάντα άριστος σύζυγος. Κάθε τόσο όμως, έπρεπε να ντυθώ με τα ρούχα που βόηκατε στο γραφείο μου, και να κυταχθώ στον καθρέφτη. Έτσι μεταμοιεμένος... Έμένα έδωσαν απ' το παράθυρο οι γείτονες... Έμένα άκουσε ή καμριέρα να μιλά μ' άλλαγμένη φωνή... Έγώ ο ίδιος ήμουν ή Μαρσέλ, στην όποια έγραφα τή γραμμάτια εκείνα με τις φλογερές φράσεις, από μία ανάγκη να πεθώ πως υπήρχε πραγματικά... Αυτή ήταν, κύριοι, ή διαστρόφι μου... άποκλειστικά ψυχική!

Η Σαρλότ την είχε άνακαλύψει και με ελπιωνόταν... Δεν μπόρδσε να άποφέρει τή γέλια της, τα πειράγματά της... Την τελευταία φορά, που με βόηκε να γδύνωμαι, μουκάμε μία σκηνή, με θυμούς, με φούβες... Άρπαξε ένα ψαλλίδι, για να κομματίσει τή γυναικεία ρούχα μου. Τότε ξεράσα λογικά μου, τής πήρα το ψαλλίδι και τή χτύπησα στο στήθος!... Σε μία στιγμή τρέλας, σκότωσα το πλάσμα, που άνασπούσα πιο πολύ στον κόσμο!... Άπλώθηκε σιωπή για λίγο. Έπειτα ο εισαγγελέας ρώτησε:

— Γιατί δεν τά είπατε όλ' αυτά στο δικαστήριο;

— Ντροπή μου, κύριε... Άλλωστε, τί να τή κόμω πιά τή ζωή, αφού δεν έγω τή Σαρλότ;... Άπίστε με τώρα να μακιγιαρισθώ, να πουντραρισθώ... Επί τέλους δα πραγματοποιήθη το δεινρό μου: Θά με ίση όλος ο κόσμος ως γυναίκα, ως Μαρσέλ! Αυτό μου φταίει, για να πεθάνω με θάρρος... Θά μπόρσω να φωνάξω σ' όλους, με γυναικεία φωνή: «Είμαι ή Μαρσέλ!... Είμαι ή Μαρσέλ!...», πριν πέση στο λαμό μου το λειπίδι της καρμινόλας!

Z. ZOZEΦ ΡΕΝΩ

Οπτασιές

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΦΟΡΩΣΙΣ

Ιδιοκτησία — Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ — Διευθυνσις

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 5 ♦ ΤΗΛ. 27.135—29.967 ♦ ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 600

ΚΟΖΕΡΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΔΕΝ ΠΑΙΖΟΥΝ ΜΕ ΤΟΝ ΞΕΡΩΤΑ

Άνατρώπ τή σειρά προτεραιότητας των έπιστολών που περιμένουν άπαντησι για ν' άσχοληθώ με αυτήν που θεωρώ, άν όχι την πιο ένδιαφέρουσα, πάντως την πιο έπείγουσα απ' όλες.

Η άρχη πολύ συνηθισμένη. Όπως οι Ιστορίες των περισσότερων κοριτσιών μας, Είκοσι έτών, πεταχτολά, ζωηρούτακη, με τή φλερτάκια, τή ραντεβουδάκια, τους ένθουςισμούς, τις άπογοητεύσεις...

— Όλα παρόμοια, στο πόδι, επιπόλαια, χωρίς στενούς συνδέσμούς. Τά όρ ν' έβρ τής ζωής. Ταιμολογας από δω, ταιμολογας από κεί, κ' ούτε πεινάς, ούτε χορταίνεις, ούτε τή μπλε, ούτε είσαι έλεύθερη. Μία μέση κατάσταση με τους διαταγμούς, με τους ένθουςισμούς, με τις άπογοητεύσεις, με την άδελαιότητα.

Άλλά να κάποτε ή πεπονόφλουδα. Την πατάς και πέφτει. Χωρίς να τή καταλάβης στην άρχη. Με τ' άστειλα, σά μαλακά, το πανίσιμο που άνεβαίνει σε κρεσέντο και γίνεται βροντή, και γι νεται άστραπή, και γίνεται σίφουνας.

Έρωτας ως τή μούσνια. Μεγάλη πυρκαϊά. Βόδια άτόμου στο θυμό του Ειρηνικού. Φωτιά στα τόπια. Πάει καλά ως εδώ. Τίποτα το άσυνήθιστο. Έχουν και οι θύελλες το ρυθμό τους. Τόν όμαλο ρυθμό της άκολουθούσε ή έρωτική άνασταρχή. Ούτε οι άντηρήσεις που προβάλλει το σπίτι για την έννοσι της κοπελάς με τόν έντρα που λατρεύει, είνε από εκείνες που δεν ύπάγονται στον κανόνα. Άντιβρά ή όίκογενεία. Βρίσκει πολλά τά τριανταπέντε του νέου, βρίσκει λίγα τά είκοσι χρόνια τής νέας και προσπαθεί να διαλύση το είδωλλο.

Ποιός όμως θά λογάριζε και τή σπιτι και τις αντίδρες του, άν εαφνικά δεν έμφανίζονταν ένας έχθρος που έμενε κρυμμένος ως τή στιγμή εκείνη; Δεν είνε δε έξωτερικός αυτός ο έχθρος για να τον έξολοθρεύσουν. Είνε έχθρος έσωτερικός, προέρχεται απ' αυτούς τους ίδιους, έδρευι για τή ακρίβεια στον μέλλοντα σύζυγο και άπειλει ν' άνατινέσει την οικοδομή στον άέρα.

Μία εαφνική πληροφορία στην κοπέλα. Πληροφορία άστροπελέκι. Κάποια άόκνητητικό δυτύχημα που συνέβη πριν άκόμα τόν γνωρίση στο μυστήριο

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

— Αξίος στο φαγι και γρήγορος στον ύπνο.

— Απ' αυτά που λές, κυρά μου, χορτασμέν' είν ή κοιλιά μου.

— Πέθανε ή πεδερά μου κ' έπλάτουν ή γωνία μου.

— Στεφάνωνε κ' άμπάρωνε και βάφτιζε και φεύγα.

— Παλνό γιατρό και γέρο καπετάνιο να γυρεύης.

— Μικρό ναι το πιπέρι, μόνο τσουζίε στο στόμα.

— Λόγος και λιθάρι φεύγουν και δεν πιανώνται.

— Όποιος γυρίζει μοσχομυρίζει, κ' όποιος κάθεται βρωμά.

— Ο κακός χρόνος περνά, ο κακός γειτονικός δεν περνά.

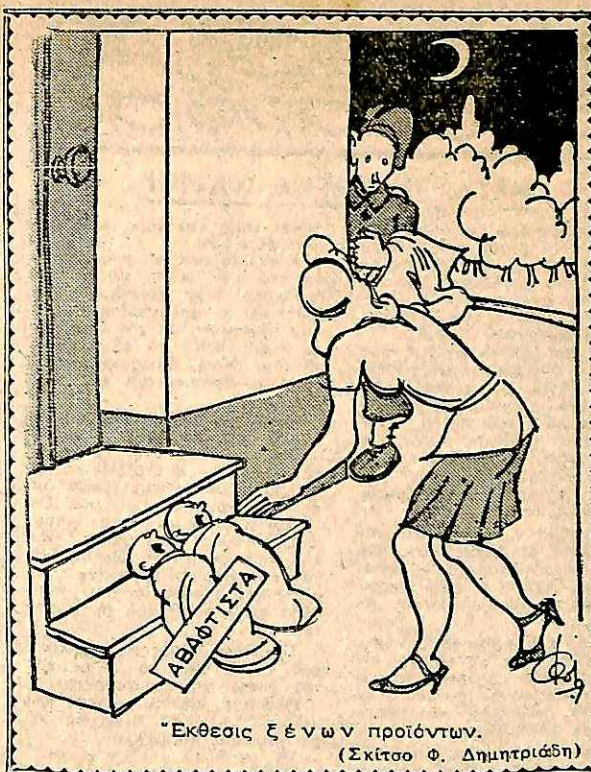
— Ο χειρότερος κουφός είνε εκείνος που δεν θέλει να άκούση.

— Έχεις φλουριά, έχεις θωριά.

— Έχεις γρόσια, έχεις γλώσσα.

— Λίγα χρήματα, λιγώτερες έννοιες.

— Όλες οι κλειδωνιές έχουν άντικλειδί τον πορά.

Έκθεσις ξένων προϊόντων. (Σκίτσος Φ. Δημητριάδης)

ΕΜΜΕΤΡΕΣ ΦΑΥΑΡΙΕΣ

Τής ζέσσης...

Μας έτάραξε ο ήλιος, συνεχώς μας ξεροψήνει κ' ο αφορτός ο λίθος και το φλογερό χαμφίνι μας νερούλισαν τα νεύρα, μας έκαναν σμπάρλια κ' ως μοναδική έλπίδα ως γνωστόν, παιδιά, μας μένει μία πρόχειρη βεντάλια... (τάλια)

— δηλαδή ένα βιβλίο ή καμιά έφημερίδα — που πολύ άργά, κούναμε με ξεδιωγμένα χέρια, μα παρ' όλ' αυτά και πάλι λιώνουμε σαν άγιόκερία. ★ Τής Άθνης τ' καμίνι που έφούντωσε μ' όρμη έφιάλτης έχει γίνει και συγχρόνως άφορη το καθενα το κορμί νανε πάντα φλογιμένο και να μην τή κατορθώνη απ' τις φλόγες να γλυτώνη που το έχουμε ζωμένο. ★

Πώς μπορεί να βρη κανένας λυτρωμό και σωτηρία; Πώς να τ' αντιμετώπιση το μεγάλο τούτα φιάσκα; Ευτυχίες αυτοί που ζουν, βρε παιδιά, στη Σιθρία κ' όλοι ανεξαιρέτως όσοι κατοικούν στην Άλάσκα, που ποτέ απ' τόν ιδρώτα δεν θά έχουν ποσιότητα και δεν ξερουν ούτε ζέστη ούτε καυσόν τί έσσι. ★

Στην Πρωτεύουσα μεγάλες πυρκαϊές έχουν φουντώσει (τώσε)

κ' όλοι έχουν βαλάντωσει, ρήκνουν βλέμματα τριγύρω άπληνη κ' άπεισιμένα και μοιραίως καταφεύγουν στα γέρα τά πανωμένα τα όποια — τραγωδία που κρατάει τόσο χρόνια — με κατήφεια δικαία κουβαλάνε τή γκαρσία. ★

Απ' τήν φούρκα του καθένας τά μουστάκια του (μιάσσει)

και πολύ παραπονιέται, που καθόλου δεν φουάει κ' ούτε φύλλο δεν κουνιέται.

Κ' απ' τού ήλιου τις ακτίνες τις αναθεσιμμένες, απ' τήν άσφαλο που βράζει και από τήν ανηλία με τις γλώσσες κρεμασμένες κάθον' όλοι σαν σκυλιά.

κ' ίσως άποτρελλάζοντε απ' τήν πυρίνη τήν μόρρα και σαν τους (λυσώντας κύνας) τους φρικτούς κ' (ανάδιστατους)

δεν θ' άνθέξουνε στο τέλος και θά παρουν όλοι φόρα και θ' άρκίσουν να δαγκώνουν όποιον βρίσκουνε (μπροστά τους).

Δίχως άλλο, δεν μπόρειτε, λατρευτά μου συμπολίται, να τή διανοιήσετε, πόσο ή ζέστη μ' ένοχλεί, όδοβρα τήν κατοκρίνη και το λόγο μου σας δίνω

Είνε ή ιερή έστία, όπου δυο άνθρωποι ζούνε τή χαρά της όλοκληρωμένης τους άγάπης. Δίχως τή βλακή αυτή παύθη ή έστία με σβυσμένα τά έζλα της δεν έχει λόγο ύπαρξως και γίνε-ται πηγή όδύνης.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Ταδράματα της καρδιάς

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗ

Τὴν ἀγαποῦσε μ' ὅλη τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς του. Αὐτὴ ἦταν ὁ πρῶτος του ἔρωτας, ὁ πρῶτος καὶ μοναδικὸς ἔρωτας τῆς ζωῆς του.

Ἐκείνον τὸν ἔλεγαν Ζάν. Ἐκείνη ὀνομαζόταν Λευκή.

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή που τὴν εἶχε ἀντικρύσει αἰσθάνθη- κεν τὸν κόσμο γύρω του ν' ἀποκτᾶ ἕνα καινούριο θέλητρο. Τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἔγινε πρὶν ζεστό, τὰ ἀνθὰ εὐωδίασαν περισσότερο, τὰ πουλάκια καλεῖ- δόσαν τὸν γλυκά, καὶ τὴ νύ- κτα τ' ἀστερία φεγγόλου- σαν πρὶν ἐξαισία.

Δὲν ζοῦσε πιά παρὰ γι' αὐ- τήν. Ὅλες οἱ ἄλλες γυναῖκες τοῦ ἦσαν ἀδιάφορες. Ἡ καρ- δια του ξεχειλίζει ἀπὸ ἔρωτα ἔναντι ἑνὸς ἑρωτᾶ βαθύ, αἰώνιο, ἀ- θάνατο.

Αὐτὸς, πού πρὶν τὴν γνωρί- σῃ, δὲν πίστευε σὲ τίποτε. Εἶ- χε γίνεи τώρα εὐσεβής, θεοφο- δοῦμενος. Πήγαινε τακτικά στὴν ἐκκλησία, γονάτιζε καὶ προ- σευχόταν ἐπὶ ὧρες.

— Θεέ μου, σ' εὐχαριστῶ, γιατί ἔστειλεις πάνω στὴ γῆ αὐτὸν τὸν ἀγγέλο, τὸν ὁρατό- τερο τῶν ἀγγέλων σου! Θεέ μου σ' εὐχαριστῶ, πού μοῦ ἔδωσες τὰ δύο αὐτὰ μάτια, γιὰ νὰ τὴν ἀντικρύζω, νὰ τὴν κυττάζω ἀχώρτητα καὶ νὰ με- θῶ ἀπὸ τὴν γοητεία τῆς!

Τῆς ἔγραφε γράμματα γε- μάτα φλογερὸ πάθος, σελίδες ὁλόκληρες ἱκανὲς νὰ κάνουν καὶ τὶς πέτρες νὰ συγκινηθοῦν.

Καὶ ἡ Λευκή τὸν ἀγαποῦσε. Μὰ ἡ ἀγάπη τῆς δὲν ἔφτανε τὴν παρὰφορὰ τῆς δικῆς του ἀγάπης τοῦ δικοῦ του πά- θους. Ὁ ἔρωτάς τῆς εἶχε κάτι τὸ ἐγωιστικὸ, τὸ ἐλαφρὸ, τὸ ἐπιπόλαιο.

Ὁ Ζάν, ὅμως, τὸ παράσλε- πε ἀπὸ αὐτὰ. Μεθυμένος ἀπὸ ἀγάπη, δὲν ἔβλεπε τὴ σοβαρό-

τητα τους καὶ τοὺς κινδύνους πού ἔκρυβαν.

Συνηθισμένος ν' ἀγαπᾷ μ' ὅ- λη τὴν ψυχὴ, νὰ δίνεται ὁλόκληρα στὸν ἔρωτα, νόμιζε πὺς καὶ ἡ ἀγαπημένη του ἦ- ταν πλασμένη με τὸν ἴδιο τρό- πο πὺς ἦταν τὸ ἴδιο καλὴ, τὸ ἴδιο ἀγνή, ὅπως κι' αὐτός, τὸ ἴδιο ἀφοσιωμένη καὶ εὐλι- κρινής.

Ποτέ του δὲν σκέφθηκε τὸ κακὸ, τὴν προδοσία, τὴν ἀπι- στία, πού πληγώνει θανάσιμα τὴν καρδιά, συντριβὴν τῆς ὑ- πάρξεως καὶ ἐβελμελίωνης ζω- ῆς. Ἐπαιρνε τὴ ζωὴ σὰν ἕνα ὠραῖο εἰδυλλιακὸ μυθιστορημα.

Στὴ Λευκή ἀντικρύζει ὅλη τὴν κατωσύνη τοῦ Θεοῦ. Ἡ τὴν κατωσύνη πού τὴν εἶχε γνω- ρίσει καὶ ἡ εὐτυχία τοῦ μεγα- λῶνε κάθε φορὰ πού τὴ συναν- τούσε.

Τὶς ὥρες αὐτὲς πού βρισκό- ταν κοντά τῆς, τὸ πάθος του τὸν ἔκανε νὰ παραφρενᾷται.

Μεθύσει, παραλογιζόταν καὶ μιλοῦσε, μιλοῦσε διαρκῶς γι' ἀγάπην, γιὰ τὸ μέλλον.

— Ἀ, αὐτὸ τὸ μέλλον τὸ φαν- ταζόταν τρισευτυχισμένο!

— Εἴμαστε φτωχοὶ, ἀγαπη- μένη μου Λευκή τῆς ἔλεγε, μὰ τόσο τὸ καλλίτερο.

— Τόσο τὸ καλλίτερο! ἀπο- ροῦσε ἐκείνη, κυττάζοντας τὸν παραφρενῆ.

— Ναί, Λευκή μου, τόσο τὸ καλλίτερο. Ὁ πλοῦτος δὲν ἐ- ξασφαλίζει τὴν εὐτυχία, ἐ- κερδίζει αὐτήν. Οἱ φτωχοὶ εἶνε γεμάτοι καρδιά, δὲν ἔχουν φροντίδες, δὲν ἔχουν νὰ σκε- φθοῦν τίποτε ἄλλο παρὰ μὴ νάχα τὴν ἀγάπην τους. Οἱ πλοῦ- σοι δὲν ζοῦν. Τους ἀπασχο- λοῦν χίλια δυὸ πράγματα, τό- σο ἀνιάρα, τόσο ξένα πρὸς τὴν ἀληθινὴ εὐτυχία. Γι' αὐτοῦ, ἀ- γοπημένη μου Λευκή, δοξάζω καὶ ὑμνολογῶ τὴν φτώχεια μας. Εἴμαστε φτωχοὶ μὰ οἱ

ΟΙ ΑΘΛΟΙ ΤΟΥ ΓΕΡΟ-ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥ

Ἐκδρομοπαθής

Μ' ἐκάλεσαν εἰς ἔκδρομὴν γυναικὶ καὶ πλείστοι δοσι- πού τὴν ἀγκάλην τὴν ἐμὴν σφοδρῶς ἐπιθυμῶσαι.

Ἐσκέφθησαν οἱ ἄθλιοι, χωρὶς καιρὸν νὰ χάσωσιν εἰς μακρινὴν ἔξοχον νὰ με ξεμοναχιάσωσιν, κακεὶ σπουδαῖον κέφιον ἑρωτικὸν νὰ θραύσωσιν, νὰ μ' ἔχωσιν πλησίον των καὶ νὰ με ἀπολαύσωσιν. Μοὶ ἔθεσαν τὸ ζήτημα ὡς σοβαρὸν κι' ἐπέμεινον συγχρόνως δὲ μοὶ ἔκαμον ὑμνοῖς ἀκισμοὺς καὶ ὑπερενθουσιῶν στὴν ἔκδρομὴν ἐπήγον ὡς μὴ ἀνδάνων οὐδ' αὖτις εἰς τείτοιους πειρασμοὺς.

Ἐγὼ ἐπέθουν ὁρμήσαν, ἀλλ' ὅλοι τὸν εὐθέως δριμύως θάλασαν, ἀπεπλήσαντο.

κι' εἰς κάποιον ὑψηλότεσαν κορυφὴν τῆς Παρνηθῆως προτίμουν ἐδείξαντο.

εἰς ἂν καὶ με ὠδήγησαν περὶ τὸν δυστυχῆ κι' ἀπὸ τὸν ποταρὸδρομον μ' ἐξήλθεν (ἡ ψυχὴ).

Στὴν Παρνηθῆα φθάσαν μετὰ βαρά- (νῶν πλείστον καὶ οἰκτρῶν φασματῶν βλέπων ὁμήγουρην γυνῶν ἑρωτικῶς ἀπαλῶν, ὡς φλογερὸς Καζανόβους καὶ Δὸν (Ζουάν Μπαγάσας με βουλμῖαν ἤρχισαν νὰ τὰς θωπεύω (πάσας.

Μὰ ἔαφνικῶς σὲ μίαν στιγμὴν θείων μοὶ ἐπεφύλαξαν καὶ χαμερπῶδη (νίλαν.

τούτέστιν ὅπ' τὴν ἔκδρομὴν ἀναύλως ἐπανεκάμψον με μίαν κατα- (κύλαν, τοῦθ' ὅπερ ἀσυγκράτητοι ἐπάνω μου (ὠρμήσαντο κι' ἐκ τῆς ἐν λόγῃ κορυφῆς ἀγρίως μ' (ἐγκρεμίσαντο!...

Ο ΓΕΡΟ-ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

καρδιὰς μας ξεχειλίζουν ἀπὸ ἀγάπην καὶ μὴ τέτοια μεγάλα καὶ ἀληθινὰ ἀγάπη εἶνε ἕνας ἀνεκτίμητος θησαυρὸς.

Κι' ἔλεγε, ἔλεγε ὁ Ζάν, σὰν τὸ πουλὶ πού κελαιδεῖ τὴ γλυ- κειὰ ἑαρινὴν χαρᾶν, καθισμέ- νο πάνω στὸ ἀνθισμένο κλα- δί, μεθύμενο ἀπὸ τ' ἀρώματα τῶν λουλουδιῶν, θαμπωμένο ἀπὸ τὸ πρῶτὸ φῶς.

Ἐκείνη τὸν ἄκουγε, χωρὶς πολυμιλία, θυσιάζοντ' αὐτὸν σκέψεις καὶ ρεμβασμοὺς.

Ὁ Ζάν σταματοῦσε τότε ἀ- πότομα γιὰ νὰ τὴν ρωτήσῃ: — Τί συλλογίζεσαι, Λευκή μου!

Κι' ἐπέειπε ἀγοῦσε νὰ τοῦ δώσῃ μίαν ἀπάντησι, τὴν ἐξ- ναρπάζουσα.

— Σκέπτεσαι τὴν ἀγάπην μας; Τὸν ἔρωτά μας πού δὲ φω- λιάει αἰώνια στὶς καρδιὰς μας;

— Ναί, σκέπτομαι τὴν ἀγά- πην μας, τοῦ ἀπαντοῦσε ἐκεί- νη ἔρα καὶ ἀπότομα...

— Μονάχα γιὰ τὴν ἀγάπην ἀξίζει νὰ ζῇ κανεὶς, ἀγαπη- μένη μου μικρούλα!

— Ναί, μονάχα γιὰ τὴν ἀ- γάπην!

Μὰ τὴν ἀγάπην, ἡ Λευκή τὴν φανταζόταν διαφορετικὰ, ὄχι φτωχικὴ καὶ στερημένη. Τὴν ποθοῦσε νὰ λάμψῃ ἀπὸ πλοῦτο, τὴν δνειρευόταν νὰ κολυμπᾷ μέσα στὴ χλιδή.

Ὁ Ζάν δὲν ὑποπεύθηκε πο- τέ τις ἐπιθυμίας τῆς αὐτῆς. Ἀ- γάποσε μ' ὅλη τὴν τὴν καρ- δια καὶ ἡ μεγάλη του ἀγάπη τὸν τῦφλωνε.

Ἐταί τὸ κακὸ τὸν χτύπησε μὴ μέρᾳ ἐραφνικῶς σὰν κερα- νός.

Ἡ Λευκή πέταξε μακριὰ, σπὴν ἀγκάλια ἐνὸς ἄλλου, ἐν' αὐτὸν δὲν εἶχε, γιὰ μὴν περ- σιστᾷ τὰ νεύματα του, ἀλλὰ καὶ ἀρκετὸ χροσφί.

Ἐγκατέλειψε τὸν Ζάν χωρὶς οἰκτο, χωρὶς τύψεις, με σκλη- ρὴ ἀδιαφορία. Διψοῦσε γιὰ ἀ- ληθινὲς ἀπολαύσεις κι' ὁ Ζάν τῆς χάριζε μονάχα λῶγια καὶ δνειρεῖα. Ἐφυγε χωρὶς οὔτε κἄν νὰ τὸν ἀποχαιρετήσῃ, χωρὶς νὰ τοῦ δικαιολογήσῃ. Πέταξε μακριὰ σὰν τὴν πεταλούδα, πού ἀφήνῃ τὸ σκοτάδι τραηγ- νικὴν ἀκατανίκητα ἀπὸ τὸ φῶς.

Ὁ Ζάν ἐνοίωσε τὸν κόσμο γύρω του νὰ γκρεμίζεται. Ἰὰ δνειρεῖ τὸν ἔγιναν με μίαν σὲ σάχη. Ὁ ἥλιος ἔλασε τὸ φῶς του, τὰ ἀνθὰ, τὰ χρώματα καὶ τὰ ἀρώματα τους, τ' ἀστερία τὴν φεγγόλοῦ τούς.

Ὁ πλοῦτος οὐράνης τὸν πι- ζε τώρα σὰν πλάκα τάφου.

Ἐκλαψε, γυμνήθηκε σὺνθε- κε ἀρρωστος στὸ νοσοκομεῖο. Βαρειὰς κατὰσε ἔθνησαν ἀπὸ τὰ ὠχρά τὰ χεῖλη.

Γιατὶ νὰ τὴν συναντήσῃ; Γιατὶ νὰ τὴν ἀγαπήσῃ; Ἐταί τρελλά; Μὰ ἂν τὴν εἶδε, ἂν τὴν ἀ- γάπησε με τὴν πρώτη ματιὰ πού τῆς ἔβριζε, ἔφταιγαν γι' αὐτὸ τὰ μάτια του. Αὐτὰ τὸν πλάνωναν, αὐτὰ γέμισαν ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ὁμορφίης τῆς καὶ τὸν ἐξετρίλλαναν. Ναί, γιὰ ὅ- λα ἔφταιγαν τὰ μάτια του!

Τρελλός ἀπὸ ἀπελπισία, ματινομένος ἀπ' τὴν ὀργὴν του γιὰ τὴν προδοσία τῆς μόνης γυναικὸς πού εἶχε ἀγαπήσει, ὁ Ζάν, τυφλώθηκε ἕνα πρωὶ μό- νο, του! Ἐβγαλε με τὰ ἴδια του τὰ χέρια τὰ μάτια του! Αἰώνιο σκοτάδι ἀπλώθηκε γύρω του.

Εἶχε ἐκδικηθῇ. Εἶχε ξεθω- μάσει ὅλη τὴν λίσσα σὰ μά- τια του, τὰ μάτια αὐτῆς πού τὴν εἶχαν πρωτοαντικρύσει.

Τώρα πιά ἤξερε καλὰ τὸ τε- λος του. Ἀπὸ τὸ σκοτάδι αὐ- τὸ τῆς τυφλότητος δὲ περνοῦ- σε πολὺ γρήγορα στὸ σκοτάδι τοῦ θανάτου. Καὶ τὸ ποθοῦσε αὐτὸ μ' ὅλη τὴν τὴν ψυχὴ, γιὰτὶ ἤξερε πὺς μόνο τότε θὰ γαλήνευε τελείως καὶ γιὰ πάν- τα ἡ τρικυμία τῆς ἀπαρα- γμένης του καρδιάς...

ΕΣΤΟΥΑ ΧΑΝΤΕΥ

ΘΕΑΤΡΙΚΑ παρασκήνια

Πιχάντικο ρεπορτάζ

Ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς πολλῶν λαϊκῶν θεατρικῶν ἔργων — ξεχωρίζε ἀπὸ αὐτὰ ἡ «Γυναῖκα τοῦ δρόμου» — Ζάχος Ἰάνος, πού πέθανε πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες σὲ ἡ- λικία 71 ἐτῶν, ἦταν παύσιμον ἀντοχή, παρὰ τὴν ἀδυναμία πού εἶχε στὰ οἰκονο- ματικὰ ποτά.

Πρὶν ἀπὸ 2 μόλις χρόνια, ὅταν παιζόταν στὸ «Μακκέδο» τὸ «Μοντέρνο Σπίτι» τοῦ Μαυρατίνου, ὁ Ζάχος Ἰάνος, ἦταν συγ- χρόνως ἡθοποιός, διευθυντὴς σκηνῆς, ὑπο- θετευς καὶ ἀντιγραφεὺς ρόλων!...

— Ὁ Δημήτρης Γιαννουκάκης, μετὰ τὶς ἐπιθεωρήσεις καὶ τὶς «πρόβες», ἀπεφά- σισε γιὰ πρώτη φορὰ νὰ γράψῃ ἕνα μονό- πρακτοῦ τρόμου καὶ φρίκης (γκράν-γκι- νιόλ).

Τὸ νέο αὐτὸ ἔργο θὰ παιχθῇ στὸ Περρο- κέ ἀπὸ τὴν Τούλα καὶ τὸν Ἀνδρέα Εὐαγ- γελίου.

— Λέγεται ὅτι ἡ Μελίνα Μερκούρη καὶ ὁ Δημήτρης Χόρν θὰ ἐμφανισθοῦν τὸν χει- μῶνα στὸ συγκρότημα τοῦ Ἑθνικοῦ θεά- τρου.

— Στὸ νέο ἔργο τῆς Βέμπο, ἐμφανίζεται ὡς παρτενέρ τοῦ χορευτοῦ καὶ χορογράφου Σταύρου Σπυριδοῦλου, μὴ νὰ χορεύσῃ, ἡ Νάντια.

— Ἡ Νάντια ἀποτελοῦσε παλαιότερα ντου- ἔττο με τὴν ἀδελφὴ τῆς Λιούμπα, τελευταία ὅμως ἐχώρισαν.

— Ντουέττο ἐπίσης ἀποτελοῦσε με τὴν ἀ- δελφὴ τῆς καὶ ἡ Ὁθωνιανὴ τραγουδίστρια Σεβὶν γανούμ, πού ἐμφανίζεται ἀπὸ πρὸς ὅς ὅς ἕνα νυχτερινὸ κοσμικὸ κέντρο.

— Μετὰ τὴν Σεβὶν γανούμ ἔκανε προχθὲς τὴν ἐμφάνισί του με πολλὰ ἐπιτυχία στὰ «Πεύκα» τοῦ Ζαμπέλου καὶ ἕνας Τούρκος τραγουδιστής, ὁ Μεχμέτ Ἀλλή.

Ὁ Τούρκος καλλιτέχνης ἀνεκαλύφθη ἀπὸ ἕνα γνωστὸ κομφορμαντέ σ' ἕνα ἀπὸ τοὺς διαγωνισμοὺς τῶν ταλέντων.

Ὁ ἀκριβότερος πληρωσιμὸς σήμερα (100 χιλιάδες τὴν ἡμέρα) Ἑλληνες μου- σικῶς, εἶνε ὁ γνωστὸς μάγος τοῦ βιολιῦ Κανελλίδης, πού διευθύνει τὴν ὀρχήστρα τοῦ Κήπου τοῦ Μουσείου.

Ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς Ἀλέκος Λιδω- ορίκης πού βρίσκεται ἀπὸ καιρὸ στὴν Ἀμε- ρικὴ, σπουδάζει, δαπάναις τῆς ἑταιρείας Σκούρα, σκηνοθεσία.

— Κι' ὅπως λέγεται, τὸν ἐρχόμενο μῆνα θὰ ἐργασθῇ βοηθὸς σκηνοθέτης σὲ μὴ μὲ- γάληταινία τῆς «Φόξ».

— Ἡ Κατίνα Παξινού, γυρίζει στὴν Ἀμε- ρικὴ τὴν τελευταία τῆς ταινία, «Κατάσκο- ποι», στὴν ὁποία παίζει τὸν τρίτο ρόλο, μαζὶ με τὸν Σάρι Μπουαγιέ καὶ τὴν Λωὴν Μπακόλ.

Μετὰ τὸ γύρισμα τῆς ταινίας αὐτῆς θὰ φύγῃ γιὰ τὴν Ἀγγλία, ὅπου ἔκλεισε ἕνα εὐνοϊκὸ συμβόλαιον με τὴν «Μπρίτις Πί- κτωρ».

Πληροφοροῦμεθα ἀπὸ τὴν Κύπρο ὅτι τὸ ὑπόλοιπο τοῦ θιάσου Κυριακοῦ Νταλ- μάς - Ραυτοπούλου, δηλαδὴ τὸ ζεύγος Ντε- νόγια - Πασσαλῆ, ὁ Κωνσταντίνος, ἡ Λά- ουρα καὶ ὁ Καμαριώτης, ἀφροῦ ἔδωκε μερι- κὲς παραστάσεις με νούμερα ἐπιθεωρησῶν στὴ Λευκασία, Λεμεσό καὶ Λάρνακα, κα- τέληξε στὸν Ἀμμόχοστο.

Ἐκεῖ, οἱ ἀνωτέρω καλλιτέχνες ἐμφανί- ζονται σ' ἕνα νυχτερινὸ κέντρο, ἐκτελόντας διάφορα σκέτς. Κατόπιν θὰ πάνε γιὰ ἐν- ἄμιση μῆνα στὶς Πλάτες (στὴν κυπριακὴ Ἑλλάδα) ὅπου θὰ δίνουν παραστάσεις στὸ ξενοδοχεῖο «Μόντε Κάρλο».

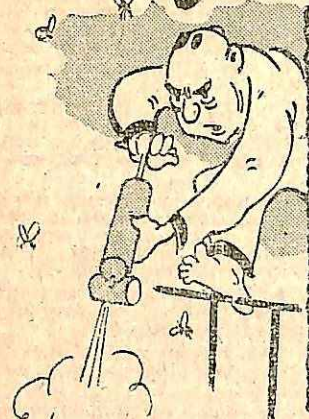
Ἐπίσης στὴν Κύπρο, ἡ «Ἑλλή Κανδυ- λάκη» ἐργάζεται μαζὶ με τὴν ὀρχήστρα Μα- ρογιάννη στὸ κέντρο «Σαντεκλαίρ», τὸ δὲ ἴριό Βαμπαση στὸν κήπο τοῦ «Αμπαρ» με μεγάλη ἐπιτυχία.

Μία ἀπὸ τὶς ἀδελφές Βάμπη, ἡ Μπέμ- πα, ἀρραβωνιάσθηκε μ' ἕνα Ἀγγλο ἀξιω- ματικὸ καὶ τὸν ἄλλο μῆνα θὰ γίνουν οἱ γάμοι τῆς.

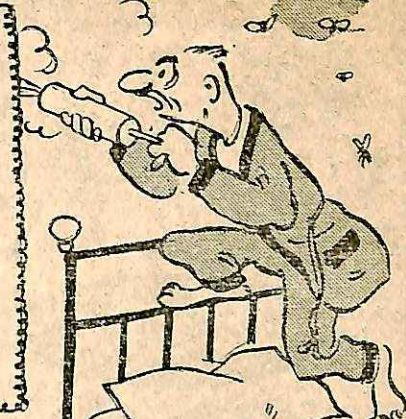
— Στὸ «Χελμιά Πάλας» τοῦ Καίρου, ὁ γνωστὸς ντιζέρ Σέργιος Καναγιάννης, πού ἔφθασε ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη, σημειώνει κάθε βράδυ μενᾶλη ἐπιτυχία.

Ὁ ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ

Μαρτύρια τοῦ καλοκαιριοῦ

Κάθε τοῦ ἔτους ἐποχὴ, ποτὲ δὲν φθάνει μόνη τὴ συνοδεύει πάντοτε καὶ κάποια συντροφία. Φέρνει λουλούδια ἢ ἀνοῖσι καὶ ὁ χειμῶνας χιόν. καὶ φέρνει τὸ φθινόπωρο θλίψη καὶ συννεφία. Τὸ καλοκαίρι ἔχει δὲ ὡς φυσικὸν του νόμον νὰ φέρῃ συνοδεία του τὸ πλῆθος τῶν ἐντόμων. Αὐτὰ, λοιπόν, τὰ ἔντομα, — ἀνευ ἀμφιβολίας — πάσης μορφῆς καὶ σχήματος καὶ πάσης ποικιλίας — με ἔλικας καὶ με κεντρίαι, με πόδια καὶ φτερά εἶνε γιὰ μᾶς ἐνόχλησις ἐκτάκτως σοβαρὰ, γιὰτὶ ἔχουνε τὸν ἄνθρωπον γιὰ φοβερὸ ἐχθρό τους. Καὶ ἤδη πρὶν σὲ αἶμα τους τὰ χέρια μου νὰ βάψω παίρνω τὴν τρόμπα μου τοῦ φλίτ γιὰ νὰ τὰ περιγράψω.

Κ' ἰδοὺ ἐν πρώτοις, κύριοι, ἡ μύγα ἢ παινεμένη πού πέφτει σὰν τὸ σινεφο καὶ κατὰ στίφη μπαίνει με ὀργήν καὶ με βοή. Γι' αὐτὸ μᾶς στὴν κουζίνα μας πάντα νὰ μὴ ἐπείγεται γι' αὐτὸ ὅπου φαγώσιμον μ' ἐπιμονὴν συμφορεται συχνὰ δὲ με τὴν κάσπα μας πρὸς τὸν στόχον της δὲ μὴ ὅλο πηγαίνει κι' ἐρχεται στὴ μύτη, στὸ κεφάλι τῆς διώχνεις, ἐκασπέρχεται, τὴν ἐξανιδίχνης πάλι μα πάλι, σ' ἐπισκέπτεται. θυμῶνεις καὶ πεισιμῶνεσαι καὶ αὐτοκαρπαζώνεσαι!...

Κ' ἰδοὺ ὁ κώνωψ, ἐπειτα, ὁ δάκ. καὶ σφυρίζων, ὁ πάντοτε στὰ κεφάλια σου καὶ πάντα τριγυρίζων γύρω ἀπ' τὸ κεφάλι σου, ὅπου παραδοῖται τὴν εὐκαιρία γιὰ ἔφοδον αἰφνιδιστικῆς. Δὲν κάνει αὐτὸς στοὺς στοχούς του ἐξαιρεοὶ καμία. Κι' εἴτε εἰσαι ὁ Γιαννακόπουλος, οὔτε ἀδυναμία εἴτε εἰσαι ὁ Χαϊροπούλος, αὐτὸς πέφτει σὰν Παπαδοῦκας, αὐτὸς θὰ πῇ τὸ αἷμα σου ἡδονικῶς καὶ σ' ἀσμένως. Κι' ἀφοῦ πᾶρῃ τὴ δόσι σου, τὸν στρώνεις στὸ κουνί, πᾶσι στὸ ταβάνι καὶ κολλᾷ, ἐντέχνως θὰ ξεφύγῃ καὶ ὅπως σὲ βλέπει ἀπὸ ψηλά, λές καὶ σὲ κοροιδεῖ.

Αἰ ἐπεται παχυτάτος, ροδόχρους καὶ ὠραίος ὁ φοβερός κορέος. Αὐτὸν ἐγὼ τὸν θεωρῶ ὀλίγον τι κι' ὡς φίλο. Γιατὶ εἶνε συμπαθέστατος καὶ, ὅπως κι' ἂν τὸ πᾶρῃς, θὰ ὁμολογήσῃς ἀσφαλῶς πὺς δὲν τοῦ λείπει ἡ χάρις. Μὲς ἀπ' τὰ χέρια σου πετὰ καὶ φεύγει καὶ πηδαίει καὶ μ' ἕνα τὸν κυνηγᾷς ἐκείνος σὲ τσιμπάει. Ἐφευγὲ τῆς συλλήψεως τὰ φτερά ἐντάλματα. Ὁ φύλλος, τὶ τὰ θέλετε, εἶνε χαριτωμένος. Γι' αὐτὸ καὶ νὰ τὴν δρᾷς, τοῦ ἔστω συγχωρημένος.

Αἰ ἐπεται παχυτάτος, ροδόχρους καὶ ὠραίος ὁ φοβερός κορέος. Αὐτὸν ἐγὼ τὸν θεωρῶ ὀλίγον τι κι' ὡς φίλο. Γιατὶ εἶνε συμπαθέστατος καὶ, ὅπως κι' ἂν τὸ πᾶρῃς, θὰ ὁμολογήσῃς ἀσφαλῶς πὺς δὲν τοῦ λείπει ἡ χάρις. Μὲς ἀπ' τὰ χέρια σου πετὰ καὶ φεύγει καὶ πηδαίει καὶ μ' ἕνα τὸν κυνηγᾷς ἐκείνος σὲ τσιμπάει. Ἐφευγὲ τῆς συλλήψεως τὰ φτερά ἐντάλματα. Ὁ φύλλος, τὶ τὰ θέλετε, εἶνε χαριτωμένος. Γι' αὐτὸ καὶ νὰ τὴν δρᾷς, τοῦ ἔστω συγχωρημένος.

Καὶ σ' ὅλα αὐτὰ τὰ ἔντομα πού ἀνέφερα καὶ εἶπο προσθέσατε τὴν τρομερὴ καὶ λυσσάλεα σκνίπα τὶς κατασπίδες τὶς φριχτὲς πεκέες, ἄλλα καὶ φτερωτὲς πού κάνουν τὶς κυρίες μας συχνὰ νὰ ξεφωνίζουν καὶ κατὰ ἔντομα ἀγνώστα πού πάντα διανθίζουν τὶς μέρες καὶ τὰ βράδια μας τὰ καλοκαιρινὰ. Καὶ μὴ ἰδέα παίρνετε, τὸ θέρος πὺς περνᾷ. Τὰ πολέμοις βέβαια με μὴ τρόμπα στὸ χέρι πού τὴν κρατᾷτε διαρκῶς ὅλο τὸ καλοκαίρι, μὰ τίποτε δὲν ὠφελεῖ κι' ἡ ὥρα πᾶει χαμένη γιὰτὶ τὸ φλίτ τὰ ἔντομα μονάχα τὰ παχαίνει!

Εἰκονογράφους Μιχ. Γαλλία

ὁ Συνεργάτης Γ.

ΤΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ μυστικά αποκαλύπτονται

Πώς ενεργούν οι 'Αμερικανοί «έρευνηται»

Στην Ουάσιγκτον έχουν συγκεντρώσει χιλιάδες άσφ. ρεζ των ελλικών «έρευνητών» που έστάλησαν στη Γερμανία, άμέσως μετά την ύπαταγή της, για ν' ανακαλύψουν τα γερμανικά έπιστημονικά και βιομηχανικά μυστικά. Πρόκειται για ένα έ. διόρυσμο έλλος πολυμικών έπανορθώσεων: θή εκμετάλλευσι των πνευματικών 'ικανότητων της ήττημένης χώρας.

Τα μυστικά αυτά έχουν τε. θή τώρα στη διάθεσι του άμερικανικού κοινού. 'Ενα άπ' τα πολλά έπισόδια, που άποδεικνύουν την άξια τους, έινε και τό έξης: Πρώ όλιγαν μηνών, ό διευθυντής έρευνηών ένος μεγάλου άμερικανικού έργοστασίου έ. υπέλεψε έπί 3 ώρες, κράτησε μακροσκελές σημείωσας και όηλωσε στο τέλος:

— Αυτά που έμαθα ήμμε. ρα, άξίζουν για την έταιρεία μου μισό έκατομμύριο δολάρια!

Δέν ήταν όστόσο καθόλου εύκολο στούς 'Αμερικανούς άπεσταλμένους να βρουν αυτά τα μυστικά. 'Επρεπε να συγκεντρώσουν προσόντα Σέλοχ Χόλως και Κόνε. τζη... 'Όταν δέν υπήρχαν ώρισμένα πολύτιμα 'ιπποκ. μέντα στα άρχεια ένος έργοστασίου, τα άναζητούσαν στις ίδιες 'ιδιαιτικές θυρίδες του θησαυροφυλακείου των Τραπεζών. Συχνά όμως δέν τά. έβρισκαν ούτε κι' έκει.

Κάποτε, δυό «έρευνηται» είχαν λόγους να πιστεύουν ότι ώσιμένα πολύτιμα άρ. χεία ένος έργοστασίου ήταν κρυμμένα κάτω σ' ένα λυφο. Πήγαν ως έκει μ' ένα τζιπ. 'Εφτασαν σ' ένα στενό μονοπάτι, άνέβησαν από ένα διά. σοσ, που είχε δεξιά κι' άρι. στερά του γερμανικής πινα. κίδας με τις λέξεις «Προσο. χή! Νάορες». 'Όστόσο αυτοί προχώρησαν. Χωρίς να σκάσει καμιά νάρκη!

Σέ λίγο, βόηκαν έμπρός τους ένα καταφύγιο από μπ. τόν, χωμένο στην πλαγιά του λόφου. Μία πυνκκίδα προει. δοπούσε ότι τό άνοιγμα της άτσάλινας πόρτας του θα προκαλούσε έκρηξη. Οι 'Αμε. ρικανοί έπαύσαν τότε κορά. να - γράμματα, κι' έκείνος που υπέδειξε ή Τύχη, έβρεσε ένα μακρύ και γερό συρμα. τόχοινο άπ' την πόρτα ως τό τζιπ κι' έβαλε έμπρός τό αυτόκλινο. 'Η πόρτα έπα. σε, δίχως έκρηξη! Και μέσα στο καταφύγιο βρέθηκαν τα κιδώτια με τα άρχεια. Οι 'Αμερικανοί δέν είχαν ένε. λασση άπ' τις γερμανικές μπλόφες...

Για να καταστρώσουν διά. φορα μυστικά έπιστημονικά και βιομηχανικά ντοκουμέντα πάλι πέσουν στα χέρια των 'Αμερικανών, οι Γερμανοί τά. είχαν ρίξει μέσα σ' ένα βα. θύλακο πηνέσι δουχείου, κι' είχαν σκερπίσει από κάτω ύ. γρά άγγλόν. 'Όταν τά βόη. καν οι 'Αμερικανοί, ήταν ά. κόμη εύκολή ντιστά, αλλά δέν μπορούσαν να μετακινηθούν χωρίς να διαλυθή τό χαρτί. Κατέβηκαν λοιπόν είδικόι με. σα στο πηγάδι και τράση. ξαν μια σειρά από μικροσκο. πονογραφίες. Κι' έτοι ματαίω. θηκε κι' αυτό τό κόλπο των Γερμανών.

'Ενας άπ' τους έρευνη. τας λέει ότι ή συγκέντω. σις πληροφοριών ήταν ζήτη. μα τάκτ και διπλωματίας. Αυτός φροντίζει να φτάη στα γερμανικά έργοστάσια την ώρα του θανητού. Πριν άρ.

χίση τη δουλειά του, πρόσφερε στα κατάλληλα πρόσωπα με. ρικές έλεκτες κοινέρδες. Με την περιποίηση αυτή, κατά. σερνε κατόπιν να μάθ ό. τι ήθελε.

'Απ' τους 400 'Αμερικ. νους «έρευνητας», έργάζονται άκόμη στη Γερμανία οι 50. Οι έπιτυχίες που έχουν ση. μειώσει όλοι, θα μπορούσαν να γεμίσουν όλόκληρους τό. μους.

'Ας πούμε το παράδειγ. μα των ηλεκτρικών συμπυ. κνωτών των ραδιοφώνων. Συ. νήθως άποτελούνται από φύ. λια μετάλλου και μονωτικό ύ. λικό. Το έργοστάσιο Μπό. της Στουτγκάρδης είχε αντί. καταστήσει τα μεταλλικά φύλλα με ά.π.λα χαρτιά πε. κασμένα με ψευδόγυρο. 'Ε. ται ό συμπυκνωτά γίνονταν κατά 40% ελαφρότεροι, κα. τά 20% φθνότεροι και κα. τάλληλοι για ισχυρότερα «βολτάζα». Οι 'Αμερικανοί έ. φήρυσαν τό μυστικό αυτό, κι' έτσι παράγουν τώρα ρα. διοφωνα καλλίτερα και φθ. νότερα.

Γερμανική έινε έπίσης ή έ. φέυρεσις της άποτυπώσεως της φωνής σ' ένα σύρμα, με μαγνητισμό. αντί στούς συ. νηθισμένους δίσκους γραμμο. φώνου. Με τη μέθοδο αυτή, μπορεί ένα γραμμόφωνο να παίζει συνεχώς έπί μια ώρα, με τελεία άπόδοσι της φω. νής. 'Ε. γ. όσον δέν δέν χρη. σιμοποιείται βελόνα, τό μα. γνητισμένο σύρμα δέν φθει. ρεται ποτέ.

Παύλ ενδιαφέρουσα έινε μια γερμανική μέθοδος με.

Στό γερμανικό Ράιχ, ή κατασκοπεία είχε - μπορούμε να πούμε - βιομηχανοποιήθ. Οι Γερμανοί όχι μόνο δέν συμμερίζονταν την άποτροφή των 'Αμερικανών προς αυτό τό ύ. πολο είδος πολέμου, αλλά άπεναντίας τό εί. χαν άνταγεί σ' έπιστήμη, που διδασκόταν με. θοδικά και λεπτομερέστατα σε είδικες σχολές.

'Ετσι δημιουργήθηκαν οι περιβόητοι πράκτορες των S. D. και της Γκεσταπό.

Οι σχολές κατασκοπείας λειτουργούσαν στο Βερολίνο, στο Άμσδύργο, στο Μόναχο, στη Στουτγάρδη, στο Μυλλάψ και σ' άλλες μικρότε. ρες πόλεις. 'Η κυριώτερη βρισκόταν στο Βερο. λινό, με διευθυντή της τόν Χάινριχ Σοράου. Στεγάζονταν σ' ένα σκυθρωπό τετραώροφο κτι. ρίο, άλλοτε οικότροφείο για κόρες άξιωματικών και υπαλλήλων. Κανείς άμνηστος δέν ήξερε τι διδασκόντουσαν οι μθηταί έκει μέσα.

Για να γίνει δεκτός ένας υποψήφιος σ' αυτή τη σχολή, έπρεπε να υποβλήθ. ρα σε συ. μπτικές δοκιμασίες, που κταντούσαν κάποτε αληθινά μαρτύρια. Γιατί ήταν απαραίτητο να έ. ξακρισθή ή άντοχή του στόν πόνο.

'Όποιος λοιπόν υπέμενε άγόνγγστα τα βασανιστήρια αυ. τά, άντάξια της 'Ιεράς 'Εξέτασεως, άποκτούσε τό δικαίωμα να παρακολουθήσ. ένα εύρύτοτο πρόγραμμα σπουδών - χημεία, έκρηκτικές και εύρηκτες ύλες, κατασκευή και χρήσι των συμ. πλοστικών μελάνων, συναρμολόνησι και χρήσι μικροσκοπικών ραδιοφώνων, ιστορία, γεωγραφία κλπ. Μάθαινε έπίσης στην έντέλεια τη γλώσσα της χώρας όπου θα έχρησιμοποιε. εito - εδώ γι. νόταν έπιλογή έκείνων που μιλούσαν ήδη άρ. κτά καλά αυτή τη γλώσσα.

'Η σχολή διέθετε μικρά ύποδείγματα όλων των σπουδαιότερων κτιρίων του Λονδίνου, πάνω στα όποια έξασκούντο οι μαθητά με ψευτικές βόμ. βες για σαμποτάζ.

Μετά την άποφίτησι του, ό μαθητής έμπα. ινε στο «Ντούτσε» 'Αουλαντ 'Εντοίτουτ' της Στουτγάρδης που ήταν τό γενικό στρατηγείο της γερμανικής πνευτικής φάλαγγος. 'Εκει υπήρ. χαν μία μεγάλη βιβλιοθήκη με έκατοντάδες χι. λιόδων ντοκουμέντα και φωτογραφίες όλων των έξων στρατηγικών στόχων και με χιλιάδες βίω. γραφίες γνωστών και άγνωστων προσώπων της ύπληιου. Αφού έκολουθούσε τα είδικά μαθήμα. τα της Στουτγάρδης, ό Γερμανός κατασκοπος έπρεπε να μωρή - θεωρητικός - να κλέψ. η

ταλλουργίας. 'Ενώ συνήθως, για να κατασκευασθή π. χ. ένας καλός δόβος, έπρεπε να περάσ. η διαδοχικά από σειρά μηχανημάτων, οι Γερμανοί έ. βάσαν τό άκατέργαστο μέ. ταλλο σε μία ισχυρότατη πρέσα, που τούδιε με μία μόνο πίεσι τό σχήμα του κά. λυκος! Κατάλαβαίνετε πόσο έπτάγανε την πολυμική πα. ραγωγή τό καταπληκτικό αυτό σύστημα καταργασίας.

Στό πεδίο της Ιατρικής, οι Γερμανοί ύπερτούσαν άπ. τούς 'Αμερικανούς, πάντως όμως είχαν κάμει σημαντικές έφευρέσεις. Σ' ένα άλλαν. δι. κό έργοστάσιο έφτιασαν σε μεγάλες ποσότητες συνθετικό όρρο αίματος, που είχε δώ. σει άρίστα άποτελέσματα στις μεταγγίσεις.

Σημειώνω ότι τό ίδιο έρ. γοστάσιο, κρυφά άπ' τους Γερμανούς, έκανε έρευνες σχετικές με την πενικιλίνη κι' είχε μάλιστα καλλιεργή. σει είδικούς μύκητες με με. γάλη μικροβιοκτόνο δύναμι, που μελετώνται τώρα άπ' τούς 'Αμερικανούς έπιστήμω. νες.

Οι είδικοί του 'Ινστιτού. του Κάιζερ Γουλιέλμου' έλ. χαν άνακαλύψει γιατί, πριν από μία καλοκαιρήνι ύπόρα, νοιάζουμε συχνά μια δυσφο. ρία και κατάπνισι. Αυτό ό. φείλεται στη θετική ήλεκτρι. σι της άτμοσφαιρας. 'Αντιθέ. τως, ή άρνητική ήλεκτρισις του άέρος μας κάνει εύδιά. θετους, καταπνέει τα νεύ. ρα, προλαμβάνει τις κρίσεις του άσθματος και της άρτη. ριακής πίεσεως. 'Αν άποει. χθόν σωστά αυτά τα συμπε. ράσματα των Γερμανών, θα έφορμωσθή μία καινούργια τεχνική άερισμού των δημο. σίων κέντρων, νοσοκομείων, σχολείων, κλπ., με ήλεκτρι. σμένο άέρα κι' ό κόσμος θα έξασφαλίση μία συνεχή εύ. διαθέσι!

Σ. ΡΟΜΠΕΡΤΣ

'Η γερμανική «διομηχανία κατασκοπε. ας»

Τέλειοι κατάσκοποι αλλά... χοντροκέφαλοι.

όποιοδήποτε έγγραφον από όποιοδήποτε γρα. φείο των συμμαχικών πολέμικων ύπηρεσιών.

Τέτοια συστηματική εκπαίδευσις θάπρεπε να δημιουργή κατασκοπούς φοβερούς κι' ασύλλη. πτους. Ικανούς να ξεφύγουν από κάθε δικτύο άντικατασκοπείας. 'Ενα ρητό όμως λέει ότι ή ύπερβολή σε κάθε τι έινε ελάττωμα... 'Ο Σο. ράου έξασκούσε τούς μαθητάς του ώστε ν' άν. τέχουν σε μία πιεστική άνάγκη, αλλά δέν τους προετοίμαζε για ν' άποφύγουν τις αστανικές πει. νίδες των είδικών της 'Ιντέλλιτζενς Σέρβις. 'Εινε γνωστόν άλλωστε ότι οι Γερμανοί δέν δια. κρίνονται πολύ για λεπτό πνεύμα κι' έξυπνά. δα. Γι' αυτό, πολλοί Νεζήδες κατάσκοποι την έπασαν, παρ' όλη την εξάσκησι τους...

'Εινε χαρακτηριστική ή περιπτώσι του νεαρού Βέρνερ Χάινριχ Βέλτι, φρούτου της Χιτλερικής Νεολογίας και του 'Ινστιτούτου της Στουτγάρδης. Την άνοιξη του 1941, ένα ύδροπλάνο άφισε αυ. τόν και τό συντροφό του Τεο Ντούκερ κοντά στις σκωτικές άκτές. Βγήκαν στην έπρά με μία καουτσουκένια βάρκα, την όποια κατέστρεψαν κατόπιν με έκρηκτικές ύλες. 'Επειτα χωρίσθη. καν, αφού συμφώνησαν να έξανα συναντηθούν σε 8 μέρες.

'Ενώ ό Βέλτι περίμενε τό τρέινο σ' ένα μικρό σιδηροδρομικό σταθμό, πείνασε και θυμήθηκε ότι είχε μαζί του μερικά τρόφιμα. 'Εβγαλε λοι. πόν άπ' τη βαλίτσα του μπισκότα κι' ένα «λει. περβούρο» (είδος γερμανικού λουκανίκου). 'Εφαγε καλά και πέταξε έπειτα σε μία άκρη τη σκληρή φλούδα του λουκανίκου. 'Ενας κα. θαριστής του σταθμού πρόσεξε τη φλούδα αυ. τή που προερχόταν από άλλαντικό άγνωστο στην Άγγλία, μυρίσθηκε άμέσως κάτι τό ύπο. πτο κι' είδοποίησε την άυτονομία.

Πριν ό Βέλτι φτάση στο 'Αμπερνπν, δυό ά. στυνομικοί του τρέινου του ζήτησαν την ταυτό. τητά του. Τη βόηκαν έν τάξει. Μέσα στις άπο. κευές του όμως ύπoκε, μία μικρή κινηματο. γραφική μηχανή λήψεως. 'Η κατοχή τέτοιων μη. χανών ήταν άπεναντεμένη. Οι άστυνομικοί την έξέτασαν προσεκτικότερα... κι' είδαν ότι ήταν ραδιοφωνικός πομπός! Στις 6 Αυγούστου 1941, ό Βέλτι άπαγχονίσθηκε ως κατασκοπος. 'Η φλού. δα του λουκανίκου τόν είχε καταστρέψει...

'Η 'Αθήνα διασκεδαίνει..!

ΤΟΥ κ. Π. ΠΑΥΛΙΔΗ

— Κλαίτε, κύριε... Θα σας συγκίνησε ασφαλώς ή όρχήστρα μας!...
— Όχι, παιδί μου... ό λογαριασμός σας!

— Ποιά Κίττυ Πάτσι μάς λές έκει! Αυτή έινε ή Κίττινα Πατσουροπούλου από τά Παν. τρεμενάδικα!...

— Και τώρα, κυρίες και κύριοι, ή διεθνούς φήμης αντι. ζέξ... Λοιτά από τη Μαδρίτη, θα μάς τραγουδήσ. η τό «Έχετε ψαράδες ψάρια...»

— Παίξε μας ένα βαρύ σουγύκ, ρε καλόπαιδο!...

— Εύτυχώς, Νικολάκη, που πήραμε και κάτι ρέστα!...

— Τι έπαθε ό άνθρωπος; Μήπως δηλητηριάσθηκε!...
— Όχι, καλέ, χόρεψε ένα σουγύκι!...

Κύτταξε αυτό το καπελλάκι!

«Εγώ και η "Αλεξ" (ή μάλλον, η "Αλεξ" κι' εγώ, για να μην πω ευγενής) πηγαίναμε στην τακτική μας έκδρομο, για να πάρουμε το μπάνιο μας, να εκτελέσουμε τη βαρκαμά, να κάνουμε την ηλιοθεραπεία μας, να φάμε το ψάρι μας και να γυρίσουμε το βράδυ ευχαριστημένοι, έρωτευμένοι και κουρασμένοι. "Η μορφή, λοιπόν, μέσα στο λεωφορείο. "Εμείς και πεντέξη άλλοι όρθιοι. (Δεν θυμάμαι μια μέρα απ' τον καιρό που άρχισα να συχνάζω στα λεωφορεία να έχω βρή θεία κασημένια). Οι περισσότεροι όμως καθιστοί. "Εγώ είχα μπροστά μου την "Αλεξ", που φορούσε ένα άσπρο απόλυτα κομψό φορεματάκι και την κρατούσα από την πλάτη, ανάλαφρα ό-ταν το άμαξι πήγαινε στρωτά, πιδ δυνατά όταν περνούσε τις λακούβες. Αυτό το πιάσιμο είχε μια τρυφερή προσοσία, που συμβάλλει πολύ στον έρωτα. "Ημουν αφοσιωμένος, όπως πάντα, στην "Αλεξ". Την κυττούσα στα μάτια όταν γύριζε να μου μιλήσει και στο λαμό όταν κύτταζε ίσια μπροστά της και ούτε μ' ένοιαζε αν υπήρχε άλλος κόσμος στο λεωφορείο. Την άναυδοσά πο-λύ και ήμουν όλος δικός της, όπως της είχα γραμεί και σε μερικά γραμματάκια. Αυτή η επίδειξη της αφοσίωσης στη γυναίκα που συνδεόμαστε - ό-ταν είναι όμορφη, όπως η "Α-λεξ" - μ' άρεσε πάντα, γιατί σκανδαλίζει τους άλλους, που τους κάνει να σκάνε από τη ζηλεια τους. "Όταν, λοιπόν, έκει πού τα μάτια μου βόσκα-νε στο λαμό της, η "Αλεξ" γυ-ρίσει ξαφνικά, μου δείχνει με το μάτι ένα σημείο μπροστά και δεξιά και μου λέει:

— Για κύτταξε αυτό το κα-πελλάκι. Δεν είναι πολύ όμορ-φο; Κατευθύνα το μάτι στο σημείο που μου άστειλε η "Αλεξ". Και βλέπω, πραγματι-κά, ένα όμορφο ψάθινο καπελ-λάκι, με μεγάλο κόμπο γυριστό προς τα πάνω, και στο κέντρο με γαλάζια κορδέλλα. Το κυ-τάζω, το κυττάζω κι' ύστερα κυττάζω και παρακάτω από το καπέλλο. Και βλέπω ένα τριγωνικό προσώπιό και δυο καταπληκτικά μαύρα μά-τια. Και βλέπω πως με βλέ-πουν κι' αυτά. Κι' όσο βλέπω πως με βλέπουν, τόσο τα βλέ-πω κι' εγώ, μιά, μάλιστα, που δεν με βλέπουν τα μάτια της "Αλεξ", που βλέπω προς τα έμ-πρός. Κάκω τη μοιραία κινή-σι, που κάνουμε όλοι σε τέ-τοιες στιγμές: Δοκιμάζω να διορθώσω τη γραμμά μου. "Αντιλαμβάνομαι όμως ότι δεν φοράω γραβάτα και κατεβά-ζω τα χέρια μου. Μία φορά την κίνησι την έκανα, κι' αυτό είνε που έχει σημασία.

— Λοιπόν, τι λές; Δεν είναι όμορφο; γυρίζεις και με ρω-τάει η "Αλεξ", που ένοει το καπέλλο.

— Θαύμα είναι! λέω εγώ, που έννοα εκείνη που το φο-ρούσε. Και τα μάτια μου κατευ-θύναται ξανά στα μάτια της. Μία κυττάζω και κείνα. "Ο-λόκληρη αναστάται, γίνεται μίσος μου. Και η δουλειά συ-νεχίζεται. Κάθε τόσο τα μά-τια μου στα μάτια της και τα μάτια της στα μάτια μου. "Έχει αντίληψη το ενδιαφέ-ρον μου και φαίνεται πως την ενδιαφέρει. Αυτή η δουλειά δεν μπορεί να σταματήσει έ-δω. Και να που γίνεται το θαύμα. Καθώς την έχω κα-φώσει με τα φλογερά βλέμ-ματά μου, βλέπω να μου χα-μογελάει και να γυρίζει το πρόσωπό της προς το παραθύ-ρο, χωρίς ν' αποσύρει όλο το χαμόγελό της.

— "Εν τάξει! ψιθύρισα ευχα-ριστημένος. "Εδώ κάτι μέλλε-ται να γίνει.

"Η δουλειά τράβηξε έτσι, ως που φτάσαμε στο τέμα. Κα-τεβαίνοντας είδα πάλι την κοπέλλα με το όμορφο καπελ-λάκι να με ξανακυττάει. Μα αυτό ήταν καθαρή πρόκληση. Μπορούσα να την άφισα να περάσει έτσι; Μιά ιδέα μου κατέβηκε. Μία από κείνες τις ιδέες που μου έρχονται και-μιά φορά και χαλάνε κόσμο. Λέω στην "Αλεξ:

— "Αλεξ, σ' άρεσει πολύ το όμορφο καπελλάκι που φοράει αυτή η όμορφη κοπέλλα;

— Πάρα πολύ! μου λέει η "Αλεξ, που την ευχαρίστησε η λέξη "όμορφη".

— Λοιπόν, θέλω να σου χα-ρίσω ένα παρόμοιο. "Εάν θα σου πηγαίνω θαμά. Κά-θως εδώ, στο καφενείο κι' έ-γω πάω να τη ρωτήσω από πο-ύ τ' άγύρασε.

Πριν προφτάσει να καλοκα-φίτη το πράγμα, είωμ είχα άρ-χισει να τρέχω πάνω από το ψάθινο καπελλάκι με τη γα-λάζια κορδέλλα κρατώντας το βαλίσσοκι μου στο χέρι. Το βαλίσσοκι στη στροφή του δρόμου, πίσω από κάτι ψηλά και παλαιά άστρα.

— Δεσποίνες λέω, σταθήτε. "Εδώ συμβαίνει κάτι πολύ σο-βαρό.

— Τι; ρώτησε, κυττάζοντάς με μ' έναν τρόπο που με συν-τάραξε.

— Πρόκειται γι' αυτό το ό-μορφο καπελλάκι που φοράτε. "Εγώ, καθώς είδατε, ταξίδευα με την "Αλεξ, τη φίλη μου, που την αγαπώ. Δηλαδή, που την αγαπούσα, θέλω να πώ. "Όμο-λόγω πως δεν σας είχα προ-σέξει μέσα στο αυτοκίνητο και παρακαλώ να με συγχωρήσε-τε γι' αυτή την προσβολή. "Η "Αλεξ" μου άνοιξε τα μάτια. Μου έπτε: Κύτταξε αυτό το καπελλάκι, τί όμορφο που έ-ινε. "Εγώ κύτταξα το καπελ-λάκι και κυττάξα και παρα-κάτω. "Αχι δεσποίνες. Το κα-πελλάκι σας είνε όμορφο. Αλ-λά πιδ όμορφη είσαστε σεις... Τι να σας πώ τώρα! "Ενας καινούργιος κόσμος άποκαλύ-φθηκε μπροστά μου. Πού πάτε τώρα;

— Μ' έχει καλέσει μιά φίλη μου, για να περάσω την ημέ-ρα.

— Μπορώ να σας συνοδεύω λιγάκι;

— Τι θα πη η "Αλεξ;

— "Η "Αλεξ" περιμένει να της πώ τα χέρια μου. Μία φορά την κίνησι την έκανα, κι' αυτό είνε που έχει σημασία.

— Λοιπόν, τι λές; Δεν είναι όμορφο; γυρίζεις και με ρω-τάει η "Αλεξ", που ένοει το καπέλλο.

— Θαύμα είναι! λέω εγώ, που έννοα εκείνη που το φο-ρούσε. Και τα μάτια μου κατευ-θύναται ξανά στα μάτια της. Μία κυττάζω και κείνα. "Ο-λόκληρη αναστάται, γίνεται μίσος μου. Και η δουλειά συ-νεχίζεται. Κάθε τόσο τα μά-τια μου στα μάτια της και τα μάτια της στα μάτια μου. "Έχει αντίληψη το ενδιαφέ-ρον μου και φαίνεται πως την ενδιαφέρει. Αυτή η δουλειά δεν μπορεί να σταματήσει έ-δω. Και να που γίνεται το θαύμα. Καθώς την έχω κα-φώσει με τα φλογερά βλέμ-ματά μου, βλέπω να μου χα-μογελάει και να γυρίζει το πρόσωπό της προς το παραθύ-ρο, χωρίς ν' αποσύρει όλο το χαμόγελό της.

— "Εν τάξει! ψιθύρισα ευχα-ριστημένος. "Εδώ κάτι μέλλε-ται να γίνει.

"Η δουλειά τράβηξε έτσι, ως που φτάσαμε στο τέμα. Κα-τεβαίνοντας είδα πάλι την κοπέλλα με το όμορφο καπελ-λάκι να με ξανακυττάει. Μα αυτό ήταν καθαρή πρόκληση. Μπορούσα να την άφισα να περάσει έτσι; Μιά ιδέα μου κατέβηκε. Μία από κείνες τις ιδέες που μου έρχονται και-μιά φορά και χαλάνε κόσμο. Λέω στην "Αλεξ:

Γυναίκες στὰ ΧΑΡΕΜΙΑ

Οι δύο έρωτες του Μωάμεθ

Ο Μωάμεθ ο Πορθητής, ο σουλτάνος με τα πυρόχρωμα γένεια και με την άγρια λάμψη στα μάτια, ο κατακτητής του Βυζαντίου, όνειρευόταν τώρα, μέσα στο παλάτι των βυζαντινών αυτοκρατόρων, να γνωρίσει επίτελους τις αληθινές έρωτικές εκστάσεις, που δεν του είχε χαρίσει καμιά απ' τις χίλιες και πλέον οδολίσκες του.

Αναζητούσε προκαληπτικές όμορφιες για το χαρέμι του, παντόπου όπου μπορούσε να τις βρει, και μ' όποιοδήποτε μέσον. Ένας απ' αυτούς που πληρώσαν την έρωτική του δίψα, ήταν ο πρόξενος της Γενοβέζικης κοινότητας του Γαλατά. Σ' όλο τον πόλεμο, είχε τηρήσει μία φιλική ουδετερότητα, και κατόπιν, όταν τον έπιασε ο νικητής, είχε την άτυχη έμπνευση να του παρουσιάσει την ωραιότερη κόρη του. Ο Μωάμεθ την άρπαξε άμέσως και την έκλεισε στο χαρέμι του!

Όστόσο, ο κατακτητής Σουλτάνος δεν είχε βρει ακόμα το είδωλό του. Έκρυβε μια έπιμελή έκλυτη ανάμεσα στους αιχμαλώτους του κι' ανακάλυψε την ωραιότητα Έλληνίδα Ειρήνη. Τα θέληγά της τον μέθυσαν για λίγο καιρό, τον ξετρέλαναν, όπως ακριβώς ποδούσε. Επίτελους όμως οι ούλεμάδες κι' οι πασάδες του διαμαρτυρήθηκαν γι' αυτή την υποδούλωσι του στον έρωτα. Τότε ο Μωάμεθ, για να δείξει πως έμενε πάντα ισχυρός και σκληροτράχηλος, πολεμιστής, άποκεφάλισε — όπως γράφουμε σε ιδιόπτερο άθρο — με τα ίδια του τα χέρια την εύνοουμένη του, έμπρός στα παρεστημένα στρατεύματά του! Κατόπιν, μέσα στην πανωμένη σιωπή τόνων χιλιάδων ανδρών, άκούστηκε ή φωνή του σουλτάνου που όρκεζόταν έπίσημα στο Κοράνιο να μ' έναδεθεί στο έξής απ' τα δεσμά του έρωτά και ν' άφοσιωθεί άποκλειστικά στον πόλεμο.

Το άδυσανικό κύμα πλημμύρισε πράγματι την άνατολική Ευρώπη, απ' την Κριμαία ως τη Σερβία, απ' την Άλβανία ως τα έλληνικά νησιά.

Τόν καιρό εκείνο, ή Εύβοια άνθηκε στούς Ένετούς. Έκει λοιπόν συνάντησε ο Μωάμεθ μία καινούργια έρωτική περιπέτεια, που τον έκανε να παραβεί τον όρκο του και νά έαναγαπήσει...

Έπειτα από ένός έτους έπιμονη πολιορκία κι' από τέσσερες άποτυχημένες έφοδους, τον Ιούλιο του 1470, το φρούριο της Εύβοίας άναγκάστηκε νά συνθηκολογήσει. Η σύμβαση ήταν νά έπιτραπή νά φύγουν ελεύθερα όλοι οι υπερασπιστά του, και ποδ πάντων ή Ένετός «προβλεπής» Πάολο Ερίτζο, ή ψυχή της αιώνης. Άλλά οι φανατικές όρδες των κατακτητών παρέβησαν τη συνθήκη και κατέσφαξαν όλο τον πληθυσμό. Έξω απ' τις έκκλησίες στήθηκαν πυραυλίδες από κομμένα κεφάλια. Όσο για τόν Ερίτζο, ο σουλτάνος του έλεγε σαρκαστικά:

— Σου υποσχέθηκα νά μ'ην πειράζω το κεφάλι σου. Θα κρατήσω την υπόσχεσή μου.

Και διέταξε νά κόψουν στη μέση το σώμα του με πριόνι, από πάνω προς τα κάτω, χωρίς νά βείουν το κεφάλι του!

Στο σπίτι του μάστορας οι γιαντισάροι του σουλτάνου είχαν βρει τη νέα κι' ωραιότερη κόρη του. Οι παλαιοί χρονικογράφοι δέν μνημονεύουν το όνομά της, την περιγράφουν όμως σαν άγγελό χαρίτος κι' όμορφιάς, άληθινό άριστούργημα της φύσεως. Ήταν άθια νά γίνη εύνοουμένη του Μωάμεθ. Οι γιαντισάροι προσπάθησαν

νά της δώσουν νά τή καταλάβη, με τήν τραχεία και όμη γλώσσα τους, χωρίς όμως νά κατορθώσουν ν' αλλάξουν την περιφρονητική της στάση.

Όταν την είδε ο Μωάμεθ, ξεχάσε άμέσως τόν όρκο του κι' εύλόγησε τόν Άλλάχ, όχι για τήν κατακτητική του φρουρία, αλλά γιατί του είχε προσφέρει μία τέτοια σπάνια καλλονή.

Της περιέγραφε μ' έλκυστικές λέξεις και με ζωηρά χρώματα τη μαγευτική ζωή του χαρέμιού.

— Θέλω τη συγκατάθεσή σου, της έλεγε στο τέλος, για νά σε κάμω την ευτυχέστερη γυναίκα του κόσμου. Τα πλούτη κι' ή δόξα βρίσκονται στη διάθεσή μου, γιατί ή Άλλάχ κι' ή Προφήτης ευδόκησαν νά μου δώσουν τη δύναμη νά μοιράζω σκίπτρα και στέμματα!... Θα γίνης ή βασίλισσα του χαρέμιού μου και της καρδιάς μου!

— Είμαι χριστιανή κι' άριστοκράτισσα, διέκοψε ή κοπέλλα. Όύτε οι υποσχέσεις του θρόνου ούτε οι άπειλές των βασανιστηρίων θα με κάνουν ποτέ νά πατήσω την πιστί μου και νά ξεχάσω τήν τιμή μου!

Ο Μωάμεθ την άφισε μόνη για νά σκεφθί. Οι πιστοί του προσπαθούσαν νά τη μεταπεισουν. (Γιατί ν' άντιπρότεσσαι; της έλεγαν. Ό σουλτάνος είναι τρελλός μαζί σου. Μπορεί νά σ' άποκτήσει διά της βίας, αλλά θέλει νά σε κερδίσει με το καλό...) Έκείνη, όμως έμενε σταθερή, άλύγιστη, παρακαλώντας τόν ουρανό νά της δώρη δύναμη στο μαρτύριό της. Άλλά κι' οι πασάδες έκαναν συγχρόνως τήν προσευχή τους στον Άλλάχ, για νά μ'ην άφιση τόν ισχυρό του κύριο, νά έαναμαγευτή απ' τα φίλτρα της άγάπης.

Πέρασε λίγος καιρός. Κι' ο Μωάμεθ, που ζέν μπορούσε πιά νά βρή ήσυχία, διέταξε νά φέσουν πάλι έμπρός του τήν αιχμάλωτη του. Ήταν έξω σπρενών. Του φαινόταν άπιστευτο νά βρεθεί, ανάμεσα στα έρείπια και στη στάχτη μιας κατεστραμμένης πόλεως, μία άδύνατη κοπέλλα ισχυρότερη απ' τη νίκη του, άνώτερη απ' τη ήττά του.

Χρησιμοποίησε τόν καλό τρόπο κι' έπειτα τις άπειλές. Τέλος, φάνηκε έτοιμος νά όρμησει πάνω στη νέα, τυφλωμένη απ' τόν πόθο... Τότε συνέβη κάτι άπίστευτο: Η κοπέλλα χαστούκιος δυνατά και χτύπησε με τις γροθιές της τόν φοβερό τύρβινο! Έκείνος, σαστισμένος, δέν σκέφθηκε καν νά προσφυλάξή στην άσχη. Έπειτα κυριεύθηκε από τρομερό θυμό.

Θυμήθηκε το τραγικό τέλος της ωραίας Ειρήνης, που είχε άποκατοστήσει το γονάτο του. Και τραβώντας το γιασάκι του, έκοψε το κεφάλι της νέας, σπαζώντας με το ίδιο χτύπημα τις αλυσίδες της και προσφέροντάς της το φωτισμένο του μαρτύριο.

Έτσι, έκλεισε ο κύκλος της αίσθηματικής ζωής του Μωάμεθ Β'. που είχε άρχισεί με τήν Έλληνίδα Ειρήνη και τελείωσε με τήν ωραία Ιταλίδα — τις μόνες γυναίκες που είχε άγαπήσει άληθινά. Κι' ή ισχυρότερη άνθρωπος του έλώων του ένοιωσε πως ήταν γραφτό νά περάσει τη ζωή του μέσα στο αίμα και στη φωτιά, μένοντας πάντα μόνος, μ' άδειανή τήν καρδιά...

Ο «ΘΗΣΑΥΡΟΣ» με 60 σελίδες

Από της 15ης Αύγουστου

Ο «Θησαυρός» εύρίσκεται στην εύχάριστην θέσιν ν' άνακοινώση στους άναγνώστας του ότι τήν 15ην Αύγουστου, έορτήν της Παναγίας, θα έκδοθί ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ, με σελίδες 60.

Άλλά και τα άμέσως κατόπιν του πανηγυρικού τεύχη θα έκδίδονται ΜΟΝΙΜΩΣ με 60 σελίδες. Δηλαδή οι σελίδες του περιοδικού θ' αύξησούν κατά 20, ήτοι από 40 που είναι σήμεραν θα γίνουν 60.

Έναντι της θυσίας αυτής ή «Θησαυρός» δέν πρόκειται νά ζητήση από τους άγαπητούς άναγνώστας του παρά 100 μόνον δραχμάς επί πλέον. Ή τιμή του δηλαδή πρόκειται νά γίνη 700 αντί τών 600 σημερινών.

Είς τήν αύξισιν αυτήν τών σελίδων προβαίνομεν όπως ίκανοποιήσωμεν τήν έπίμονον και δικαίαν άλλωστε άπαιτήσιν πολλών άναγνωστών μας, οι όποιοί μας έζήτησαν τούτο. Πράγματι δέ ως πρόκειται νά έμφανισθί από της 15ης Αύγουστου ή «Θησαυρός» θα είναι εις θέσιν νά ίκανοποιή και τόν πλέον άπαιτητικόν άναγνώστην.

Πρέπει νά ληφθί έπίσης υπ' όψιν ότι ή χάρτης όστις θα χρησιμοποιήθί από του πανηγυρικού τεύχους δέν θα είναι κοινός δημοσιογραφικός χάρτης, αλλά ή έκλεκτός χάρτης, ή χρησιμοποιούμενος από τα άριστα εύρωπαϊκά περιοδικά.

Η αύξισις της τιμής του περιοδικού φθάνει όπως άντιλαμβάνεσθε, μόλις εις το έν έκτον της όλης τιμής, ενώ άντιθέτως ή αύξισις τών σελίδων φθάνει τά 50%.

ΟΙ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ και οι άνγενδείξεις ΤΩΝ ΛΑΧΑΝΙΚΩΝ

Τα κυριώτερα συστατικά των

Είνε γνωστές σε όλους οι πολύτιμες ιδιότητες που έχουν τα λαχανικά. Άλλά για νά έχετε απ' αυτά τη μεγίστη δυνατή ωφέλεια πρέπει νά συμμορφώθιτε με μερικούς κανόνες, όταν πρόκειται νά τα χρησιμοποιήσετε.

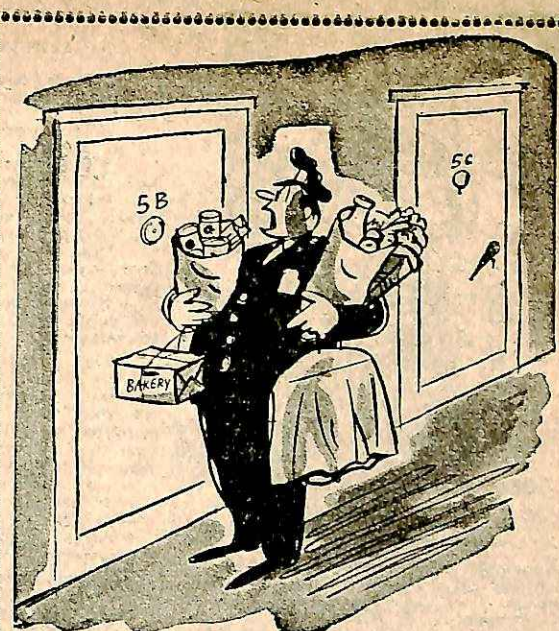
1ον. Το όξυγόνον του άέρος, όπως και ή μεγάλη θερμοκρασία κατστρέφουν πολλές από τις βιταμίνες που περιέχουν τα λαχανικά της

θάλάσας. Γι' αυτό, πρέπει νά τα έτοιμάζετε άμέσως πριν από τήν ώρα του φαγητού. Για εκείνα που αυτό δέν είναι δυνατόν, είναι προτιμώτερο νά τα βάζετε μέσα σε δροσερό νερό, ως πού νά τα σερβίρετε. Μ' αυτό τόν τρόπο, τα προσφυλάσσετε άπό τήν έπαφή του άέρος, που, όπως είπαμε, είναι κατστρεπτική για τα κομμένα λαχανικά.

2ον. Νά άποφεύγετε για το κόψιμο και το ξεφλούδιμά τους τα άτσάλενα μαχαίρια. Νά προτιμάτε τα άπο άνοξειδωτο μέταλλο ειδικά έργαλεία, καθώς έπίσης και τα εύλινα μαχαίρια, όπου φυσικά μπορούν νά άντικαταστήσουν τα μέταλλινα.

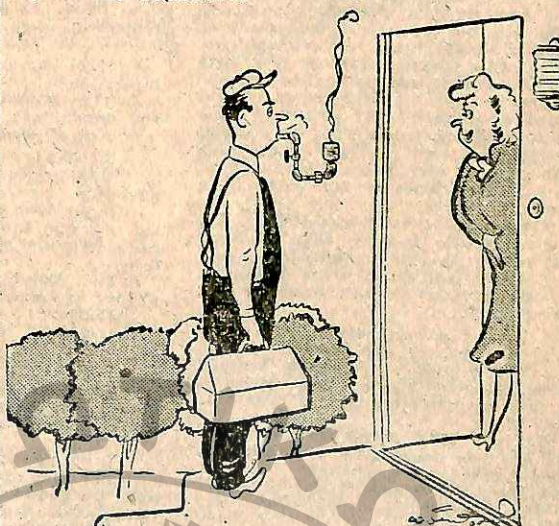
Ίδού τώρα τα συστατικά των κυριώτερων λαχανικών, καθώς και οι ενδείξεις και οι άντενδείξεις των για διάφορες ασθένειες:

ΑΓΓΙΝΑΡΕΣ	Πολύ πλούσιες σε φυτικά λευκώματα και σε ινουλίνη. Περιέχουν έπίσης κάλιο, φώσφορον, ασβέστιον και νάτριο.	Ένδεικνύνται στους πάσχοντες από ρευματισμούς και νοσήματα του ήπατος. Άντενδείκνυνται στους ζιχαθπικούς και στους ανθρώπους που έχουν πολύ αίματώδη κρέας.
ΚΑΡΟΤΤΑ	Πλούσια σε μεταλλικά έλατα όλων των ειδών και σε βιταμίνες Α. Η περιεκτικότης των λευκών καρόττων είναι άσθενέστερη.	Προσδίδουν έξαιρετική λάμψη στα μάτια. Καθαρίζουν έπίσης τήν έπιδερμίδα. Ένδεικνύνται άκόμη στις παθήσεις του ήπατος.
ΜΑΝΙΤΑΡΙΑ	Πολύ περιεκτικά σε φώσφορο, ιώδιο, θείο, ασβέστιον, κάλιο, καθώς έπίσης και σε φυτικά λευκώματα.	Μπορούν νά άντικαταστήσουν το κρέας. Διεγείρουν τήν έγκεφαλική δραστηριότητα. Δίνουν έπίσης λάμψη στα μαλλιά.
ΚΡΑΜΒΗ	Πλούσια σε έλατα ασβεστίου, σε θείο και σε κυτταρίνη. Περιέχει έπίσης μία αξιόλογη αναλογία βιταμίνης Α.	Πολύτιμος τροφή εναντίον του ραχτισμού, των πνευμονικών και συμφορητικών παθήσεων. Καθαρίζει έπίσης τήν έπιδερμίδα.
ΚΟΥΝΟΥΠΙΔΙ	Περιέχει άξιοσημείωτη αναλογία θείου και άρκετή αναλογία ασβεστίου.	Τροφή πολύ ωφέλιμη για τόν καθαρισμό της έπιδερμίδος. Ένδεικνύνται για τήν καταπολέμηση των ακμών. Έχει έπίσης μέτριες καθαρτικές ιδιότητες.
ΑΓΓΟΥΡΙ	Περιέχει διάφορα μεταλλικά έλατα, ιδίως πυρίτιον και φώσφορον. Επίσης ίχνη από τις κυριώτερες βιταμίνες.	Καθαρτικόν και διουρητικόν. Ένδεικνύνται στους αρθρικούς. Είναι άποτελεσματικόν έπίσης εναντίον του έρπητος.
ΓΟΓΓΥΛΙΑ	Περιέχουν μικρές αναλογίες από όλα σχεδόν τα μεταλλικά έλατα. Ίδιως κάλιο και φώσφορον.	Συνιστώνται ιδιόπτερος εις τους εξηντλημένους οργανισμούς, και εκείνους που πάσχουν από υπερκόπωση. Τονωτικά του νευρικού συστήματος. Έχουν έπίσης αναπλαστικές ιδιότητες.
ΚΡΕΜΜΥΔΙΑ	Περιέχουν ιώδιον, σάκχαρον και έλατα ασβεστίου και φώσφορου.	Πολύτιμος τροφή για τους νεφρικούς. Τονώνουν το πεπτικόν σύστημα και τά νεφρά. Είναι έπίσης διεγερτικά των έγκεφαλικών λειτουργιών.
ΠΡΑΣΣΑ	Περιέχουν αξιόλογες αναλογίες από όλα τα μεταλλικά έλατα.	Διουρητικές ιδιότητες. Έξαιρετη τροφή για τους αρθρικούς και τους νεφρικούς.
ΡΑΔΙΚΙΑ	Περιέχουν όλα τα μεταλλικά έλατα σε αξιόλογες αναλογίες. Επίσης κυτταρίνη και φωσφορούχους ουσίας.	Άντισκορβουτικές ιδιότητες. Ένδεικνύνται έπίσης εναντίον της άσπνίας και της χοληλιθίας.
ΤΟΜΑΤΕΣ	Διάφορα έλατα. Είναι έπίσης πολύ πλούσιες σε βιταμίνη Α και C.	Ίδιότητες καθαρτικές και άποκριντικές. Προκαλούν έπίσης ελάττωσι των ελάτων του οργανισμού. Οι άδύνατοι και εξασθενημένοι οργανισμοί πρέπει νά τις άποφεύγουν.

Η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΗΘΕΙΑ

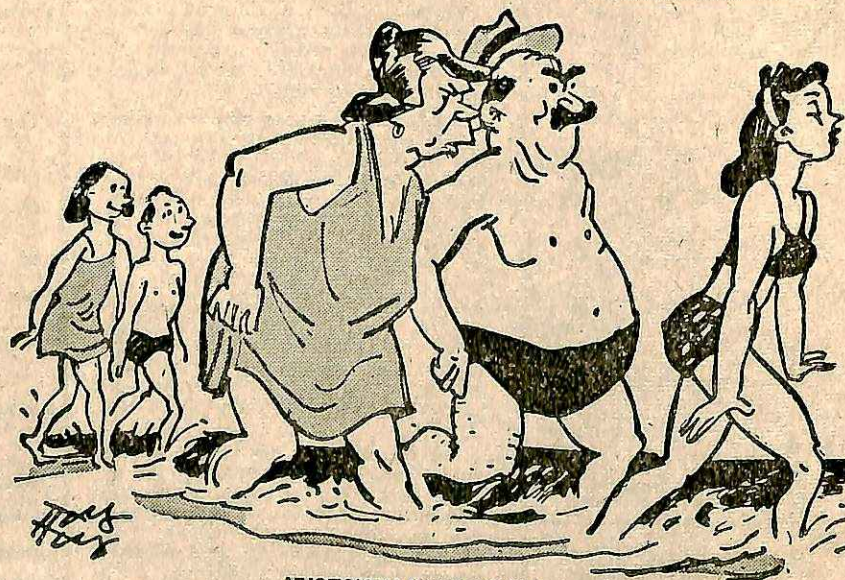
Ο άστυνόμεος: Μαίρη! Μαίρη! Άνοιξε, έν όνόματι του νόμου!...

— Είσαστε ο υδραυλικός! Το κατάλαβα από τήν πίπα σας...

Η ΤΥΠΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΚΑΙ Ο ΓΚΑΦΚΤΕΡ — Πόση ώρα έχετε δουλειά μαζί του; Ο κ. Διευθυντής είναι πολύ άποκολλημένος!

ΝΗΟΠΟΜΠΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ...

(Σκίτσο Π. Παυλίδη)

Στό τηλέφωνο...

Αρροσέρη, γεμάτη γλύκα, έφτασε η φωνή της ως τ' αυτιά του απ' το τηλέφωνο:

— Έμπρός... Τ' είνε εκεί...

— 333.444... αποκρίθηκε εκείνος. Και η δική του φωνή έφτασε ως τ' αυτιά της νεανική, χαρούμενη. Ή καρδιά της χτύπησε δυνατά με λαχτάρα απ' την άλλη άκρη του σύρματος.

— Ακούστε... του δήλωσε, με μιαν έλαφριά τρεμούλα στη φωνή εκείνη. Απέμεινε απελπιστικά μόνη... Είπε νύχτα, άστροφεγγιά, στη χλωρή άμμοσφαιρα αλωνίζεται παιχνιδιάρικα ο έρωας... Θέλησε να συντροφευτώ όπως όποτε από κάποιον... Είχα το τηλέφωνο δίπλα μου, και ζήτησα τη βοήθειά του... Πήρα στην τύχη τρία τριάρια και τρία τεσσάρια...

— Και βρέθηκε εγώ στην άλλη άκρη... Μιά μικρή διακοπή ακολούθησε. Ύστερα, εκείνης η φωνή εξακολουστική, πιο σιγανή και πιο μελωδική: — Θέλετε να γνωριστούμε λιγάκι...

— Θά μούκανε μεγάλη χαρά... Πώς είσαστε σείς;... — Πώς με φαντάζεστε;... τον ρώτησε μ' ένα δυνατό καρδιοχτύπι.

— Νέα, φυσικά... Ψωφφη, λεπτή... λεπτή και στο σώμα και στην ψυχή... Με δυο κατάμαυρα μάτια, μ' ένα διάφανο δέρμα...

— Απ' την άλλη μεριά, εκείνη κοκκίμισε μέσ' στο σκούδι της κάμαράς της, ψιθυρίζοντας στο άκουστικό: — Πώς με καταλάβατε;... — Ο άνθρωπος έχει διαίσθηση, δε σπονίε μου...

— Κυρία... τον διώρθωσε. — Είστε παντρεμένη;... τη ρώτησε, τώρα με καρδιοχτύπι δικό του εκείνος.

— Παντρεμένη και χωρισμένη... βιάστηκε να τον διαβεβαιώσει. — Δεν ήσαστε εύχισμένη στο γάμο σας;... — Άφιστε τα τώρ' αυτά... του άπάντησε. Δεν ήσαν εύθυνη, μ' ένα δάκρυ στη γωνία του μάτι.

— Διψάω για λίγη χαρά...

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Η νέα συγκινητική σειρά του ΒΕΡΘΕΡΟΥ

ΜΑΡΑΜΕΝΑ ΚΡΙΝΑ

Πρόκειται για μία σειρά αληθινών ιστοριών νέων και κοριτσιών που δεν χάρηκαν ολοκληρωτικά τον έρωτα, που θυσίασαν για την αγάπη τους και προτίμησαν τη δυστυχία και το θάνατο ακόμα για να μην πορεύονται στον όλεθρο το πρόσωπο της λατρείας των.

Με απλότητα ζύγωσε εκείνος το άκουστικό πιο κοντά στα χείλη του:

— Κι' εγώ διψάω για εύτυχία... ψιθύρισε.

— Τι σύμπτωσης!... Μιλήστε μου όμως λιγάκι και για σας... τον παρακάλεσε.

— Πώς με φαντάζεστε;... τη ρώτησε με λαχτάρα.

— Ψηλό, ξανθό, γαλανό, όνειροπόλο... βιάστηκε να τον βεβαιώσει.

— Μήπως με ξέρετε;... τη ρώτησε, κοκκινίζοντας κι' αυτός με τη σειρά του μέσ' στο σκούδι της κάμαράς του.

— Πώς είνε δυνατόν;... Δεν είπατε όμως πριν ότι ο άνθρωπος έχει διαίσθηση;...

— Η διαίσθησή σας δεν σας γέλασε, κυρία μου... Είμαι όπως με φανταστήκατε...

— Άλλη μικρή σιωπή. Στα άκουστικά των δύο τηλεφώνων, ένας και μία γυναίκα κλείσανε νοητευμένοι τα μάτια τους, και φαντάστηκαν, καθένος χωριστά, το είδωλο του άλλου, σαν δλοφώτεινη προσοχή επάνω στής φαντασίας το μαγικό πανί.

— Και τώρα;... ρώτησε εκείνη.

— Τι τώρα;... — Τι λέτε να γίνει ανάμεσά μας;...

— Μά... τίποτα... της αποκρίθηκε, μουδιασμένος.

— Έχετε δικήν;... Δεν πρέπει να γίνει τίποτα... του αποκρίθηκε κι' αυτή μελαγχολικά, προγειωμένη απότομα.

— Τουλάζεστε... παρακάλεσε η φωνή του.

— Τι;... — Ας μου τηλεφωνάτε καμιά φορά...

— Όποτε δεν έχετε τί να κάνετε...

— Έχετε το λόγο μου... Με μιαν συμφωνία όμως...

— Τη δέχομαι από πριν...

— Πώς δεν θα γυρέψετε να γνωριστούμε ποτέ...

— Ο τι ήθελα να σας το γυρέψω... της αποκρίθηκε.

— Και σ' αυτό ακόμα συμφωνούμε;...

— Σ' όλαί... της διαβεβαίωσε.

— Ελπίζετε πως δεν θα διαφωνήσου...

— Μόνο όταν μού πητε πως δεν νοιώθω για σας την πιο βαθειά συγκίνηση...

— Αυτή τη συγκίνηση που οδηγεί κατ' ευθείαν...

— Που οδηγεί;... τον έρωτησε, α. πληστή να ρουφήξη τη μεγάλη λεία.

— Πουθενά!... της αποκρίθηκε.

— Καινούργια σιωπή. Ύστερα:

— Σας ευχαριστώ πολύ... του ψιθύρισε.

— Εγώ σας ευχαριστώ... Μου χάρισατε απόψε εκείνο που γύρευα χρόνια...

— Τι;... — Λίγη χαρά...

— Δεν μού χρωστάτε τίποτα, γιατί μού την ανταποδώσατε με το παραπάνω...

— Και τώρα, καληνύχτα σας... — Καληνύχτα, αγαπημένη...

Αυό άκουστικά που κλείνουν, ακραυά το έν' από το άλλο. Και δυό ανθρώπινα όντα — δυό πραγματικές νελοιογραφίες... Που μένουν νοητευμένες μέσ' στο σκούδι... Έκείνος — κοντός, χοντρός, σαρπενταδόρας, φαλακρός... — όνειρευεται το διάφανο της δέρμα, τη λεπτή της κορμιοστασιά, τα κατάμαυρα μάτια της... Κι' εκείνη — ριτιδωμένη, ξερακιανή, γεροντοκόρη με κοκκινωπά μαλλιά απ' το βήμμα... — νοητεύεται απ' το ψηλό του σώμα, τα ξανθά του μαλλιά, τα γαλανά του μάτια.

Παίχνισια της φαντασίας, που φέρουν όμως την εύτυχία καμιά φορά στη ζωή, στο τηλέφωνο...

ΒΕΡΘΕΡΟΣ

Απαγορεύεται η είσοδος στα ζευγαράκια

Στην Ίρλανδία υπάρχει ο μόνος κινηματογράφος του κόσμου, όπου δεν μπορούν να πάνε ένας άντρας και μία γυναίκα μαζί, εκτός αν είνε νόμιμοι σύζυγοι! Βρίσκεται στην μικρή πόλη Κλόνς κι' έχει εφορμήσει από 2 χρόνια την άπιστευτη αυτή είδηση από τις γυναίκες, όπως στις εκκλησίες! Το μέτρο αυτό προκάλεσε ζήριες διαμαρτυρίες, αλλά ο διευθυντής του κινηματογράφου έμεινε άκαμπτος, κι' οι θεατοί αναγκάστηκαν να υποταχθούν στη δικτατορική θέλησή του, εφ' όσον δεν υπάρχει στο Κλόνς δεύτερος κινηματογράφος...

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

Τα δηλητήρια και τα αντίδοτά τους

Τί έχει επιτευχθεί έως σήμερα

Μόνο στους νεωτέρους χρόνους η επιστήμη έχει επιτύχει θετικά αποτελέσματα στον αγώνα της κατά των δηλητηρίων. Άλλοτε οι δηλητηρίατοι μπορούσαν να σκοτώνουν τα θύματά τους ακίνδυνα και έξασφαλισμένα, γιατί δεν είχαν μελετηθεί καλά τα δηλητήρια και δεν υπήρχαν παρά ελάχιστα αντίδοτα.

Την εποχή της Άναγεννήσεως, το συνθέστερο δηλητήριο ήταν το άρσενικο. Ή περιθώριση δηλητηρίαση μαρκισία ντε Μπρενθίλιε το χημικό «κόκκινη που φέρνει κληρονομιά», γιατί το χρησιμοποιούσαν πολύ όσοι βιαζόντουσαν να κληρονομήσουν πλούσιους συγγενείς των.

Με τον καιρό, οι δηλητηρίατοι έγιναν σατανικοί. Αρχισαν να μεταχειρίζονται μικρόδια, δηλητήρια φειδών ή σκορπίων, τοξικά αέρια, κλπ. Ο Ρώσος Ταρνγκόφσκυ π.χ. πετούσε στο πρόσωπο των θυμάτων του άμμουλες από λεπτό νυαλί, γεμάτες με άρσενικο ή υδρογόνο. Το δηλητήριο δεν αυτό αέριο σκότωνε χωρίς ν' αφήνει ίχνη βίας.

Το 1922, ο Γερμανός δόκτωρ Κάρλ Μένιερ ανακάλυψε ότι το ασθενές εξουδετερώνει τα αποτελέσματα της κοκαίνης. Πειραματισμένος μ' επιτυχία σε βιαράχους. Κι' η ανακάλυψη του πρωτοεμφανίσθηκε για να σώση τη ζωή μιας κοπέλλας, που κινδύνευε από υπερβολική δόση κοκαίνης κατά την διάρκεια μιας έγκλεισσεως των άμυνδωδων.

Κατόπιν διαπιστώθηκε ότι το ασθενές είναι επίσης αντίδοτο στις χρόνιες δηλητηριάσεις από μόλυβδο. Σχηματίζει πράγματι με το μόλυβδο μια ένωση αδιάλυτη, κι' έτσι καθαρίζει τον οργανισμό σε 24 ώρες. Την ίδια ενέργεια έχει και στις δηλητηριάσεις με υδράργυρο.

Ο νεαρός φοιτητής της Ιατρικής Κούμπερτ Ρέι-βελου άποφάσισε κάποτε να αυτοκτονήσει με το φοβερότερο δηλητήριο: το κυανιούχο καλίου. Ήπιε λοιπόν 15 κόκκους απ' αυτό κι' άρχισε έπειτα να σημειώνη ότι αισθάνονταν. Δεν έννοισε κανένα πόνο ή άλλη ενόχληση. Μόνον ένα μούδιασμα, που απλώθηκε σιγά - σιγά απ' τα άκρα του σ' όλο του το σώμα. Ήταν ένα ευχάριστο συναίσθημα, σαν να λυωνε, σαν να γινόταν άδύος... Ένας φίλος του όμως τον βρήκε έγκλιρως σ' αυτή την κατάσταση και τον μετέφερε σ' ένα νοσοκομείο. Εκεί, τον έσωσαν με μιαν καινούργια μέθοδο: με μιαν ηλεκτρονία, κοινοτάτη που λέγεται «κυανούχο του μεθυλενίου». Μερικές ενέσεις της σ' αυτόν έτοιμοθάνατο φοιτητή τον ξανάφεραν στη ζωή. Ήταν ο πρώτος άνθρωπος που σώθηκε από δηλητηρίαση με κυανιούχο καλίου, και συγχρόως πρόφρασε στην επιστήμη μια λεπτομερή περιγραφή των συμπτωμάτων της.

Το «κυανούχο του μεθυλενίου» άπεδείχθη επίσης άριστο αντίδοτον για ένα άλλο ύπουλο κι' έπιμονο δηλητήριο: το μονοξείδιον του άνθρακος, αυτό στο οποίο όφειλόνται οι δηλητηριάσεις από μαγκάλια ή από έξωτρίσεις αυτοκινήτων.

Το «νιτρώδες αμύληον», ένα φάρμακο πολύτιμο για τους καρδιακούς, είχε επίσης αντίδοτο κατά του κυανιούχου καλίου, και μάλιστα τόσο φορές ισχυρότερο απ' το προηγούμενο και πιο εύρηστο, γιατί άρκουν μερικές εισπνοές απ' αυτό.

Επί πολλά χρόνια, οι νικητοί άναζητούσαν μάταια ένα κατάλληλο αντίδοτο για τη στρυκνίνη. Ή μορφήνη έφερε κάποιο αποτέλεσμα, έρεπε όμως να δοση σε μεγάλην κι' έπικινδυνον δόση. Τέλος δοκιμάσθηκε το «νάτριο αμύληον», ένα άναίσθητικό που έκρησιμοποιείτο σε έγκληρίσεις, αντί σίδηρος ή χλωροφορμίου. Η ποσότη δοσμένη εναντίον της στρυκνίνης έγινε σ' ένα κορίτσι που είχε πιη 100 χάπια αυτού του δηλητηρίου. Άμέσως στερμάτησαν οι φοβεροί σπασμοί κι' η κοπέλλα γλύτωσε.

Ένα απ' τα ισχυρότερα δηλητήρια, που σημειώνε πολλά θύματα κάθε χρόνο, ήταν το σουλφωμένο. Έπί τέλους, βρέθηκε το καλύτερο αντίδοτό του. Λέγεται «σουλφοξυλικόν φορμαλδευδικόν νάτριο». Τέλος, το «θειοθεικόν νάτριο» εξουδετερώνει τα μεταλλικά δηλητήρια. Είχε χαρακτηριστική ή περιπίσσει ενός εργάτου κυπρίου, που είχε πάθει χρόνια δηλητηρίαση από μόλυβδο. Τα χείρα του, τα πόδια του, τα δάκτυλά του είχαν γίνει δύσκαμπτα, το δέρμα του κόκκινο και γεμάτο έλκη που δεν έκλειναν. Με 6 ενέσεις θειοθεικού νάτρίου, πέσαν όλα αυτά τα συμπτώματα. Καί, τη δεύτερη βδομάδα, ο εργάτης ήταν πιά έντελως καλά.

••

Τό άγγουρι φυσικό ψυγείο

Συνηθίζουμε να λέμε συχνά «ζοροσρό σαν άγγουρι». Ή έκφραση λοιπόν αυτή είναι άπόλυτως σωστή, γιατί άπεδείχθη ότι το άγγουρι έχει στο έσωτερικό του θερμοκρασία 11 - 12 βαθμούς χαμηλότερη απ' την έξωτερική. Οι βοτανολόγοι δεν έχουν μπόρεσει άκόμη να εξακριβώσουν με ποιο μηχανισμό τό κατορθώνει. Φαίνεται πάντως ότι συντελεί σ' αυτό ή μεγάλη περιεκτικότης του σε νερό.

Πώς εργάζονται ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΥΤΕΤΕΚΤΙ6

Έλάχιτοι απ' τους άστρνομικούς της Ν. Ύόρκς έέρουν την εργασία που ίνε, κατά στο «Εργαστήριο Τεχνικών Έρευνών» της υπηρεσίας τους, κι' άκόμη λιγότερο έχουν μπει ποτέ εκεί μέσα. Το προσωπικό του εργαστηρίου άποτελείται από μια φούχτα ειδικούς, που εργάζονται άκούραστα και σιωπηλά για τη διαφώτιση των μυστηριωδέστερων έγκλημάτων.

Εκεί όπου ο ένοχος είνε βέβαιος ότι δεν άφισε κανένα ίχνος, αυτοί βρίσκουν σιγά - σιγά πάντα κάτι που θα τους καθοδηγήσει για την χηνακήν και τη σύλληψή του. Διευθυντής του εργαστηρίου είνε ο νεαρός, ικανότατος και ευφύεστατος άστρονόμος Έντγαν Φάγκαν.

Άρισμένες απ' τις έπιτυχίες της υπηρεσίας του έχουν μείνει πιά κλασικές στα άστρονομικά χρονικά της Αμερικής. Μία απ' αυτές ήταν ή δολοφονία της γράφας Χάννα Ντρουλινγκ, που ζούσε μόνη σ' ένα έπιπλαμένο δωμάτιο. Κανείς απ' τους γείτονες δεν είχε άκούσει φωνές, ούτε είχε ίδω κανένα έπισκέπτη. Οι άστρονομικοί διελίστασαν ότι ο δολοφόνος είχε χτυπήσει το θύμα μ' ένα άμύλο όργανο στο κεφάλι και τό είχε σκοτώσει. Δεν βρήκαν όμως δακτυλικά άποτυπώματα, ούτε κανένα ίχνος, εκτός από δυό μικρές σκλήθρες μαυριδερμού έλδου.

Οι σκλήθρες, αυτές έξετέθηκαν μικροσκοπικά στο «Εργαστήριο Τεχνικών Έρευνών», κι' έπειτα από έργασια άλοκληρών έξωδομένων έξακρίβωθηκε ότι άπετελούντο από έξνο. Κανένα έπιπλο του δωματίου δεν ήταν φτιαγμένο από τέτοιο έξλο. Αλλά ο Φάγκαν ήξερε ότι οι λαβές μερικών πιστολιών κατασκευάζόντουσαν άλλοτε από έξνο.

Άφού επί 6 μήνες έπισκερήςε διάφορα μυστικά όπλα όποια, μελετώντας παλιά μοντέλλα, πέισθηκε, απ' την έξοψη καμπυλωτή που είχαν οι σκλήθρες, ότι προερχόντουσαν απ' τη λαβή ενός πιστολιού Στήνε των 22, κατασκευής του 1876. Είδοσθησαν άμέσως όλες οι άστρονομικές αρχές των Ν.Ύοκ. Πολύτιμων. Πολλούς μήνες άργότερα τέλος σι νελήφθη κάποιος κάτοικος του Νιού Τζέρσκι, κι' ή άστρονομία βρήκε στην κατοχή του ένα τέτοιο πιστόλι. Τότε έτε άμέσως στο «Εργαστήριο Τεχνικών Έρευνών» όπου διαπιστώθηκε ότι οι σκλήθρες προερχόντουσαν απ' τη λαβή του. Έμπρός σ' αυτή την συντριπτική άπόδειξη, ο καθόρθως ώμολόγησε την έννοχή του.

Σ' άλλη περίπτωση, ο Φάγκαν κι' ο φρισταμένο του έσωσαν άπεναντίας ένα άξδιο. Είχε βρεθεί νεκρή μία γυναίκα, στή Ζαμάρκα. Στο δωμάτιό της όπρηχαν άφρονα ίχνη: ένα κομμάτι από σχισμένο πουκάμισο, ένα παπούτσι, ένα σίδερο του σιδερώματος

— όργανο του φόνου... «Όλ' αυτά ένοχοποιούσαν ένα δίκιο. Το σίδερο ήταν δικό του. Στο δωμάτιό του βρέθηκε τό άλλο παπούτσι και τό σχισμένο πουκάμισο. Τέλος, ο σύζυγος του θύματος παρουσίασε ένα γραμμα, με τό οποίο ο δίκιος άπειλούσε να σκοτώση τη γυναίκα του, γιατί δεν δέχονταν τον έρωτά του.

Αυτή όμως άκριβώς ή άθωνία των ένδειξεων φάνηκε ύποπτη στην άστρονομία. Ο Φάγκαν έξέτασε μικροσκοπικά τό ρούχα του σιζύγου και τό δίκιο. Σε μιαν κάλσα του πρώτου βρήκε μιαν μικρή κηλίδα αίματος. Συνέκρινε κατόπιν τό γραμμά τους χαρακτήρα. Μέτρησε τό πάχος και τό βάρος του χαρτί της άπειλητικής έπιστολής. Έξέτασε τό σχισμένο πουκάμισο και τό κομμάτι του. Κι' εξακρίβωσε ότι είχε κοπή με ψαλίδι κι' έπειτα είχε ξεστρώσει, για να φαίνεται σχισμένο. Το χαρτί του γραμμάτος ήταν όμοιο μ' έκείνο που χρησιμοποιούσε ο σύζυγος. Τέλος άνακαλύφθηκε ότι ο σύζυγος είχε καίει τό έγκλημα κι' ότι είχε σκαρώσει όλα τα στοιχεία που ένοχοποιούσαν τό δίκιο. Ο έγκληματίας κάθισε φυσικά στην ηλεκτρική καρέκλα.

Άκόμη πιο ένδιαφέρονσ ήταν ή έπιτυχία του Έργατηρίου Τεχνικών Έρευνών στην περιτρίψη της δολοφονίας...

Για τη θεραπεία της φυματιώσεως

Η νέα μέθοδος του δόκτωρ Μπάραχ

Μία καινούργια θεραπευτική μέθοδος, που άκινετι και τους δυό πνεύμονες, προσφέρει μιαν σημαντική παράτασι της ζωής, συχνά δε και τη θεραπεία, σε άρρώστους με πρόχωρημένη φυματίωση, που είχαν καταδικασθή πιά απ' τους γιατρούς.

Πρόκειται για μιαν καταπληκτική έφευρεση του δόκτωρς Άλβαν Μπάραχ, που άμερικανικό Πανεπιστήμιο Κολομβία. Έχει δε έφορμωθή ήδη δοκιμαστικά σ' ένα περιωρισμένο αριθμό άρρώστων του Πρεσβυτεριανού Νοσοκομείου της Νέας Ύόρκς. Οι δέκα πρώτοι απ' αυτούς τους άρρώστους είχαν χρονία φυματίωση ως άθερά πνευμόνων, που είχε χαρακτηρίσθη ως άθερά πνευμ. Δεν έλπιζαν να ζήσουν περισσότερο από μερικούς μήνες.

Με την καινούργια όμως μέθοδο, οι έξη απ' αυτούς παρουσίασαν πολύ γρήγορα άπίστευτη καλλίτερησ. Έπαψε ο πυρετός κι' ο βήχας τους, πήραν βάρος και μπόρεσαν να γυρίσουν πιά στα σπίτια τους και τις δουλειές τους.

Η μέθοδος του δόκτωρς Μπάραχ σπριζεται στην άπόλυτη άνάπαυση των δυό πνευμόνων, οι οποίοι παύουν να φουσκώνουν και να ξεφουσκώνουν, κι' έτσι έπουλώνονται οι πνευμικές τους — κάτι ανάλογο δπλαθ μ' αυτό που έπιτυγχάνεται με τον πνευμονοθώρακα, αλλά στον ένα μόνο πνεύμονα.

Και πώς άναπνέει εν τω μετεξύ ο άνθρωπος; Ο δόκτωρ Μπάραχ βρήκε μία έξυπνη και πρωτότυπη λύσι: Βάζει τον άρρωστο μέσα σε μιαν μεταλλήνη συσκευή, είδος άναπνευστικού θαλάμου, στην οποία μπαίνει και βγαίνει ρυθμικά άερας με μιαν άντλία, ώριμένες φορές στο λεπτό. Ο άερας μπαίνει πρώτα σ' ένα χωριστό διαμέρισμα του θαλάμου, όπου βρίσκεται κλεισμένο τό κεφάλι μόνον του άρρώστου. Κατόπιν περνάει από μιαν τρύπα στο διπλανό διαμέρισμα, που περικλείει τό υπόλοιπο σώμα του.

Με τον τρόπο αυτό, ο άερας μπαίνει απ' τη μύτη και φτάνει στους πνεύμονες, ενώ συγχρόνως πιέζει απ' έξω με την ίδια δύναμη τό στή-

ας της νέας και ώραιας συγγραφείας Νάνου Τίττερον. Ή γυναίκα αυτή βρέθηκε μέσα στο λουτρό της, γυμνή και στραγγαλισμένη με τό μανίκι μιας μεταξωτής μπλούζας της. Ή άστυνομία είδοσθησθε απ' τον έπιλοποιο Κρούγκερ και τό βοηθό του Φιορέντζα, που είχαν πάει να παραδώσουν μιαν πολυθρόνα στο σπίτι του θύματος κι' είχαν άνακαλύψει πρώτοι τό έγκλημα. Τα ρούχα της νεκρής ήσαν πεταγμένα άδω κι' έκει και ξεσχισμένα. Ο δολοφόνος την είχε βιάσει, πριν την πνίξη. Το μόνο ίχνος που βρήκε ή άστυνομία, ήταν ένα κομμάτι σχοινι, που είχε χρησιμοποιήσει ο δράστης για να δέση τά χείρα του θύματος του. Άφού ή άστυνομία έπιασε διαφόρους ύπόπτους και τούς άπέλυσε κατόπιν, άρχισε ν' άπελπίζεται ότι θ' άνακάλυπτε τό δράστη.

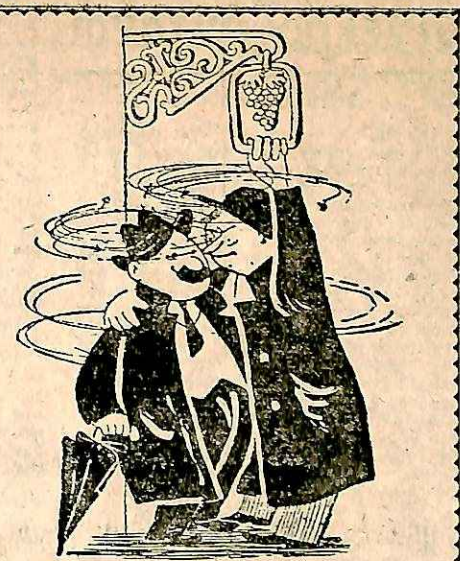
Τότε τό «Εργαστήριο Τεχνικών Έρευνών» έξέτασε μικροσκοπικά τά μύρια της σκόνης από πατημασιές, που είχαν μαζευθή απ' τό πάτωμα της κρεβατοκάμαρας, και βρήκε ότι περιείχαν μικροσκοπικά κομμάτια από άλογότριχες.

Οι άλογότριχες χρησιμοποιούνται ως γνωστόν για την ταπεταρία των έπιπλων. Το ίχνος αυτό έστρεψε τις ύπονοιες της άστυνομίας προς τον Κρούγκερ και τό Φιορέντζα. Στο καταστήμα τους βρέθηκε σχοινι όμοιο μ' αυτό που είχε μεταχειρισθή ο δολοφόνος. Κι' ο Φιορέντζα ώμολόγησε στην άνάγκη ότι είχε έναπαίσει προηγούμενος, μόνος, στο διαμέρισμα της συγγραφείας, της είχε έπιτεβη κτηνώδως κι' έπειτα την είχε σκοτώσει. Οι μικροσκοπικές έκείνης άλογότριχες τότε έστειλαν στην ηλεκτρική πολυθρόνα.

ENTRAP PANTY

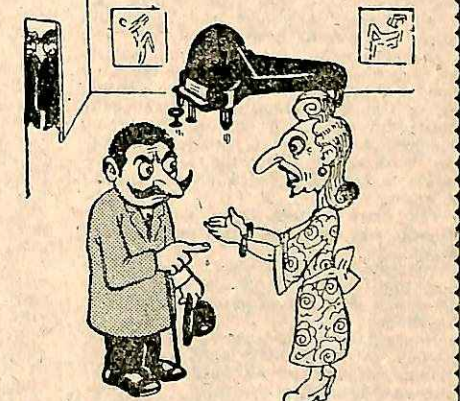
Μεταξύ φιλενάδων:

— Όταν ένας άντρας είνε έρωτευμένος, μπορεί να κάνει τις μεγαλύτερες ήλιθιότητες. — Α, καταλαβαίνω! Σου πρότεινε έπίτέλους ο Κωστάκης να παντρευτεί.

ΥΣΤΕΡ' ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ'

— Τυχεροί είμαστε, Νικολάκη, που τρופόμαστε τό τελευταίο τραύ!

ΚΑΛΟ ΛΑΓΩΝΙΚΟ

— Κύριε Άστυνόμε, μού έκλεψαν όλα τά μουσικά κομμάτια του πιάνου! — Μήπως ύποψιάζεσθε κανένα... νεί-τόνα σας;

Θες. Ή έσωτερική κι' ή έξωτερική πίεσις είνε ίση κάθε στιγμή, άσυνείδητος άνθρώπος δεν άναθεωρείται.

Με τις μεταβολές της πίεσεως του άέρος που εισάγεται στη συσκευή. Έτσι, χωρίς να κινούνται διόλου οι πνευμόνες, μπαίνουν μέσα σ' αυτούς 16 κυβικά εκατοστά άέρος 18 φορές στο λεπτό, όσα όπλασθ και με την κανονική άναπνοή. Το σταμάτημα της κινήσεως των πνευμόνων δεν έπιβρά καθόλου στην κυκλοφορία του αίματος, τό οποίο εξακολουθεί να παύρη την άπαιτούμενη ποσότητα οξυγόνου. Ο άρρωστος λοιπόν δεν αισθάνεται την παραμικρή ενόχληση. Μόνον, σε ώριμένα άτομα, ή συνεχής σύσφιξις κι' έλάττωσις της πίεσεως προκαλεί ένα δυσάρεστο συναίσθημα σ' αυτή. Κι' αυτό όμως εξαφανίζεται, αν ο άρρωστος βουλώσθ τά αυτιά του με καουτσουκένια σφουγγάρια.

Τό πιο περίεργο είνε ότι ή θεραπευτική αυτή μέθοδος χαλαρώνει συγχρόνως τά νεύρα και τό μυαλό. Ο άρρωστος δεν αισθάνεται καμιά έπιθυμία να κινήθ μεσα στο δωμάτιο, ούτε και να καπνισθ. Είνε λοιπόν πολύ πιθανόν να έφορμωθή ή νέα μέθοδος και για τη θεραπεία ώριμωμένων νευρικών και ψυχικών παθήσεων.

Ο δόκτωρ Μπάραχ περιγράφει σ' ένα ειδικό φυσιολογικό περιοδικό μια απ' τις έπιτυχίες του σ' έναν άρρωστο, τον οποίο έσωσε από βέβαιο θάνατο. Έπειτα από τεσσάρων μηνών κόυρα με τον «άναπνευστικό θαλάμο», ο άνθρωπος αυτός κέρδισε 15 κιλά, τά σπλάχνα των πνευμόνων του έπουλώθηκαν κι' έφαγε νάχρ όλα ή άλλα παθολογικά συμπτώματα. Άπό τότε ξανάρχισε πάλι την εργασία του και ζή κανονικά.

Όστόσο ο δόκτωρ Μπάραχ τονίζει ότι ή μέθοδος του βρίσκεται άκόμη στο στάδιο των πειραμάτων και των τελειοποιήσεων. Έχει όμως βασίμους λόγους να έλπίζει ότι θά σωθ ό μ' αυτή ένας μεγάλος αριθμός φυματικών, ιδίως δε όσοι βρίσκονται άκόμη στην άρχή αυτής της άρρώστειας.

Οι νεκροζώντανοι

Διήγημα φρίκης

Η σπηλιά εκείνη, που είχε ανακαλύψει ο αρχαιολόγος Ούρρος στο Γιουκάταν φαίνεται αληθινά μυστήριο. Κάθε γυμνάσιο της άβυσσος έφερε στο φως ένα καινούριο θησαυρό: ένα κόκκινο μαμούρι, ένα ανθρώπινο κρανίο πανάρχαιο, πέτρινα όπλα κι εργαλεία... Κι' όλα αυτά σχημάτιζαν ένα σωρό κοντά στην είσοδο της σπηλιάς, δίπλα στη σκηνή του επιστήμονος, τακτοποιημένα από τον πιστό υπηρέτη του Χάν. Κάθε τόσο, ο Ούρρος διέκοπτε τις ανασκαφές, για να εξερευνηση την άπειρη και βαθύτατη σπηλιά. Μια μέρα ανακάλυψε ένα αληθινό νεκροταφείο κάποιου χαμένου λαού, των Τολτέκων ή των Αζτέκων. Κρανία στήριζαν συμμετρικά γύρω-γύρω σ' ένα είδος νεκρικού θαλάμου, τον εκτίταξαν με τις αδειανές τους κόγχες. Μέσα σε κοιλάδες του βράχου βρισκόντουσαν αμέτρητες μούμιες. Καθώς ο αρχαιολόγος βασιμάζε τους επισημονικούς αυτούς θησαυρούς, άκουσε πίσω του έλαφο βήματα.

—Εσύ είσαι, Χάν; φώναξε δίχως να γυρίσει το κεφάλι του. Έλα να ιδής τί ανακάλυψα!

Κανείς δεν του απάντησε. Ο θόρυβος δεν έσβησε ποτέ. Κτύπαζε πίσω του, έκληκτος, αλλά δεν είδε κανένα. Σε λίγο, άκουσε να κυλάει μακριότερα μια πέτρα, κι' έπειτα τίποτ' άλλο.

Τον είχε πλησιάσει, άσφαλτος, κάποιον ζωντανό πλάσμα. Δεν μπορούσε όμως να ήταν ο Χάν, γιατί θα του άπαντοσε. Έξ' άλλου δεν υπήρχαν κάτοικοι στην περιοχή αυτή. Το κοντινότερο χωριό Έρυθροδέρμων άπαιχε πολλά χιλιόμετρα. Και κανείς ιθαγενής δεν θα τόλμιζε να εισχωρήσει στα σκοτεινά εκείνα βάθη.

«Θα ήταν κάποιον ζώο» σκέφθηκε ο Ούρρος, και δεν έδωσε περισσότερη σημασία.

Κτύπαζε το ραβδί του. Πλησίαζε να βραδυάσει. Ήταν ώρα να γυρίσει πίσω στη σκηνή του. Διευθύνθηκε λοιπόν προς την έξοδο.

Η σπηλιά — ήφαστιονεμένη, δίχως άλλο — ήταν αληθινός θαλάμος από υπόγειες στοές. Για να βρισχαι εύκολα-τερα το δρόμο της επιστροφής, ο Ούρρος συνήθιζε ν' αφήνει σημάδια στα σταυροδρόμια: κομμάτια χαρτί ανάμεσα σε δύο πέτρες. Όπως πάντα λοιπόν, τ' αναζητήσει κι' άπαιχε, για να τον οδηγήσουν προς την έξοδο. Κι' έμεινε κατάπληκτος, γιατί δεν τα εύρισκε...

Τι σημαίνει αυτό το μυστήριο;... Τώρα ο Ούρρος έπρεπε αναγκαστικά να εμπιστευθεί στην τύχη! Από το πρώτο σταυροδρόμι που συνήνησε, ακολούθησε την πλατύτερη στοή. «Επειτα από 100 μέτρα όμως, του έκοψε το δρόμο ένα κατακόρυφο πηνάδι. Γύρισε πίσω κι' άκολούθησε την άλλη στοή. Περιπάτησε έπί μια ώρα, ως ότου έφτασε σ' ένα κυκλικό θαλάμο, γεμάτον από κρανία νεκρών κι' από μούμιες. Ήταν το νεκροταφείο, που είχε ανακαλύψει πρό ολίγου.

«Οχι, δεν ήταν το ίδιο, αλλά ένα άλλο παρτίο, με περισσότερα λείψανα, διαφορετικά τοποθετημένα... άλλο τμήμα της άπειρης υπόγειας νεκροπόλεως.

Ο Ούρρος άνησυχούσε ακόμα πιο πολύ. Έβαλε τις φωνές, του άπάντησε όμως μόνο η ήχώ. «Άρχισε τότε να περιπλανιόμην στην τύχη στις διάφορες στοές, ως ότου κατά τα μεσάνυχτα σωτατρομαγμένους. Είχε χάσει το δρόμο!... Αφού ξεκουράστηκε μερικές ώρες, ξεκίνησε πάλι, στην τύχη. Η σπηλιά του ηλεκτρικού φαναριού του πλησίαζε θ' άφαινε. Τό φως άδυνάτιζε. Δεν άφαινε για σούση τελείως.

«Εφόσον στη στροφή μιας στοάς, άκουσε φωνές ανθρώπων, που μιλούσαν οδοντοκατέστρα. Τον άφαινε! Τον άφαινε! Μή έφαινε άυτόσο με ποιους εί-χεν να κάνει. Έσπυσε το φανάρι του και τέντασε τ' αυτί του.

Ήσαν παράξενες βραχνές κι' υπό-κωφες οι φωνές εκείνες. Φρίκτες, σαν να βγαίνουν από λαμούς φαγόμενους ά-πό τού κάποιου άφαιστεία!... Φαινόταν σαν φωνές βουβών που προσπαθούσαν να μι-λήσουν, ή νεκρών που είχαν μόλις ζυ-πνήσει άπ' τον αλάνο ύπνο τους.

Συγγνώμη, ο Ούρρος ένοιωσε μια μυρωδιά καπνού. Άνησυχούσε, γιατί ή-ταν άσπλος, κι' ήξερε ότι υπήρχαν λη-σταί στην περιοχή...

ΤΟ ΤΕΛΕΙΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΣΤΗΘΟΣ

Από της αρχαιότητας μέχρι σήμερα

Τόσο στους θρησκευτικούς θύλους όσο και στη μυθολογία των διαφόρων λαών, το γυναικείο στήθος έδωρεται πάντα ιερό — πηγή γονιμότητας, άπ' όπου μετεδίδοντο άπ' τη μητέρα στο παιδί οι μυστι-κές σκέψεις κι' έπιθυμίες, τα φυσικά και τα ψυχικά γυναικεία.

Οι ειδικοί για τη μόδα στην αρχαία Αίγυπτο, την Έλλάδα και τη Ρώμη τονίζουν την άμορφία του γυναικείου στήθους. Κατά τους ειδικούς επίσης κα-λιτέχνες της αρχαίας Έλλάδας, το ιδεώδες γυναι-κείο στήθος έπρεπε ναχη περιφέρεια 85 πόντων με-τρούμενον κάτω άπ' τα μπάρα, και 107,5 πόντων έξω άπ' τα μπάρα.

Αλλά και φιλόσοφοι άκόμη άπασχολήθηκαν με το στήθος των γυναικών. Ο Σπένσερ υπενθύμισε στις σύγχρονές του, που έπεδωναν να μην έχουν σχε-δόν καθόλου στήθος, ότι οι άντρες ένδιαφέρονται λιγώτερο για τη μόρφωση των γυναικών και πολύ περισσότερο για την άμορφία τους.

Η σημερινή γυναικεία έπιθυμία την άρμονία στις γραμμές του σώματος της. Κι' αν άκόμη δεν την έχει δώσει η φύσις, ζήτηι να την έπιτυχη με τα άλλα μέσα. Ιδίως δε με τη γυμναστική, υπάρχει κατάλληλο ντύσιμο. Για το στήθος λοιπόν, υπάρχει ολόκληρη παγκόσμια βιομηχανία. Χάρη σ' αυτήν, οι γυναίκες έχουν στη διάθεσή τους συνηλ-κρύνουν το υπερτροφικό στήθος, άλλα που συνηλ-κρύνουν... τεχνητά το άτροφικό, άλλα που διορθώ-νουν τις καμπύλες του, κλπ. Ένα κατάστημα συ-ντιέν της Ν. Ύρκης έχει στη βιτρίνα του την έπι-γρφή:

«Επιδιορθώνουμε τα λάθη του Θεού!».

Όταν, πρό ενός έτους, άρχισε να χορηγείται κοστούρι σε ώριμμένες άμερικανικές βιομηχανίες — γιατί ως τότε το άπορροφούσαν όλο οι πολεμικές άνάγκες — η βιομηχανία κορσέδες έξασφάλισε μια σχετική προτεραιότητα. Οι κορσέδες χαρακτηρίστη-καν άπ' την άρμολία ύπηρεσία ως «άπορριπτοί», άχι όμως και τα σουτιέν. Μια κυρία λοιπόν, άναστα-τωμένη άπ' αυτή την άδικία, έγραψε στην ύπηρε-σία: «Τι θα γίνουν τώρα οι γυναίκες;... Τα 75% τουλάχιστον θ' άνγκασθούν να καταφύγουν στην πλαστική χειρουργική».

Ίσως ήταν υπερβολικό αυτό το ποσοστό, πάν-τως όμως δείχνει πόσο πολλές είναι οι γυναίκες που χρησιμοποιούν σουτιέν.

Πριν από 10 χρόνια, η Ιατρική δεν διέθετε κανένα άποτελεσματικό μέσον για την άνάπτυξη του πολύ μικρού στήθους. Το μυστικό είχε άποδειχθεί άκατά-ληπτο. Η γυμναστική δυνάμεινε τους μύς του θώρα-κος, δεν είχε όμως καμιά έπίδραση στο στήθος.

Οι επιστήμονες έελέτησαν το ζήτημα και οι έρευ-νές τους ώδηγούσαν στο συμπέρασμα ότι το άνε-παρκές άνεπτυγμένο στήθος ήταν συνέπεια έλλεί-ψως ώριμμένων ορμονών. Σημειώτεον ότι το σωμα-τικό αυτό έλάττωμα παρατηρείται άκόμη και σε γυ-ναίκες σωματώδεις και κανονικά άνεπτυγμένες. Ε-νας γιατρός του Σικάγου και μια άστρονόμε της Ν. Ύρκης άνακάλυψαν ότι η άσθενία των στήθους — των μαστών — συνεβαίει κι' έλάττωμα του στήθους — έξαρτάται άπ' τις «έξτρογενείες» κι' άπ' τις «ώοθη-κές» ορμόνες. Με μια σειρά λοιπόν ένεσών τε-τοιων ορμονών, θα μπορούσε να μεγαλώσει ήτοι το μικρό στήθος. Η μόνη πρακτική δυσχέρεια ήταν ότι οι ένεσεις αυτές έπρεπε να έξακολουθούσαν επί ώριμους μήνες σε μεγάλες δόσεις. Γι' αυτό, ο για-τρός του Σικάγου σκέφθηκε να βάλει τις ίδιες ορμό-νες μέσα σε μια άλοιφή, που θα έχρησιμοποίη-το έξωτερικώς και θα άπερροφάτο άπ' τον όργανισμό. Τα καλύτερα άποτελέσματα έδωσε ένας συνδυα-σμός «προγεστερόνης» και «προγεστίνης».

Ώστόσο οι Ιατρικοί κύκλοι διαφωνούν μεταξύ τους άφορρά τη θεραπευτική άξία αυτών των άλοι-φών — μολονότι υπάρχει το προηγουμένον της χη-μειοποίησης άναλόγου μεθόδου για τη θεραπεία ώριμμένων ορμονών μεταδοτικών άσθενειών. Όπως όποτε, οι ορμονικές άλοιφές πωλούνται σήμερα όλητα μεγάλα φαρμακεία και τα Ινστιτούτα καλ-σών, έλεύθερα άλλα... πανάκριβα! Το σωστό ό-μως είναι να χρησιμοποιούνται κατά τις υποδείξεις ειδικού γυναικού, γιατί κάθε άτομο παρουσιάζει ή-διατέρα περίπτωση κι' ιδιοσυγκρασία.

Οι άλοιφές αυτές ώφελούν κυρίως όταν είναι άνε-παρκής ο συνδετικός ιστός μέσα στο στήθος. Πολ-λές φορές όμως, υπάρχει αρκετός τέτοιος ιστός, αλλά άκανόνιστο μορφομένος, έτοι ώστε, αντί να σχηματίζει ένα ώραίο ήμισφείο, έχει τη μορφή μιας πλατείας πτάρτας! Στην περίπτωση αυτή, έπει-μύ δαίνεη ο αισθητικός χειρουργός, ο οποίος κόβει το-ιστό αυτό, τον ξαναράβει στην σωστή θέση, τον στε-ρεώνει πάνω στους μύς του θώρακος και τον σκε-πάζει τέλος με το δέρμα.

Περισσότερες άπ' τις προηγουμένως είναι οι γυ-ναίκες με το υπερτροφικό στήθος. Αυτές υποφέ-ρουν άκόμη πιο πολύ για το σωματικό έλάττωμα-τους, γιατί πιέζονται ή καρδιά, οι πνεύμονες και το διάφραγμα άπ' το υπερβολικό τους στήθος. Άπ' το συνεχές και μεγάλο σφίξιμο του σουτιέν, τους κό-βεται ή άναπνοή. Το μόνο άποτελεσματικό μέσον στην περίπτωση τους είναι μια αισθητική έγχειρίσις.

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΟΗΤΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Τόν λόγον έχει ο μίστερ Άρκελιάν

Οι άστέρες του κινηματογράφου θεωρούνται — και δικαίως — ως άσφατοι στα ζητήματα της γοήτις. Ποιά είναι το μυστικό της τόσης έ-πιτυχίας τους; Πώς κατορθώ-ναι να κατακτούν έκτοταμύ-ρια θεατών σ' ελόκληρο τον κόσμο; Το πρώτο και κυριώ-τερο στοιχείο της γοητείας τους είναι ή φυσική τους έμ-φάνισις, ή φυσιογνωμία τους. Η ήθοποιά τους έρχε-ται δεύτερη.

Καμιά όμως καλλιτέχνις του φιλμ δεν τόλμα να έμ-φανισθή έμπρός στο φακό, αν δεν υποβλήθι πρώτα στις φροντίδες του «μακιγιάρ» του κινηματογραφικού στούν-τιο. Συνεπώς καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι οι ειδί-κοι, που έχουν άναλάβει να μακιγιαρούν τους άστέρες, κατέχουν το μυστικό της γοη-τείας τους και μπορούν — για-τί όχι; — να το διδάσουν και στις άλλες γυναίκες.

Αυτόν ακριβώς το σκοπό έχουν οι παρακάτω συμβού-λες. Προέρχονται άπό το «μά-γο» Άρκελιάν, που μακιγια-ρει τις μεγαλύτερες βεντέ-τες του γαλλικού κινηματο-γράφου: την Έντιτ Φεγιέρ, την Γκαμπι Μορλαί, την Όν-τέτ Ζουανίε, την Έλβιρα Πο-πέσκο, κλπ. Άκολουθήστε τις πιστά και... καλή έπι-τυχία!

Ο Άρκελιάν διάλεξε ως πρότυπα για τις συμβούλες του τρεις διάφορους γυναι-κείους τύπους. Και να τί συμβουλές τις γυναίκες:

1) «Αν έχετε το νεανικό κι' άφελές πρόσωπο της Όν-τέτ Ζουανίε, χρησιμοποιείτε «φόντο» και πούιντρα άκρ, κοκκινάδι για το πρόσωπο και τα χείλη άνοιχτόχρως — ποτέ όμως πορτοκαλί — και ριμέλ καστανό ή καφετί. Βάψετε με το κοκκινάδι τα μάγουλά σας, προχωρώντας κυκλικά προς τη μύτη. Δια-τρίψτε το κανονικό σχήμα του στόματός σας και περά-στε μια φορά μόνο το κρε-γιόν πάνω άπ' τα χείλη σας, ώστε να μη σχηματίζεται ένα παχύ στρώμα που θα σας έ-δειχνε πιο γερασμένες. Μη κραγιονάρετε τα μάτια σας, μη βάψετε τα βλέφαρά σας, μη βάλετε ριμέλ στα κάτω τσίνορα, γιατί προστυχεί η φυσιογνωμία. Σκουπίστε τε-λώς την πούιντρα κάτω άπ' τα μάτια σας, για να φα-νεται μεγαλύτερα. Γενικά, το μακιγιάζ σας πρέπει να είναι έλαφρότατο. Χτενίστε με μπόκιες στο στέρκο. Τα ψηλά χτενίσματα γενούν πάντα.

2) «Αν μοιάζετε με την ά-ρμιασμένη και τυπικά γαλλι-κή φυσιογνωμία της Γκαμπι Μορλαί, άποφύγετε στο δι-κάστιμο της ημέρας το κοκ-κινάδι για τα μάγουλα, που θα σας προσέεζε χρόνια — ίσως αν έχετε περάσει τα 40. Άλλά και το βράδυ να το μεταχειρίζεσθε με πολύ φειδώ. Χρησιμοποιείτε φόντο, πούιντρα και κρεγιόν των χειλιών άρκετά σκούρα. Σχε-διάζετε και διορθώνετε τα φρύδια σας με καστανό ή μαύρο κρεγιόν, ώστε να εί-νε καλοσχηματισμένα και λε-πτότατα στην άκρη τους. Δια-τρίψτε το φυσικό σχήμα της φρυδιάς για τα τσίνορα σας. Μεταχειρί-ζεσθε για τα τσίνορα σας μαύρο ή καφέ ριμέλ, άνα-λόγως του γούστου των η-τιών σας, κι' έλέγχετε την άκρη των βλέφαρών σας με

πο μακιγιάζ, δεν ώφελεί σε τίποτε, αν έίστε κακοχτενι-σμένη. Πριν άρχίσετε να μα-κιγιαράσθε, καθαρίστε τελέ-ως το πρόσωπό σας με μια λαμπρή κρέμα καλής ποιότη-τος. Περνάτε κατόπιν το φόν-το, είτε με το χέρι, είτε μ' ένα ύγρο καουτσουκένιο σφουγγαράκι. Χτενίστε καλά μ' αυτό τα μάγουλά, για ν' άπορροφήσι ή κρέμα. Αφού άπλώσετε στα μάγουλά σας ένα λιπαρό κοκκινάδι, που-δραρισθέν με άφρονή πούιν-τρα ριζιό, σάν, περρό-τος! Κατόπιν άφαιρείτε την πλεονάζουσαν πούιντρα με μια ειδική βούρσα με μακρούς και μαλακές τρίχες. Με κο-κινάδι σε σκόνη, το όποιο ά-πλώνετε μ' ένα πινέλο, κά-νετε όμοιομορφο το βάθος στα μάγουλά σας. Βάψετε τα χείλη σας. Βουρτσίστε τα τσίνορά σας με μια βούρσα άλειωμένη με «κοσμετική» κα-τάλληλης άποχρώσεως. Οι τρίχες δεν πρέπει να κολλή-σουν μεταξύ τους. Άν τα φρύδια σας δεν έχουν τελεία γραμμή, τα διορθώνετε με κρεγιόν καταλήγοντα χρώμα-τος.

Τελειώνοντας, ο Άρκελιάν σας φανερώνει ένα άπ' τα μυστικά του: Για να μη λυ-ώνη το μακιγιάζ σας το κα-λοκαίρι, περάστε έπανεπιλη-μένως ένα κομμάτι πάγο πά-νω στο πρόσωπό σας, άφού πωτιναρισθέντε.

♦♦

Να τώρα μερικές γενικές συμβουλές, κατάλληλες για όλες τις γυναίκες. Μ' αυτές θα έπιτύχετε ένα μακιγιάζ ι-δεώδες, δηλαδή άόρατο — το βαρύ, το χτυπητό μακι-γιαζ είναι πάντοτε άντιασθη-τικό. Μη χτενίστε ποτέ τρι-ν μακιγιαρισθέντε. Το ώραίοτε-

Ο Άρκελιάν, για να ν' α-λίσουν πιο πολύ.

3) Το μακιγιάζ μιας έλ-θινής έαυθής σαν την Έντιτ Φεγιέρ είναι το δυσκολότερο άπ' όλα. Πρό πάντων περι-ποηθέντε το δέρμα σας, προ-φύλαξτε το άπό τον άνεμο κι' άπ' το άλάτι της θάλασ-σης. Μεταχειρίζεσθε φόντο ά-νοιχτό άκρ και έλαφρότατο.

Για τα μάγουλα και τα χεί-λη χρησιμοποιήστε κοκκινάδι πορτοκαλί. Μακιγιαρέτε έλα-φρά τα βλέφαρά σας με υπλή ή πράσινο φτιασίδι. Βάψετε τα μάγουλά σας άπό κάτω προς τα πάνω, ξεκινώντας δηλαδή άπ' τα μύλια και τε-λειώνοντας στον κροταφό, για να φαίνεται μακρότερο το πρόσωπό σας. Σχεδιάζετε το στόμα σας με το κρεγιό-νι, στρογγυλεύοντας το προς τα κάτω και μεγαλώνοντας το σε ύψος, ώστε να φαίνεται ήδυσχερότερο. Διορθώνεται τα φρύδια σας με κρεγιόν άνοιχτό καστανό, για να γί-νουν πολύ καμπύλα. Προτι-μάτε χτενίσματα υπλά, τα-ριασμένα στον τύπο της γυ-ναίκας του κόσμου.

Ο Άρκελιάν διάλεξε ως πρότυπα για τις συμβούλες του τρεις διάφορους γυναι-κείους τύπους. Και να τί συμβουλές τις γυναίκες:

1) «Αν έχετε το νεανικό κι' άφελές πρόσωπο της Όν-τέτ Ζουανίε, χρησιμοποιείτε «φόντο» και πούιντρα άκρ, κοκκινάδι για το πρόσωπο και τα χείλη άνοιχτόχρως — ποτέ όμως πορτοκαλί — και ριμέλ καστανό ή καφετί. Βάψετε με το κοκκινάδι τα μάγουλά σας, προχωρώντας κυκλικά προς τη μύτη. Δια-τρίψτε το κανονικό σχήμα του στόματός σας και περά-στε μια φορά μόνο το κρε-γιόν πάνω άπ' τα χείλη σας, ώστε να μη σχηματίζεται ένα παχύ στρώμα που θα σας έ-δειχνε πιο γερασμένες. Μη κραγιονάρετε τα μάτια σας, μη βάψετε τα βλέφαρά σας, μη βάλετε ριμέλ στα κάτω τσίνορα, γιατί προστυχεί η φυσιογνωμία. Σκουπίστε τε-λώς την πούιντρα κάτω άπ' τα μάτια σας, για να φα-νεται μεγαλύτερα. Γενικά, το μακιγιάζ σας πρέπει να είναι έλαφρότατο. Χτενίστε με μπόκιες στο στέρκο. Τα ψηλά χτενίσματα γενούν πάντα.

2) «Αν μοιάζετε με την ά-ρμιασμένη και τυπικά γαλλι-κή φυσιογνωμία της Γκαμπι Μορλαί, άποφύγετε στο δι-κάστιμο της ημέρας το κοκ-κινάδι για τα μάγουλα, που θα σας προσέεζε χρόνια — ίσως αν έχετε περάσει τα 40. Άλλά και το βράδυ να το μεταχειρίζεσθε με πολύ φειδώ. Χρησιμοποιείτε φόντο, πούιντρα και κρεγιόν των χειλιών άρκετά σκούρα. Σχε-διάζετε και διορθώνετε τα φρύδια σας με καστανό ή μαύρο κρεγιόν, ώστε να εί-νε καλοσχηματισμένα και λε-πτότατα στην άκρη τους. Δια-τρίψτε το φυσικό σχήμα της φρυδιάς για τα τσίνορα σας. Μεταχειρί-ζεσθε για τα τσίνορα σας μαύρο ή καφέ ριμέλ, άνα-λόγως του γούστου των η-τιών σας, κι' έλέγχετε την άκρη των βλέφαρών σας με

Ο Άρκελιάν, για να ν' α-λίσουν πιο πολύ.

3) Το μακιγιάζ μιας έλ-θινής έαυθής σαν την Έντιτ Φεγιέρ είναι το δυσκολότερο άπ' όλα. Πρό πάντων περι-ποηθέντε το δέρμα σας, προ-φύλαξτε το άπό τον άνεμο κι' άπ' το άλάτι της θάλασ-σης. Μεταχειρίζεσθε φόντο ά-νοιχτό άκρ και έλαφρότατο.

Για τα μάγουλα και τα χεί-λη χρησιμοποιήστε κοκκινάδι πορτοκαλί. Μακιγιαρέτε έλα-φρά τα βλέφαρά σας με υπλή ή πράσινο φτιασίδι. Βάψετε τα μάγουλά σας άπό κάτω προς τα πάνω, ξεκινώντας δηλαδή άπ' τα μύλια και τε-λειώνοντας στον κροταφό, για να φαίνεται μακρότερο το πρόσωπό σας. Σχεδιάζετε το στόμα σας με το κρεγιό-νι, στρογγυλεύοντας το προς τα κάτω και μεγαλώνοντας το σε ύψος, ώστε να φαίνεται ήδυσχερότερο. Διορθώνεται τα φρύδια σας με κρεγιόν άνοιχτό καστανό, για να γί-νουν πολύ καμπύλα. Προτι-μάτε χτενίσματα υπλά, τα-ριασμένα στον τύπο της γυ-ναίκας του κόσμου.

Ο Άρκελιάν διάλεξε ως πρότυπα για τις συμβούλες του τρεις διάφορους γυναι-κείους τύπους. Και να τί συμβουλές τις γυναίκες:

1) «Αν έχετε το νεανικό κι' άφελές πρόσωπο της Όν-τέτ Ζουανίε, χρησιμοποιείτε «φόντο» και πούιντρα άκρ, κοκκινάδι για το πρόσωπο και τα χείλη άνοιχτόχρως — ποτέ όμως πορτοκαλί — και ριμέλ καστανό ή καφετί. Βάψετε με το κοκκινάδι τα μάγουλά σας, προχωρώντας κυκλικά προς τη μύτη. Δια-τρίψτε το κανονικό σχήμα του στόματός σας και περά-στε μια φορά μόνο το κρε-γιόν πάνω άπ' τα χείλη σας, ώστε να μη σχηματίζεται ένα παχύ στρώμα που θα σας έ-δειχνε πιο γερασμένες. Μη κραγιονάρετε τα μάτια σας, μη βάψετε τα βλέφαρά σας, μη βάλετε ριμέλ στα κάτω τσίνορα, γιατί προστυχεί η φυσιογνωμία. Σκουπίστε τε-λώς την πούιντρα κάτω άπ' τα μάτια σας, για να φα-νεται μεγαλύτερα. Γενικά, το μακιγιάζ σας πρέπει να είναι έλαφρότατο. Χτενίστε με μπόκιες στο στέρκο. Τα ψηλά χτενίσματα γενούν πάντα.

2) «Αν μοιάζετε με την ά-ρμιασμένη και τυπικά γαλλι-κή φυσιογνωμία της Γκαμπι Μορλαί, άποφύγετε στο δι-κάστιμο της ημέρας το κοκ-κινάδι για τα μάγουλα, που θα σας προσέεζε χρόνια — ίσως αν έχετε περάσει τα 40. Άλλά και το βράδυ να το μεταχειρίζεσθε με πολύ φειδώ. Χρησιμοποιείτε φόντο, πούιντρα και κρεγιόν των χειλιών άρκετά σκούρα. Σχε-διάζετε και διορθώνετε τα φρύδια σας με καστανό ή μαύρο κρεγιόν, ώστε να εί-νε καλοσχηματισμένα και λε-πτότατα στην άκρη τους. Δια-τρίψτε το φυσικό σχήμα της φρυδιάς για τα τσίνορα σας. Μεταχειρί-ζεσθε για τα τσίνορα σας μαύρο ή καφέ ριμέλ, άνα-λόγως του γούστου των η-τιών σας, κι' έλέγχετε την άκρη των βλέφαρών σας με

Κινηματογραφικά νέα

★Ο «Μαύρος Πειρατής» το περίφημο ρομάντζο του Ροβέρτου Σαμπανί, γυρίσθη-κε σε ταινία. Τα ξένα κινηματογραφικά περιόδικα την θεωρούν ως την ώραιότερη περιπετειώδη ταινία που γυρίσθηκε μέχρι σήμερα. Πρωταγωνιστούν ο Ταύρος Πάουερ και η Μάρνι Όκντα. Η ταινία είναι έγ-χρωμη.

★Μια μεγάλη έγχρωμη μουσική ταινία γυρίσθηκε τις ημέρες αυτές στο Χόλλυ-γουντ. Οι ειδικοί που την είδαν την θεω-ρούν άριστογυμναστική. Ο τίτλος της είναι «Κορίτσι για ερώφυλλο». Πρωταγωνιστούν το λαμπρότερο άστέρι του Χόλλυγουντ, η Ρίτα Χαίλινγουορθ και η νέα χορευτική ά-ποκαλύψις, ο Τζίν Κέλλυ.

★Μια χαριτωμένη έλαφρά κωμωδία γυ-ρίσε ο Σαρλ Μπουαγιέ με την Ίρεν Νταν. Ο τίτλος της είναι «Πάλι μαζί». Όσοι την είδαν την θεωρούν ως ένα άπό τα ώραιό-τερα έλαφρά κι' εύχάρια έργα που γυ-ρίστηκαν ως τώρα.

★Εφέτος θα προβληθή στην Αθήνα ή μοναδική ταινία που γύρισε ή Μάρλεν Ντρίπλ κατά την διάρκεια του πολέμου. Πρόκειται περί μιας χαριτωμένης κομεντί με τον τίτλο «Η κυρία είναι πρόσθυμη».

★«Αριζόνα» είναι ο τίτλος μιας καινούρ-γιας ταινίας που βλέπουν την στιγμή αυ-τήν οι Νεοϋορκέσις. Παιζεται επί 1½ μήνα στον μεγαλύτερο κινηματογράφο της πό-λεως, με πρωτοφανή κοσμοσυρροή. Πρω-ταγωνίστρια της ταινίας είναι ή χαριτωμέ-νη Τζίν Άρθουρ.

★Μόλις πρό ήμερών άρχισε στο Παρίσι ή προβολή της έγχρωμης ταινίας «Εσκρα-ζάτ». Ο Γαλλικός τύπος την κατέκρινε για τις τόλμηρες σκηνές της και τα πολλά γυμνά που παρουσιάζει. Αυτό όμως δεν έμπίδισε την έπιτυχία της ταινίας. Ίσως μάλιστα την ώφελωσε. Σημειώθηκε όωρ μίκους 200 μέτρων έξω άπό τον κινημα-τογράφο που την προβάλει.

★Έναν άφαστο Πάβ Μιούν θα δούμε έφέτος, σε μια πολεμική ταινία υπό τον τίτλο «Αντεπίθεση». Σκηνοθέτης της ται-νίας είναι ο Κόρντα. Από την συνεργασία των δύο αυτών δεν μπορεί παρά να βγη μια έξαιρετική ταινία.

Τα συζυγικά βάσανα του «Αιγνού»

Οι τρεις γάμοι του με τη Βιρτζίνια Ρουθ

—Πώς είναι δυ-νατόν; έκάμε ο «Αιγνός», άφού εί-σαι γυναίκα μου; —Κανείς έδώ δεν το πιστεύει, άπαιχε ο «Αιγνός» υποτάχθηκε. Και οι γάμοι τους έγιναν με κάθε έπισημότητα στη Νέα Ύρκη. Οι έφημερίδες διευρύνισαν το γεγονός σ' όλο τον κόσμο.

Ήταν το καλοκαίρι του 1935. Μερικούς μήνες άργότερα, όμως, στις άρχές του 1936, οι δυο σύζυγοι εκχώριζαν. Η άφορη ήταν ο Άλρελ. Είχε συνδεθή με μια Ρωσίδα χορεύτρια, τη Βέρα Ίδανόβα Σου-δάλοβα, που ήταν γνωστή με το όνομα Ίλιάνα και δεν έπαρινε καμ-μια πρόφαση για να κρύψη τις σχέσεις του μαζί της.

«Επειτα μάλιστα άπό το διαζύ-γίο του με τη Βιρτζίνια Ρουθ την έκτης γυναικά του.

Άλλ' ο Άλρελ ήταν άστρος. Κι' άφού έζησε μερικούς μήνες μαζί της χωρίς Νοσταλγίες τώρα την παλιά σύζυγό του και άρχισε να την αναζητή παντού. Άλλ' ή Βιρτζίνια, μ' όλο που δεν είχε πύσει να τον άνοη και δεν είχε συνδεθή με κανένα άλλον άν-δρα σ' αυτό το διάστημα, διατάζε να ξανακάμει το ίδιο πείραμα. Εί-χε τόσο πικρή πείρα άπό το πα-ρελθόν.

Ο Άλρελ είχε την ύπομονή, ό-μως, να την πολιορκήσει περισσότερο χρόνο. Και, στο τέλος, κα-τάβησε να την πείσει. Οι γάμοι τους έγιναν για τρίτη φορά το 1941. Το άνδρόγυνο έζησε άρμονικά όσο κράτησε ο πόλεμος. Άλλά μετά την άνακωχή, ο Άλ-ρελ ξαναάρχισε τα ίδια. Η σύζυγος του τον κα-τηγόρει ότι την έγκαταλείπει συχνά και ότι βί-γει τη γυναίκα ή άξιοπρέπεια της, τρέχοντας με άλλες γυναίκες, πράγμα που φαίνεται πως είναι σωστό.

Ετσι, το διαζύγιο τους θεωρείται βέβαιο. Άλλά τίποτε δεν άποκλείει, μετά την έκδοσή του, να ξαναπανδρευθούν για τέταρτη φορά... Και μια τελευταία πληροφορία για τους φί-λους του κινηματογράφου: Εφέτος θα παιχθόν δυο νέες ταινίες του Χοντρου και του Λιγνού: «Καγκότες με το στανί» και «Μοντέρνοι Χο-ροδιδάσκαλοι».

Μαρτυρία και ΘΗΡΙΩΔΕΙΣ

«Ο αγάθος με τις έννέα ούρες»

«Ως τα τέλη του περασμένου αιώνα, εξακολουθούσε να εφαρμόζεται στον αγγλικό στρατό και στο ναυτικό η ποιή του αγάθου με τις έννέα ούρες». Η παράδοση αυτή ονομασία είχε δοθεί σ' ένα είδος μαστιγίου με 9 λουριά γεμάτα κόμπους, που τα χτυπήματα του ήταν φοβερά δονητικά.

Σε παλαιότερες εποχές, ήταν ακόμη πιο άνομος οι ποιητές που επεδίωξαν στους «Αγγλικούς στρατιωτικούς». Αν ανεδύετο μάλιστα ως τότε αιώνα, θα βρούμε ένα διάγραμμα που εξέδωσε ο βασιλιάς της Αγγλίας Ριχάρδος ο Λεοντόκαρδος, πριν φύγει για τις Σταυροφορίες, για να διατηρήσει την πειθαρχία μεταξύ των πρωτοπόρων πολεμιστών του καιρού εκείνου. Οι ποιητές που έριξε για κάθε περιπτώσεως, ήταν δροσκονίτες: «Ο Σταυροφόρος που θα σκότωνε έναν άνθρωπο στο διάστημα του θαλασσιού ταξιδιού, καταδικαζόταν να δεθεί μαζί με το νεκρό και να πεταχτεί στη θάλασσα». Αν έκανε το φόνο στην ξηρά, τον έθελαν ζωντανό μαζί με το πτώμα. «Ο τραυματισμένος έτιμωρετο με κόψιμο του δεξιού χεριού. Όσο για τους κλέφτες, τους εβρίζαν το κεφάλι κι έβριζαν από πάνω βροστά πύσσα και φτερά πουλιών. Ήταν αδύνατο πια ν' αφεριεθί η άλλοκοτη αυτή περρούκα, χωρίς να ξεκολλήσει μαζί και το δέρμα του κρανίου. Ο τιμωρημένος έμενε μερικές μέρες σ' αυτή την κατάσταση, για να γίνει περίλυπος όλων των συντρόφων του, κι έπειτα τον έγκατέλειπαν στην πρώτη ακτή όπου θα προσήγγιζε το πλοίο.

«Αλλά μαρτυρία, που χρησιμοποιήθηκαν στην Αγγλία σε νεότερες εποχές, ήταν το κόψιμο των αυτιών και το «βασανιστήριο του σουβλίου». Στο δεύτερο, κρεμούσαν τον καταδίκη από τους καρπούς των χεριών, σε τόσο ύψος ώστε ν' ακουμπούν τα γυμνά πόδια των ποδιών του στη μύτη ενός σουβλιού σημειώνοντας τη γη. Για να μη χωθή στις σάρκες του αυτή η μύτη, ο δυστυχισμένος ήταν αναγκασμένος να καταβάλλει υπερβολικές προσπάθειες για ν' ανασπώνη το σώμα του. Πάντοτε όμως έφτανε επί τέλους η στιγμή που έχανε τις δυνατότητες του κι έφευγε πάνω στο σουβλί, που του ξεσχιζε τις σάρκες του ποδιού.

Ας ξαναγυρίσουμε όμως στο «γάτο με τις έννέα ούρες». Συνήθως οι τιμωρημένοι στρατιώτες ή ναύτες δέχονταν 50 χτυπήματα μ' αυτό το μαστίνιο. Ένας αξιωματικός παρακολουθούσε την εκτέλεση της ποινής. Ήταν παρών επίσης κι ένας στρατιωτικός γιατρός, ο οποίος διάταζε να διακοπεί το μαρτύριο, όταν κινδύνευε η ζωή του καταδίκου. Έκριναν τότε το θύμα κι έτριβαν τις πληγές του με νερό και αλάτι, για να μη πάθουν γάγγραινα και για να έπουλωθούν γρήγορα. Μόλις άρχιζαν να γιατρεύονται, συνεχίζονταν η μαστιγώσις μέχρι τέλους!

Ακόμη και αξιωματικοί μπορούσε να καταδικασθούν σ' αυτή την ποινή. Υπάρχει μάλιστα στην ιστορία του βρετανικού ναυτικού το εξής χαρακτηριστικό επεισόδιο, που δείχνει τα ψυχικά χαρίσματα των αρχηγών των αγγλικών ενόπλων δυνάμεων:

«Ο γενναίος ναύαρχος Κόμγουαλς είχε πληγωθεί σε μία μάχη τόσο σοβαρά, ώστε έχανε κάπου-κάπου τα λογικά του, πρό πάντων δε όταν έπινε υπερβολικά, πρό πάντων, ενώ βρισκόταν σε μία τέτοια κρίσιμη παραδοχής παρακρούσε, διάταζε τη μαστιγώσις ενός κατωτέρου αξιωματικού, χωρίς σοβαρό λόγο. Η διαταγή του εκτελέστηκε αναγκαστικά, αφού το έπέβαλλε η πειθαρχία. Ο αγάθος με τις έννέα ούρες κατατάσσεται στην γυμνή πλάτη του αξιωματικού.

Την άλλη μέρα όμως, όταν ο Κόμγουαλς ξαναβρήκε τα λογικά του κι έμαθε τι είχε συμβεί — γιατί δεν θυμόταν απολύτως τίποτε — διέταξε να συγκεντρωθεί στο κατάστρωμα

το πλήρωμα και, έμπρός σε όλους, είπε στον αξιωματικό, δίνοντας του ένα μαστίνιο:

—Με βεβαιώνουν, κύριε, ότι έβαλα χέρες να σάς μαστιγώσουν. Δεν το θυμόμαι, στο λόγο της τιμής μου! Δεν μπορεί όμως παρά νανε αλήθεια. Δεν πρόκειται να σάς ζητήσω συγγνώμη, γιατί κανείς Αγγλος αξιωματικός δεν μπορεί να συγχωρήσει εκείνον που τον χτύπησε. Κι' αν ακόμη μονομαχούσαμε, δεν θ' άρκοις αυτό για να ξεπλύνω τη θανάσιμη προσβολή που σάς έκαμα... Σας ζητώ λοιπόν μία χάρη: Να πάρτε αυτό το μαστίνιο και να το σπάσετε στην πλάτη μου! Έτσι θα κانا κι' εγώ, διαβολέ, σε όποιον θα μου φερνόταν όπως σάς φέρθηκε! Σας όρκίζομαι δε ότι δεν πρόκειται να σάς κρατήσω διόλου κακία κι' ότι δεν θα κάμω ποτέ το παρσιμικό για να έμποδίσω τον προδίδασμό σας.

Όσοι ήξεραν τον ασυλάνιο και αδύναστο χαρακτήρα του γένου ναύαρχου, κατάλαβαν ότι δεν είχε βρή άλλο τρόπο για να έπανορθώσει την προσβολή της τιμής του αξιωματικού. Όλο το πλήρωμα έκλαιγε. Ο αξιωματικός πήρε τότε το μαστίνιο... και το έσπασε πάνω στο γόνατό του. Έπειτα, κατασυγκινημένος, έδωσε το χέρι του στο ναύαρχο του.

Το 1879, άρχισε στη Βουλή των Κοινοτήτων μία θυελλώδης συζήτηση για την κατάσταση του «γάτου με τις έννέα ούρες». Ο Τόπος κι' η κοινή γνώμη έλαβαν μέρος σ' αυτήν. Ο δημοσιογράφος Άρτσιμπάλντ Φόρμπες έγραψε τότε ότι η βία ήταν το μόνο μέσον εκφοβισμού κι' επιβολής πειθαρχίας στους Αγγλικούς στρατιώτες, που προσηλύτουνταν απ' τα κατωτέρω στρώματα και που δεν ήξεραν να φερθούν σαν πολιτισμένοι, ίδιως σ' έθνοικες χώρες!

Ο θάνατος όμως του στρατιώτου Φρέντρικ Ουάιτ, που είχε μαστιγωθεί 150 φορές με το «γάτο με τις έννέα ούρες», έφερε την οριστική κατάργηση της βάρβαρης αυτής τιμωρίας. Ωστόσο, πρό όλων ακόμη έτών, απεκαλύφθη ότι εξακολουθούσε να εφαρμόζεται η μαφία στην Αγγλία, όπου ο στρατός χρησιμοποιεί ακόμα το μαστίνιο για να τιμωρήσει τους στρατιώτες που έχουν κάνει λάθος. Ο ένοχος καταδικάζεται το παντελόνι να νύταν πάνω σ' ένα μπλιάντο και δεχόταν τα δυνατό χτυπήματα που του καταφέρναν όλοι οι συνάδελφοί του με τη σειρά. Στο πέμπτο ή έκτο χτύπημα, άρχιζαν να ματώνουν οι σάρκες του. Αν κάποιος φίλος του τιμωρημένου δεν τον χτύπησε με αρκετή δύναμη, κινδύνευε να υποστεί κι' αυτός την ίδια ποινή. Το σκάνδαλο αυτό έγινε γνωστό, όταν έ-το χυσε να καταταχθεί στο Σύνταγμα ο γιός του θουκός του Ουέλλινγκτον, ο οποίος έδεχθηκε να υποβληθεί στην εξευτελιστική έ-κείνη τιμωρία και παραπονέθηκε στους γονείς του. Ο διοικητής του Συντάγματος αναγκάσθηκε τότε να υποβάλει την παραίτησή του.

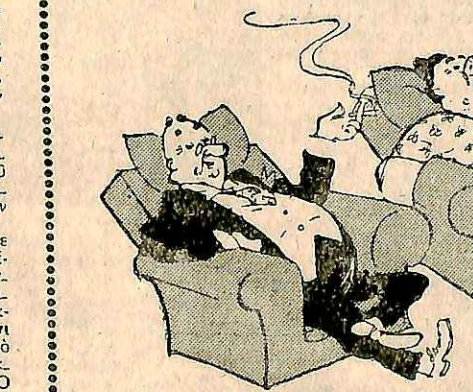
Αλλά και στις φυλακές της Μεγάλης Βρετανίας ήταν άλλοτε συνηθισμένη ποινή η μαστιγώσις. Την εποχή της έκτελούσε, λεγόταν Μπόμπι. Κι' από τότε οι κακοποιοί του Λονδίνου βάφταναν μ' αυτό το παρασασκλιό τους τους πόλιμαν της αγγλικής πρωτεύουσας.

Στα αγγλικά σχολεία, έκτός απ' το συνηθισμένο μαστίνιο, εφαρμόζεται κάπου-κάπου στις μαθητρες και μία ιδιόρρυθμη μορφή μαστιγώσεως, εξαιρετικά δονητική. Η δασκάλα οδηγεί την τιμωρημένη σ' ένα άδειαν έωμά-πονη, την αναγκάζει να γονατίσει και να σκύψει πρός τα έμπρός, της γυμνώνει τα... μαλακά μέρη και της περνάει ένα ελαστικό γύρω στο σώμα. Έπειτα φέρνει το ελαστικό αυτό, το τεντώνει και το φέρνει έλευθερο, για αυτό να χτυπήσει με δύναμη τις τρυφερές σάρκες της μαθητριάς!

Θα τελειώσουμε μ' ένα περιστατικό που συνέβη στο Λονδίνο. Δύο κοπέλλες από άριστοκρατικές οικογένειες, αλλά κλεπτομανείς,

πιάστηκαν επ' αυτοφώρω ενώ έκλεβαν κομμάτια από ένα μεγάλο χρυσοχόο. Ο καταστημάτορχης τις πήρε τότε στο γραφείο του και τους πρότεινε να διαλέξουν: Προτιμούσαν να τις παραδοθούν στην αστυνομία ή να τις τιμωρήσει με μία καλή μαστιγώσις. Εκείνες έ-κλαψαν, παρακάλεσαν, κι' επί τέλους διαλέξαν το δεύτερο. Δύο παλιέρτες του καταστήματος τις έτάχσαν σ' ένα πάγκο και τις έε-λοκόπησαν, έμπρος στον έκανοποιημένο καταστημάτορχη. Το έπαισδιο έγινε κοτόπιν γνωστό στο Λονδίνο — χωρίς όμως τα όνθια των κοριτσιών — αλλά η αστυνομία πρότιησε να το άγνοηση, κρίνοντας ότι οι δύο κλεπτομανείς είχαν τιμωρηθεί όπως τους άξιζε.

ΠΙΕΡ ΡΟΥΖΕΜΟΝ

ΑΡΜΕΝΙΚΕΣ ΒΙΖΙΤΕΣ

— Έρχομαστε συχνά, γιατί έχετε πολύ άνα-
παυτικές πολυθρόνες!...

(Σκίτσο Μ. Γάλλια)

ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ 15ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΠΛΗΓΩΜΕΝΕΣ ΚΑΡΔΙΕΣ

Μία καινούργια σειρά ιστορικών έρωτικών ειδυλλίων, που ζετυλίζονται μέσα σε μία ατμόσφαιρα συγκινησής, πάθους και εξάρσεως και που θα συναρπάσουν με την πρωτοτυπία και την άφραση γοητεία τους.

πιάστηκαν επ' αυτοφώρω ενώ έκλεβαν κομμάτια από ένα μεγάλο χρυσοχόο. Ο καταστημάτορχης τις πήρε τότε στο γραφείο του και τους πρότεινε να διαλέξουν: Προτιμούσαν να τις παραδοθούν στην αστυνομία ή να τις τιμωρήσει με μία καλή μαστιγώσις. Εκείνες έ-κλαψαν, παρακάλεσαν, κι' επί τέλους διαλέξαν το δεύτερο. Δύο παλιέρτες του καταστήματος τις έτάχσαν σ' ένα πάγκο και τις έε-λοκόπησαν, έμπρος στον έκανοποιημένο καταστημάτορχη. Το έπαισδιο έγινε κοτόπιν γνωστό στο Λονδίνο — χωρίς όμως τα όνθια των κοριτσιών — αλλά η αστυνομία πρότιησε να το άγνοηση, κρίνοντας ότι οι δύο κλεπτομανείς είχαν τιμωρηθεί όπως τους άξιζε.

ΠΙΕΡ ΡΟΥΖΕΜΟΝ

19000 σκυλιά άποστρατεύονται

Η περίφημη ταξιαρχία «Κ-9»

Σύμφωνα με άπόφαση του Αμερικανικού Υπουργείου των Στρατιωτικών, όλόκληρη η δύναμη της ταξιαρχίας «Κ-9», που την αποτελούσαν 19.000 σκυλιά, πρόκειται να άποστρατευθεί κατά το διάστημα των δύο προεχών μηνών.

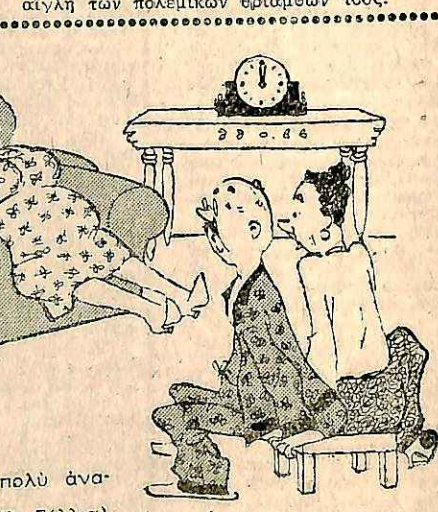
Πολλά από αυτά τα σκυλιά έχουν τιμηθεί με τα ανώτατα παράσημα του αμερικανικού στρατού και έχουν άναφερθεί σε ήμερησιες διαταγές διαφόρων στρατιωτικών μονάδων.

Τα σκυλιά της ταξιαρχίας «Κ-9» έχρησιμοποιούντο κυρίως για την φύλαξη πολεμικών έργοστασίων, άποθήκων πυρομαχικών, στρατιωτικών κτιρίων, όπου διεξήχοντο μεγάλης σημασίας πειράματα κτλ. Με την εξαιρετικήν άσρησιν των άντελαμβάνοντων την προσέγγιση ενός άνεπιθύμητου ή ύπόπτου προσώπου και «έσημαιναν» άμέσως συναγερμό. Μ' αυτό τον τρόπο, διεφυλάχθησαν πολλά από τα στρατιωτικά μυστικά των Ηνωμένων Πολιτειών και έσώθησαν σημαντικώτατα έργοστάσια από την δράση των περιφήμων Αμερικανών σμητοτέρ, που είχαν επιχειρήσει για ένα διάστημα να παρεμποδίσουν την είσοδο της Αμερικής στον πόλεμο.

Αργότερα, τα σκυλιά αυτά μετεφέρθησαν στο Ιταλικό μέτωπο, όπου είχαν ειδικευθεί στις έπιθέσεις εναντίον έχθρικών έφοδιοπομπών.

Η «Κ-9» εινε ή μόνη στρατιωτική μοιάς, που είχαν άποτελέσει άποκλειστικά από ζώα. Από τα μέλη της 600 έπαισαν στο πεδίο της τιμής και πολλά άλλα τραυματίσθηκαν.

Τώρα τα σκυλιά αυτά θα ξαναγυρίσουν στους παλιούς κατόχους των, στεφανωμένα με την αήγη των πολεμικών θριάμβων τους.

ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ, πᾶμε νά χωρίσουμε

Η ΚΩΜΩΔΙΟΥΛΑ ΜΑΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΧΑΡΡΥ: 25 έτών, έργοστασιάρχης.
ΕΛΛΕΝ: 20 έτών, άθλητρια.
Ένας ΣΩΦΕΡ.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

(Ο Χάρρυ και ή Έλλεν μιλούν, καθισμένοι κοντά- κοντά πάνω σ' ένα παγκάκι του Σμάρτ Πάρκ. Έκείνη φορεί ένα έλαφρό καλοκαιρινό φόρεμα, κι' εκείνος ένα κοστούμι περιπάτου. Φαίνονται πολύ ευχάριστοι μ' οι δύο, γιατί έχουν μιλήσει ώς τώρα για όλα τα μέρη της έδεομάδος, πόλη, μπέζε, φουτιπάλ, τένις, για τα αεροπορικά ρεκόρ, και για τη βέβαια του άτομου).

ΧΑΡΡΥ: Ξέρεις, Έλλεν, ότι σου ό-
φειλω μία έξηγησις:

ΕΛΛΕΝ: Για τί πράγμα;

ΧΑΡΡΥ: Για την αίτια που σε κάλεσα νάρθης, σήμερα έδω.

ΕΛΛΕΝ: Μα, αν δεν γελίζεις, μου φαίνεται πως μ' εκάλεσες για να παντρευτώμε.

ΧΑΡΡΥ: Ακριβώς. Προχθές μετά το φουτιπάλ, σου ζήτησα να παντρευτώμε. Είσαι ή πρώτη γυναίκα τσάμπιον του συλλόγου μας και φαντάσθηκα πως θαταν μία καλή ρεκάμα για το έργοστασίό μου σοκολάτας να γραφεί στις έφημερίδες πως ό διευθυντής του παντρεύθηκε την πρώτη γυναίκα τσάμπιον του φούτ- μπάλ.

ΕΛΛΕΝ: Θυμάσαι! Κι' εγώ δέχθηκα την πρότασή σου γιατί παίζεις θουμπίο φούτ- μπάλ. Πάντα ώνειρευόμουν να να παντρευτώ ένα άντρα, που να δίνει άφρατες κλωτσιές.

ΧΑΡΡΥ: Όρα! Φαντάζομαι πως δεν θα μπορούσε να γίνει καλύτερος γάμος. Σκέψου ότι τα δώρα που θα μας στείλουν οι φίλοι μας και οι άθλητικές οργανώσεις θα πουληθούν με κέρδος έκατό τοις έκατό. Θα ύπολογίζω σε 200.000 δολάρια. Έκτός αυτού ή διαφήμιση που θα μας γίνει από τους φωτορεπόρτερ των έφημερίδων και το μούδιον- νιούθ, θα στοιχίσει τουλάχιστον 100.000 δολάρια.

ΕΛΛΕΝ: Και βέβαια! 200.000 μετρητά και 100.000 διαφήμιση... ΑΕ! ζει άσφαλός να παντρευτεί κανείς.

ΧΑΡΡΥ: Ακριβώς. Στο μεταξύ όμως, άπό προχθές ως σήμερα σκέφθηκα άρεκτα και γι' αυτό ακριβώς θέλω να σου μιλήσω.

ΕΛΛΕΝ: Εύχαριστώ, λέγε...
(Ο Χάρρυ περνά το χέρι του γύρω από τη μέση της Έλλεν και την κυττάζει με βλέμμα τρυφερό. Αυτό κάνει στην άρχη την Έλλεν να έαφραστή. Πάντως ή τρυφερότητά αυτή έχει κάτι το καινούργιο και για τους δύο τους, και άρχίζει να τους άσφρη).

ΧΑΡΡΥ: Έλλεν, άπό προχθές διαρκώς σε σκέπτομαι. Δεν φεύγει στιγμή από το μυαλό μου... Σε λατρεύω!... Και γι' αυτό άποφάσισα να... μη σε παντρευτώ!...

ΣΩΦΑ ΛΟΓΙΑ

★ Έκείνος που έχει έστω και ένα μόνο φίλο δεν μπορεί να έλγη πως εινε φτωχός.

★ Όταν πιστεύει κανείς στο θεό δεν θεωρεί τίποτε άδύνατο.

★ Έκείνος που βοηθεί τους δυστυχείς αυξάνει την εύτυχία του.

★ Τό ν' άμφιβάλλει κανείς για την άγάπη εκείνου που αγαπά, εινε ήλιθερώτερο παρά να τον κάση.

ΡΟΛΛΑΝ

★ Οι άνδρες πάντοτε θέλουν να εινε ή πρώτη άγάπη τους γυναίκα. Η γυναίκα αντίθετως πρέπει να εινε το τελευταίο αίσθημα ενός άνδρος.

ΟΣΚΑΡ ΟΥΑΓΓΛΑΝΤ

★ Την έπομένη του γάμου του, ό άνδρας βρίσκειτα γρηγορόμενος κατά έπτα χρόνια.

ΝΤΙΝΤΕΡΟ

★ Δεν ώφειλε να έχη γέννηση κανείς εύτυχισμένος. Θα δυστυχίση άποδοήποτε στο γάμο του.

ΓΚΥΤΙΑΡ

ΕΛΛΕΝ: Γιατί; ΧΑΡΡΥ: Γιατί σ' αγαπά. Ναι, βέβαια, άνακόλουθα πως σ' αγαπά! ΕΛΛΕΝ: Και δεν εινε αυτό ένας λόγος παραπάνω για να παντρευτώμε; ΧΑΡΡΥ: Ω, Έλλεν, μη μιλάς, σαν κορίτσι της παλιάς έποχής. Ας άσφρησώμε την άγάπη μας να ζήση λιγάκι. Ας μη την σκοτώσουμε μ' ένα γάμο, που θα μας φορτώση έννοιες και βάσανα.

(Η Έλλεν τον κυττά στα μάτια, προσπαθώντας ν' άντιληφθεί τις πραγματικές του σκέψεις. Φαίνεται τέλος ίκανοποιημένη, γιατί βεβαιώθηκε για την άπόλυτη ελκικρίαια του φίλου της).

ΕΛΛΕΝ: Πολύ λογικό... Έχεις δικιο... Αλλά ά κέρδη του γάμου:

ΧΑΡΡΥ: Επιδέμενς στα κέρδη, μη μιλάς έσύ τώρα σαν νέος της παλιάς έποχής. Μήπως ύπαρχει τίποτε άλλο στη ζωή έκτός από το κέρδος; Η άγάπη τί άλλο εινε παρά το κέρδος μιας γνώριμίας. Αν δεν παντρευθώμε, έσύ θα κερδίσεις την άγάπη, έγώ όμως, τί θα κερδίσω;

ΧΑΡΡΥ: Πολύ σωστά! Χάνεις πρό πάντων ή διαφήμιση. Τότε... Άκουσε, Έλλεν, έχω μία ιδέα! Να παντρευθώμε σήμερα και την έρχομένη Κυριακή χωρίζουμε. Έτσι, δεν θα προστάση να πεθάνη ή άγάπη μας. Έξ άλλου άσφρημε διπλό κέρδος: ή διαφήμιση του γάμου και ή διαφήμιση του διαζυγίου.

ΕΛΛΕΝ: Θυμάσαι ιδέα! Πάμε, λοιπόν, τώρα στο Δήμαρχο να παντρευτώμε κι' ύστερα πηγαίνουμε άμέσως στο δικηγόρο για το διαζύγιο.

ΧΑΡΡΥ: Περίφημα! Τί ώρα εινε; ΕΛΛΕΝ: Έννθη!

ΧΑΡΡΥ: Το γραφείο των Γάμων άνοίγει στις έξι. Έχουμε μία ώρα καιρό. Για να μην χάνουμε, λοιπόν, την ώρα μας, πάμε πρώτα στο δικηγόρο, να συνεννοηθώμε για το διαζύγιο και κατόπιν έρχομαστε και παντρευόμαστε.

(Σηκώνονται. Περπατούν πλάι- πλάι. Συζητούν για τα μέρη της άλλης έδεομάδος, για το ρεκόρ πτήσεως, για το Μπικίνι και κάπου- κάπου ασφρίζουν κανένα άθλητικό τραγούδάκι. Βγαίνουν άπό το πάρκο. Στην πόρτα περιμένει το αυτοκίνητο του Χάρρυ.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΛΛΕΝ: Ω, Χάρρυ, δεν φαντάζεσαι πόσο είμαι εύτυχισμένη σήμερα! Έχεις δικιο! Δεν ήσπερε να σκοτώσουμε την άσφρησιν αυτή εύτυχία μας! Θα ήταν έγκλημα!

ΧΑΡΡΥ: Θέταν κάτι παραπάνω από έγκλημα. Γιατί θα σκοτώναμε ό ένας την άγάπη του άλλου με το γάμο μας. ΕΛΛΕΝ: Ναι, θα σκοτώναμε την άγάπη μας. Καλά που το σκέφθηκες. Χάρρυ, Είμαι τρελή! Αποχάρω!

ΧΑΡΡΥ: Κι' εγώ. Τι σόφη έμπευσαι που την έχω!

ΕΛΛΕΝ: Η άγάπη μας δεν θα πεθάνη ποτέ.

ΧΑΡΡΥ: Ας βιαστούμε όμως, λατρεία μου. Δεν μας παίρνει ή ώρα. Έχουμε πρώτα το γάμο κι' έπειτα το διαζύγιο.

ΕΛΛΕΝ: Κι' έπειτα την αιώνια άγάπη μέχρι θανάτου!

(Θάνατον ύπνωση στο αυτοκίνητο). ΧΑΡΡΥ (στο σάφερ): Άκουσε ζών, πρό δέκα ήμερών χώρισες ή γυναίκα σου. Δεν είν' έτσι;

Ο ΣΩΦΕΡ: Μάλιστα, κύριε και άπό τότε έμαστε οι καλύτεροι φίλοι.

ΧΑΡΡΥ: Θυμάσαι! Πες μου ποιόν δικηγόρο έχεις;

Ο ΣΩΦΕΡ: Τόν Τζιμ Μάξγουελ. Εινε ύπεροχος, τά καταφέρει θουμάσια!

ΧΑΡΡΥ: Όρα! Όπως ξέρεις με τη μίς Έλλεν αγαπιώμαστε και πρόκειται να παντρευτώμε εντός της ήμερας. Όδηγέ με, λοιπόν, γρήγορα στο δικηγόρο σου για να συνεννοηθώμε για το... διαζύγιο!

ΤΣΑΡΛΗ ΛΗΠ

ΕΛΛΕΝ: Κι' έπειτα την αιώνια άγάπη μέχρι θανάτου!

(Θάνατον ύπνωση στο αυτοκίνητο). ΧΑΡΡΥ (στο σάφερ): Άκουσε ζών, πρό δέκα ήμερών χώρισες ή γυναίκα σου. Δεν είν' έτσι;

Ο ΣΩΦΕΡ: Μάλιστα, κύριε και άπό τότε έμαστε οι καλύτεροι φίλοι.

ΧΑΡΡΥ: Θυμάσαι! Πες μου ποιόν δικηγόρο έχεις;

Ο ΣΩΦΕΡ: Τόν Τζιμ Μάξγουελ. Εινε ύπεροχος, τά καταφέρει θουμάσια!

ΧΑΡΡΥ: Όρα! Όπως ξέρεις με τη μίς Έλλεν αγαπιώμαστε και πρόκειται να παντρευτώμε εντός της ήμερας. Όδηγέ με, λοιπόν, γρήγορα στο δικηγόρο σου για να συνεννοηθώμε για το... διαζύγιο!

ΤΣΑΡΛΗ ΛΗΠ

ΕΛΛΕΝ: Κι' έπειτα την αιώνια άγάπη μέχρι θανάτου!

(Θάνατον ύπνωση στο αυτοκίνητο). ΧΑΡΡΥ (στο σάφερ): Άκουσε ζών, πρό δέκα ήμερών χώρισες ή γυναίκα σου. Δεν είν' έτσι;

Ο ΣΩΦΕΡ: Μάλιστα, κύριε και άπό τότε έμαστε οι καλύτεροι φίλοι.

ΧΑΡΡΥ: Θυμάσαι! Πες μου ποιόν δικηγόρο έχεις;

Ο ΣΩΦΕΡ: Τόν Τζιμ Μάξγουελ. Εινε ύπεροχος, τά καταφέρει θουμάσια!

ΧΑΡΡΥ: Όρα! Όπως ξέρεις με τη μίς Έλλεν αγαπιώμαστε και πρόκειται να παντρευτώμε εντός της ήμερας. Όδηγέ με, λοιπόν, γρήγορα στο δικηγόρο σου για να συνεννοηθώμε για το... διαζύγιο!

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 79

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Θαλάσσιο μελακόστρακο. — Τα βουνά της ποτίσθηκαν με άρκετο έλληνικό αίμα.

2) Να είσαι. — Αιγνή. — Τοπικό έπίρρημα.

3) Χρονικών έπίρρημα. — Αρχαίος κάτοικος της Ιταλίας. — Τρία γράμματα, άπό την λέξη «νέον».

4) Άπαγορευτικό. — Κάτι που άκουγαν συχνά οι Ιταλοί στα Αθηνικά βουνά και δεν τους άρεσε καθόλου. — Συγκοινωνιακό μέσον. — Δική σου.

5) Παρανομίες (καθ.). — Ρυθμός κιονοκράνου.

6) Χρονικό διάστημα. — Όταν (δημοτ.). — Μονάς βάρους.

7) Προσπάθεια ύπερνικήσεως άντιπάλου (δημοτ.). — Άνάφλες.

8) Αριθμητικό. — Λαμπρός άστερισμός, κρινός Αλστροπόδι. — Πρόθεσις.

9) Στη γεωμετρία και την τριγωνομετρία σημείο με το όποιο παριστάνομε την άρχη, το τέλος, την διεύθυνση ή τη φορά. — Μαλακές, τρυφερές (πληθ. καθαρ.).

10) Αριθμητικό (θνηλ.). — Άναφορική άντωνυμία (οὐδέ, πληθ.). — Το «ναί» σε ζήτη γλώσσα.

11) Κοινός λέγεται ζέβρος. — Διοικητής έπαρχίας στην άρχαία Περιοία (καπτική).

12) Άθροον (πληθ.). — Αυτάκια. — Μερικά (άρχ.). — Το ύπαρχον.

13) Όργανο μιάς των είσθησεων. — Ένας άπό τους έώδεκα Αποστόλους. — Συμπλεκτικός σύνδεσμος.

14) Ήταν. — Έχει τις ίδιες διαστάσεις με μία άλλη. — Όχι πολλές.

15) Θεά της άρχαίας έλληνικής μυθολογίας, προσομοιούσα την βίαιη τιμωρίαν. — Στα νερά αυτά φωλιάζει ή έλαιοσαύρα.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Μεταλλικά μίγματα. — Άπαραίτητο σ' ένα γεωργό.

2) Υποδείξεις του χρόνου. — Νόμισμα της Ιαπωνίας. — Σύνητον καταφατικό άπάντησις.

3) Θεά των άρχ. Έλληνών. — Έχουν τον ίδιο παρωνύμιο. — Ένας άπό τους τρεις γιους του Νθε.

4) Διπλώνει συγκατάθεσι. — Έτσι τελειώνουν οι προσέσεις. — Παύω να μιλώ. — Χρησιμοποιείται άντι του «καί».

5) Τα σπίατα αυτά εινε δροσερά το καλοκαίρι, αλλά ψυχρα τον χειμώνα. — Μην του έτους.

6) Χρονικό διάστημα. — Άκέραία. — Όποια...

7) Κάθε έθνος έχει την δική του. — Κάθε φορά.

8) Αποτελούν θρηπτική τροφή. — Μήν του έτους. — Όπως.

9) Η λέξις αυτή μας θυμίζει κατοχή και ίδιως 1941 - 42. — Βρίζει και περιφρονεί τα θεία.

10) Χρησιμοποιοίμυ άπ' τις είσθησεις μου (καθ.). — Πρόθεσις. — Θα τά βρήτε συνεχόμενα στο «ΠΙΑΝΟ».

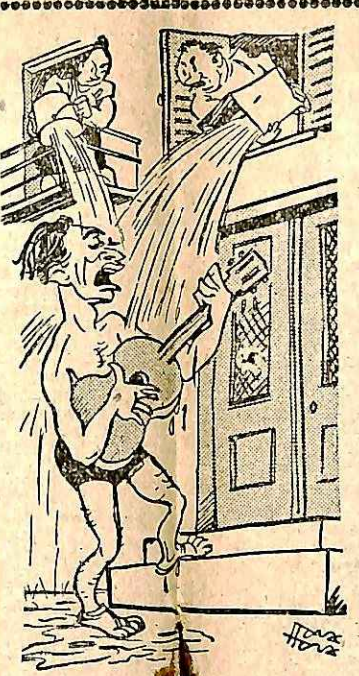
Περιπετειώδες διήγημα

Όσakis ταξιδεύει με το τρένο, ο Μαρσέλ Σαμπόρ προτιμάει πάντα να γυρνάει με διαμερίσματα που έπικοινωνούσαν μεταξύ τους, για να περνάει τον καιρό του κάνοντας γύρους στο διάδρομο και περιεργάζοντας τους άλλους ταξιδιώτες. Ήταν ευνοητή λοιπόν η μικρή απογοήτευση που ένιωθε, όταν αναγκάστηκε ο ένα ταξιδιώτη του να περπατήσει τη συνθημία του, γιατί το μοναδικό άδειο διαμέρισμα απετέλετο από ξεχωριστά διαμερίσματα. Δεν του άρεσε ες άλλοι να ταξιδεύει μόνος, ιδίως γιατί ψουσαν μήπως του συμπεριτιπότε ύσα-ρεστό, απ' όπου είχε εμφανισθεί ως μάρτυρας κατηγορίας στην περιφημη όκη της συμμορίας Γκο-νάρντις κι' είχε συντελεσει στην παραοικειματική τιμωρία όλων των κατηγορουμένων. Νόμιζε πως έδρασε διαρκώς εμπρός του τον Γκο-νάρντις, έτοιμο για μία άμεσική εκδίκηση....

Ένα είδύλλιο στη νήσο Μπικίνι

Έλένη Άντράσου, η ωραία Ούγγα-έζα

Οι Άμερικανοί, ποδοπασαν στη νήσο Μπικίνι για να μεταφέρουν ύλλου τους 175 κατοίκους της, θα δυσκολευτόντουσαν, ίσως πολύ για να τους πείσουν, πιθανόν μάλιστα να αναγκάζονταν να μεταχειρισθούν βία, αν δεν εύρισκαν την ανέλπιστη συλληγορία δυο λευκών γυναικών που κατοικούσαν από τρία χρόνια σ' αυτό το μακρύ νησάκι. Με τη μεσολάβηση των γυναικών αυτών, μπόρεσαν να ξεπηλάσουν στους Ιθαγενείς, ότι το νησί τους προοριζόταν για πείραμα κολοσσιαίας σημασίας κι' ότι έπρεπε συνεπώς να το εγκαταλείψουν. Θα τους μετέφεραν όμως και θα τους εγκαθιστούσαν σ' ένα άλλο, το Ρονγκκερίκ, που άπαιχε 200 χιλιάδες μέτρα κι' είχε άφρονους κοκοφοίνικες κι' άμετρητα ψάρια στις ακρογιαλίες του. Οι καλύτερες τους ήταν ήδη έτοιμες και τους περιμεναν. Οι δυο λευκές γυναίκες μετέφεραν πιστά τα λόγια των Άμερικανών.

Ένας ποταμήςμονος καντάζος... (Σκίτσο Π. Παυλίδη)

Κίνδυνος θάνατος

Έρχεσαι να φάμε μαζί από... Τι καλό φαί έχεις; Μανιτάρια. Μήπως είναι φαρμακερά; Α μη! Μόν' τσάιτελε η πεθερά μου. Η πεθερά σου; Εύχαριστώ, δεν έρχομαι.

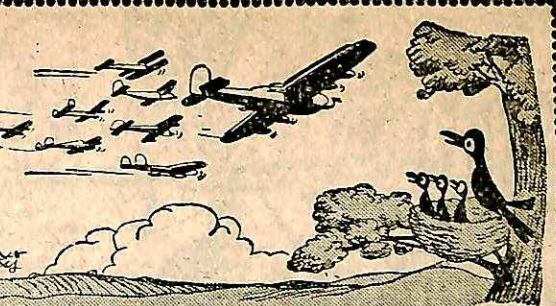
ΚΟΡΙΤΕΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Δεν φοβάσαι μήπως χάσω τη χαρα τής ζωής, το κέρι μου; Ό γάμος είναι για υπόθεσις άρραγματος, άγκυροβολήματος. Πως θες να μπά στο λιμάνι από τώρα που φουσκώνουν τα πανά μου γλυκά έρωτικά μελέμια και α νοίγεται εμπρός μου ολόγυαλαν ή θάλασσα του γλυκυστού, της ξενουασιάς, της απολαύσεως; Χτύπα έζυλο, άγαπούλα μου. Πρόκειται να ζήσω 70-80 χρόνια; Λοιπόν... μόνο τα μισά έννω να παραχωρήσω στο γάμο. ΕΚΕΙΝΟΣ (μελαγχολικός): Να περιμένω είκοσι χρόνια; Αυτή η απόστασις με τρομάζει. ΕΚΕΙΝΗ: Καί σ' αυτό έχεις λάθος. Τι είναι 20 χρόνια σήμερα που έχουμε εξευτελίσει τις άποστάσεις; Γίνε λογικός, φίλε μου. Μίλα μου γι' άνάπη. ΕΚΕΙΝΟΣ: Άκριβώς γιατί σ' αγαπώ επιθυμώ... ΕΚΕΙΝΗ: Νά μου κόψεις συρρίζα τα φτερά! Όχι, αυτό δεν θα γίνει. Δεν θα έντοφίσω τη νεότητά μου μέσα στην κουζίνα. Έγώ είμαι δυναμική νέα. ΕΚΕΙΝΟΣ (άναστενάζοντας): Έγώ όμως δεν είμαι! ΕΚΕΙΝΗ: Τόσο το καλλίτερο. ΕΚΕΙΝΟΣ: Μου χάλασε όλο το κέφι. Είμαι πολύ λυπημένος. Μ' άνέθεσε στον ύρνανδ με την άγάπη σου και τώρα μ' άφήνεις να πέσω από τα σύννεφα και να τσοκιστώ!... ΕΚΕΙΝΗ: Ότাই έγώ, μικρούλη μου, που δεν έχεις πτερά; ΕΚΕΙΝΟΣ (σιμώντας στον έαυτό του): Καί τώρα τι πρέπει να κάμω; ΕΚΕΙΝΗ: Τό βράκι! Ν' άνοιξης ένα πρακτορείο συνοικισών. Με τον καιρό πούχεις για το γάμο θα κάνης χρυσές δουλειές. ΠΕΤΡΟΣ ΑΝΘΕΜΗΣ

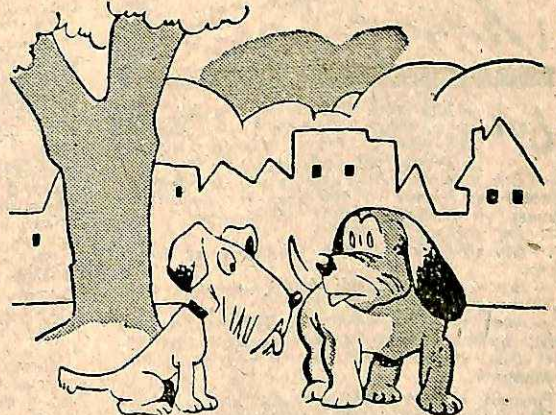
Ο «Κροϊσος των πετρελαίων»

Ο φοβερός και τρομαρός Γκουλμπενκιάν

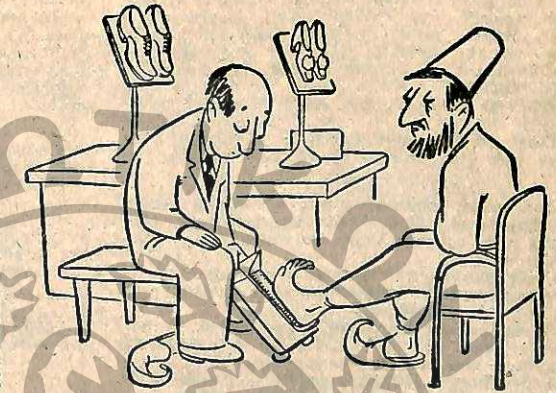
Στα πενήναιου τελευταία γρά, νια, κάθε μεσημέρι και βράδυ, οι πελάτες που έβγαιναν στο ρεσταυράν του άριστοκρατικού ξενοδοχείου Άζιζ της Λισαβώνας, σταματούσαν ξαφνικά το φαγητό και τις κουβέντες τους, για να γυρίσουν να κοιτάζουν ένα παχύ, φαλακρό και μεσόκοπο κύριο που μύαινε στην αίθουσα. Τον παρανολούθουσαν με το βλέμμα, ως ό-του κοιτάζαν σ' ένα μοναχικό τραπέζι. Πέντε ή έξη γκαρζόνια στεκόντουσαν πάνω του, άλύιστα. Πάνω στο τραπέζι, βρισκόντουσαν διάφορα ανατολίτικα φαγητά, φτιαγμένα ειδικώς γι' αυτόν. Παί-νι κάμη την έκλογή του, τα εξέταζε προσεκτικά, ένα-ένα. Καί, έν-νεα φορές στις δέκα, φώναζε, ζα-ρώνοντας τα πικνά του φρύδια: —Άσχημο!... Άπαισιο! Πάρ-τε το απ' εδώ! Καί τα πιλάφια, τα τασκεντάπ, οι ντολμάδες, χαμόντουσαν έμέ-σως απ' το τραπέζι. Τα γκαρζόνια ήταν διαρκώς έτοιμα να άπα-κοθούν στην παραμικρή επιθυμία του ιδιότροπου αυτού πελάτου. Γιατί έπρόκειτο για τον περιφημο Καλάς Σταρκίς Γκουλμπενκιάν, το μυστηριώδη «Κροϊσο των πε-τρελαίων». Πολλοί θεωρούν τον Γκουλμπενκιάν ως τον πλουσιώτερο άνδρα-πο του κόσμου. Είναι ίσως ύπερ-βολικός αυτός ό τίτλος. Πάντως όμως είναι γεγονός ότι ο Γκουλ-μπενκιάν έχει περιουσία τεραστία. Τό 1918 την ύπελόνιζαν σε 125.000.000 δολάρια. Από τότε έχει αύξησθ ή ύπερβολικά. Μόνον ό-μως ό ίδιος ό κάτοχος της έξο-πής πούσιν έινε σήμερα. Ο Γκουλμπενκιάν έινε Άγγλος όηκόος, αλλά γεννήθηκε στην Τουρκία, από γονείς Άρμενίους. Υπάκουον διάφοροι θρόνοι για την καταγωγή του. Έλέγηθ π. γ.

Χάλασε ό κόσμος, παιδιά μου! Κανένα απ' αυτά δεν είναι απ' τον ίδιο πατέρα!... (Σκίτσο Π. Παυλίδη)

ΕΚΜΥΣΤΗΡΕΥΣΕΙΣ — Πέρασε δύσκολα νείατα... θανάτου ότι στην έρημο, που ζούσα, έπρεπε να τρέχω τρεις ώρες για να βρώ ένα δέντρο!...

ΣΤΟ ΠΑΠΟΥΤΣΙΔΙΚΟ — Δεν μπορώ να βρώ, κύριε τό νούμερό σας!

ΜΕΓΑΛΗ... ΘΥΣΙΑ — Καλά δεν με πιστεύεις; Έγώ παράτησα τό γραμ-ματόσημα της συλλογής μου για σένα!...

Η άσυνείδητη παραμένει

Η κυρία: Έσείς καθόσα-στε και διαβάζετε και το πα-δί κλίει υιό ύσα τώρα... Η παρμαρία: Ά, δεν πειράζει, κυρία! Δεν μ' ένοχλεί καθόλου... έχω συνθησίο!

Θρύλοι να' παραδίδεις

Ο ΧΟΥΕΜΓΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΤΟΥ ΚΑΜΠΟΥ

— Έλα, παππού, πές μου κι' απόψε, προτού πάω να κοιμηθώ, καμιά παλιά ιστορία, απ' τις ωραίες ιστορίες, που ξέρεις.

— Κοροβίδα μου, τώρα πιά είσαι μεγάλη. Άκόμα σε γοητεύουν οι παλιές ιστορίες;

— Άχ! ναι, παππού, και στις μεγάλες άρεσες οι παλιές ιστορίες κι' οι θρύλοι. Διηγείσαι μου κι' απόψε κάτι, σε παρακαλώ.

— Τέλος πάντων, αφού επιμένεις, θα σου διηγηθώ έναν παλιό, πολύ παλιό θρύλο. Θα καθίσεις δίπλα στον πάγκο και θα κοιμηθείς γρήγορα.

— Ναι, παππού, ναι! Έλα, κάθισε κοντά μου, λοιπόν, κι' ανακάλυψε τη φωτιά. Είπαι πολύ γέρος και το κρύο παγώνει το αίμα μου, μικροβιά μου.

— Ναι, παππού, κάνει πολύ κρύο απόψε. Μά να, η φωτιά ζώρησε. Και τώρα πές μου την ιστορία που σου ζήτησα.

— Ναι, κοροβίδα μου, θα σου πω την ιστορία του άραπη. Την ξέρεις;

— Όχι, παππού.

— Είναι ωραία ιστορία και πολύ παλιά. Είν' ένας θρύλος που μιλάει γι' άραπη, άραπη φλογερό.

— Άχ! παππού, μην άργησ.

— Άρχισε την ιστορία σου.

— Ο παππούς ζούσανε τα παλαιότερα χρόνια στο σπήλαιο, όπου έζησε η διήγησή του.

— Ο θρύλος αυτός, κόρη μου, μιλάει για τον παράφορο έρωτα μιας χριστιανής κι' ενός άραπη που ήταν ο γενναίος οπλαρχηγός της Άνδραλίας.

— Είπε μια ιστορία άραπη, οπλαρχηγός, που πρέπει να την ξέρουν όλα τα κορίτσια.

— Α, τί ωραία!... Λέγε, λέγε, παππού.

— Ζούσε, λοιπόν, στα παλιά χρόνια στην περίφημη για τις ωμορφιές της Άνδραλίας μια νέα κοπέλα χριστιανή, το όνομά της, που όλοι την άγαθούσαν, ήταν η Αλίκη.

— Α, τί ωραία!... Λέγε, λέγε, παππού.

— Ζούσε, λοιπόν, στα παλιά χρόνια στην περίφημη για τις ωμορφιές της Άνδραλίας μια νέα κοπέλα χριστιανή, το όνομά της, που όλοι την άγαθούσαν, ήταν η Αλίκη.

— Α, τί ωραία!... Λέγε, λέγε, παππού.

— Ζούσε, λοιπόν, στα παλιά χρόνια στην περίφημη για τις ωμορφιές της Άνδραλίας μια νέα κοπέλα χριστιανή, το όνομά της, που όλοι την άγαθούσαν, ήταν η Αλίκη.

— Α, τί ωραία!... Λέγε, λέγε, παππού.

— Έλα, παππού, πές μου κι' απόψε, προτού πάω να κοιμηθώ, καμιά παλιά ιστορία, απ' τις ωραίες ιστορίες, που ξέρεις.

— Κοροβίδα μου, τώρα πιά είσαι μεγάλη. Άκόμα σε γοητεύουν οι παλιές ιστορίες;

— Άχ! ναι, παππού, και στις μεγάλες άρεσες οι παλιές ιστορίες κι' οι θρύλοι. Διηγείσαι μου κι' απόψε κάτι, σε παρακαλώ.

— Τέλος πάντων, αφού επιμένεις, θα σου διηγηθώ έναν παλιό, πολύ παλιό θρύλο. Θα καθίσεις δίπλα στον πάγκο και θα κοιμηθείς γρήγορα.

— Ναι, παππού, ναι! Έλα, κάθισε κοντά μου, λοιπόν, κι' ανακάλυψε τη φωτιά. Είπαι πολύ γέρος και το κρύο παγώνει το αίμα μου, μικροβιά μου.

— Ναι, παππού, κάνει πολύ κρύο απόψε. Μά να, η φωτιά ζώρησε. Και τώρα πές μου την ιστορία που σου ζήτησα.

— Ναι, κοροβίδα μου, θα σου πω την ιστορία του άραπη. Την ξέρεις;

— Όχι, παππού.

— Είναι ωραία ιστορία και πολύ παλιά. Είν' ένας θρύλος που μιλάει γι' άραπη, άραπη φλογερό.

— Άχ! παππού, μην άργησ.

— Άρχισε την ιστορία σου.

— Ο παππούς ζούσανε τα παλαιότερα χρόνια στο σπήλαιο, όπου έζησε η διήγησή του.

— Ο θρύλος αυτός, κόρη μου, μιλάει για τον παράφορο έρωτα μιας χριστιανής κι' ενός άραπη που ήταν ο γενναίος οπλαρχηγός της Άνδραλίας.

— Είπε μια ιστορία άραπη, οπλαρχηγός, που πρέπει να την ξέρουν όλα τα κορίτσια.

— Α, τί ωραία!... Λέγε, λέγε, παππού.

— Ζούσε, λοιπόν, στα παλιά χρόνια στην περίφημη για τις ωμορφιές της Άνδραλίας μια νέα κοπέλα χριστιανή, το όνομά της, που όλοι την άγαθούσαν, ήταν η Αλίκη.

— Α, τί ωραία!... Λέγε, λέγε, παππού.

— Ζούσε, λοιπόν, στα παλιά χρόνια στην περίφημη για τις ωμορφιές της Άνδραλίας μια νέα κοπέλα χριστιανή, το όνομά της, που όλοι την άγαθούσαν, ήταν η Αλίκη.

— Α, τί ωραία!... Λέγε, λέγε, παππού.

— Ζούσε, λοιπόν, στα παλιά χρόνια στην περίφημη για τις ωμορφιές της Άνδραλίας μια νέα κοπέλα χριστιανή, το όνομά της, που όλοι την άγαθούσαν, ήταν η Αλίκη.

— Α, τί ωραία!... Λέγε, λέγε, παππού.

— Ζούσε, λοιπόν, στα παλιά χρόνια στην περίφημη για τις ωμορφιές της Άνδραλίας μια νέα κοπέλα χριστιανή, το όνομά της, που όλοι την άγαθούσαν, ήταν η Αλίκη.

Η ΥΓΕΙΑ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ

Τι λένε οι γιατροί του

— Ένα συνεργείο Άμερικανών στρατιωτών γιατρών συγκεντρώνει άκομμη πληροφορίες για την υγεία του Χίτλερ, για να εξακριβώσει την αλήθεια και να διαλύσει τους μύθους που υπάρχουν γύρω απ' αυτό το ζήτημα.

Διπιστώνουν λοιπόν ότι ο αιμοχρής αυτός δικτάτωρ είχε αδύνατο στομάχι. Κάθε πρόκληση, κάθε άπειλη που έφτανε εναντίον του κόσμου του κοστίζει... μια κρίση δυσπεψίας. Πριν ακόμη γίνει καγκελλάριος του Ράιχ, υπέφερε πολύ από κωλύσεις των εντέρων κι' έπαιρνε συχνά διάφορα χάπια.

Ο δόκτωρ φαν Χάσελμπαχ, που υπήρξε ιδιαίτερος γιατρός του επί 10 χρόνια, βεβαιώνει ότι δεν του άρεσε το περπάτημα κι' ότι απέφυγε να πηγαίνει στην «Αεροπορία» του, στο Μπερλινγκ, γιατί πίστευε πως είχε αδύνατο καρδιά. Μετά το 1938, σταμάτησε κάθε γυμναστική και παραιτήθηκε από αρχηγό της σπορδικτάτορας, στήλη. Συχνά όμως υπέφερε από άπνεια.

Όταν ήταν πολύ συγκινημένος, ή φωνή του βράχνιζε. Έκανε δυο έγκληση στο Λαϊκό, το 1935 και το 1944. Κάθε φορά, του έκοφαν ένα «πολύποδα» του λάρυγγος δίπλα στην άριστερη φωνητική χορδή.

Ο φύρερ είχε ανάσταν 1,68, ζύγιζε περί τα 72 κιλά και φοδόνταν ότι θα παραπαίνανε.

Επειτα από μια γριππώδη πάθηση, που του παρουσιάστηκε στην Ουκρανία, στις αρχές του πολέμου κατά της Ρωσίας, του έγινε ένα ελαφρό τρεμύσμα, του άριστερου χεριού κι' ένα σύριγμα του άριστερου ποδιού. Κατά τον δόκτορα Χάσελμπαχ, το τρεμύσμα αυτό ήταν μια εκδήλωση της γυνωστίας (νόσου του Πάρκινσον). Δεν αποκλείεται όμως να είχε νευροψυχική προέλευση. Πάντως, έφερνε συχνά τον Χίτλερ σε άμνηστια, πρά πάντων όταν πλησίαζε στα χείλη του ένα φλυτζάνι ή όταν έβαζε την υπογραφή του. Μετά την έκρηξη της βόμβας μέσα στο γραφείο του, το 1944 ή τρεμύσμα του χάθηκε, ζαντεφανισθήκε όμως άργότερα και χειροτέρεψε.

Η έκρηξη έβλαψε λίγο το ένα του αυτί, ξέχναρε τα δυο του πόδια, τον πλήγωσε στο δεξί άγκυλα και στο άριστερο χέρι και παραμόρφωσε τις άκρες των δακτύλων του. Ένα μίση άργότερα, το πρόσωπό του κίτρινο, σαν νάχε πάθει ίκτερο. Αυτό όμως ώφειλετο σε κατάχρηση φαρμάκων.

Ο Χίτλερ διάβαζε πάρα πολύ, ίδιος πριν κοιμηθεί, κι' αυτό είχε πειράξει το δεξί του μάτι. Ο οφθαλμίατρος Λοεχάιντ του είχε συστήσει να μην γυαλίζει το μάτι του και να φορέσει γυαλιά.

— Όσο για τη διανοητική του κατάσταση, τέσσερες γιατροί βεβαιώνουν ότι ήταν εξαιρετική, χωρίς κανένα σύμπτωμα ψυχοπαθείας.

Φαινόταν ψεύτικη εξ' άλλου η διάδοσις ότι ήταν σεξουαλικά διάτρωτος, ότι είχε πάθει ένα αρροβόιο νόσημα. Αφ' ότου έγινε φύρερ, το 1933, παρουσίασε μια σεξουαλική ψυχρότητα, περίεργη για την ηλικία του. Οι έρωτικές σκέψεις του με την Εύα Μπράουν ήταν περισσότερο πλατωνικές παρά υλιστικές. Κοιμόντουσαν στην ίδια κρεβάτια, αλλά σε χωριστά κρεβάτια. Δεν υπήρχε δε κανένα στοιχείο που ν' αποδεικνύει ότι η Εύα επρόκειτο να γίνει υπέρτα.

Τον Ιανουάριο του 1940, τον εξέτασε ένας διάσημος Βερολινέζος γιατρός και βρήκε πολύ ελαττωμένη τη γονιμότητα του. Ο ιδιαίτερος γιατρός του, δόκτωρ Μορέλ, δεν το παρόδεχε. — Όσο, όμως, αυτός ο ίδιος έκανε στο Χίτλερ ενέσεις «όρμονων» (ένος παρασκευάσματος ορμονών από νέους ταύρους) για να καταπολεμήσει την «κούραση» του. Άλλα τα αποτελέσματα αυτού του υποδοθητικού ελιγμού της νεότητος ήταν τελείως απογοητευτικά, κι' έτσι οι ενέσεις σταμάτησαν.

Τρία χρόνια άργότερα, ο Μορέλ δοκίμασε στο Χίτλερ ένα άλλο φάρμακο, την «προστακρίνη», σε δύο δόσεις, από την προηγούμενη. Κι' αυτό όμως δεν ώφειλεσε σε τίποτε. Η κατάσταση του φύρερ εξακολούθησε, όσο πηγαίνει χειρότερα ο πόλεμος...

Τρία χρόνια άργότερα, ο Μορέλ δοκίμασε στο Χίτλερ ένα άλλο φάρμακο, την «προστακρίνη», σε δύο δόσεις, από την προηγούμενη. Κι' αυτό όμως δεν ώφειλεσε σε τίποτε. Η κατάσταση του φύρερ εξακολούθησε, όσο πηγαίνει χειρότερα ο πόλεμος...

Τρία χρόνια άργότερα, ο Μορέλ δοκίμασε στο Χίτλερ ένα άλλο φάρμακο, την «προστακρίνη», σε δύο δόσεις, από την προηγούμενη. Κι' αυτό όμως δεν ώφειλεσε σε τίποτε. Η κατάσταση του φύρερ εξακολούθησε, όσο πηγαίνει χειρότερα ο πόλεμος...

Τρία χρόνια άργότερα, ο Μορέλ δοκίμασε στο Χίτλερ ένα άλλο φάρμακο, την «προστακρίνη», σε δύο δόσεις, από την προηγούμενη. Κι' αυτό όμως δεν ώφειλεσε σε τίποτε. Η κατάσταση του φύρερ εξακολούθησε, όσο πηγαίνει χειρότερα ο πόλεμος...

Η ΜΕΞΙΚΑΝΑ

Μελαγχρινές γυναίκες, άγκυρωτοι κόκκοι πελώριοι, με τα πιο άλλεκατα σχήματα και καρδιάς με άγρια και σκληρά αισθήματα. Αυτή είναι η εντύπωση μου από ένα ταξίδι μου στο Μεξικό.

Δεν θα σάς μιλήσω για τους άνδρες. Είναι βίαιοι και επαναστατικοί χαρακτήρες, αγαπούν με πάθος την πολιτική κι' έχουν τη γνώμη πως μπορούν να φθάσουν όλοι τους σε ανώτερα κρατικά αξιώματα.

Στο Μεξικό βλέπει ωστόσο κανείς ένα παράξενο φαινόμενο. Μόλις υψωθεί ένα ταξίδι της καθημερινής ζωής σταμάτουν, σαν μια φουρτούνα θάλασσα που γαληνεύει. Κι' όλοι τότε δεν συλλογίζονται τίποτ' άλλο, παρά τον έρωτα. Κάθε νύχτα στο Μεξικό είναι και από μια έρωτική κίεση, ένα έρωτικό πανηγύρι, μια ευθυμία γιορτή με χορούς και τραγουδία.

Οι Μεξικάνες ξετρελαίνονται για τις ασκήσεις για μια Μεξικάνη είναι μια έρωτική περιπέτεια.

— Θα παραξενευτήτε εδώ για πολλά πράγματα! μου έλεγε τις πρώτες ημέρες ένας Πορτογάλος φίλος μου, παλιός πολιτικός, που ήξερε όλες τις χώρες του κόσμου.

Και κατόπιν μου εξήγησε: — Προσέξτε τους άνδρες. Δεν είναι τρεμάρα ζηλιάρηδες, σαν τους Ισπανούς. Είναι όμως πιο επιφοδοί: Έκδικούν άμείωτα με τον πιο σκληρό τρόπο! Μην πολυτιμάτε τις ώμορες γυναίκες τους, γιατί μια λίγο πιο επίμονη ματιά μπορεί να σας στοιχίσει τη ζωή. Οι Μεξικάνοι συνήθως δεν πορνοδολούν, αλλά σας εκφοβίζουν στον στήθος ή στην... πλάτη το κορτερό μοχαίρι τους.

— Κι' οι Μεξικάνες; τέν πρώτα κάθε τόσο περιέργως. Γι' αυτές ενδιαφέρωμαι περισσότερο.

— Οι Μεξικάνες θα σας γοητεύσουν... μου άπαντούσε κάθε φορά, χαμογελάοντας. Είναι έρωτες γυναίκες! Γι' αυτές ο έρωας είναι η ζωή τους... Άλλά δεν χάνονται σε λεπτά αισθήματα, σε ρομαντικές εξομολογήσεις, σε αισθηματικές περιπέτειες. Άκούω τη φωνή της καρδιάς και ακολουθούν την παρόρμηση του έρωτα σε μια Μεξικάνη, είναι περιττά όλα τ' άλλα...

Κι' αλήθεια, πολλές φορές, άργότερα, μου δόθηκε η ευκαιρία να καταλάβω καλύτερα τα λόγια του φίλου μου.

Εύχα, παραδειγματος χάριν, ότι μια έρωτική καντάδα με κίθαρά είναι πιο άποταλεσματική από την πιο φλογερή έρωτική εξομολόγηση. Επίσης, μια έρωτική ματιά λέει περισσότερα πράγματα από το πιο περπατημένο έρωτικό γράμμα. Η Μεξικάνη δεν άνασταίει τη έρωτική άλληλογραφία. Προτιμάει τη γλώσσα των ματιών...

Στις υψωμένες «φιόρες» λοιπόν, έχετε πάντα την ευκαιρία να γνωρίσετε άμορφες μελαγχρινές γυναίκες, με μαύρα ζωηρά μάτια, που σπινθηροβολούν από άειπνάδα. Όλες άγαπώνουν τον έρωτα και επιζητούν τις περιπέτειες. Άλλ' άποφεύγουν τους μακροχρόνιους έρωτες, όταν είναι παντρεμένες. Ένα έφημερο είδύλλιο παρουσιάζει λιγότερους κινδύνους και είναι πάντα πιο εύχρηστο.

Επειδή όμως η Μεξικάνη ζει διαρκώς μια έντατική ζωή, άπόψεσα σε κινδύνους, που τους δημιουργεί η παρορμιακή της καχυποψία του αυτίου της ή του άρραβωμένου της κορμιού της. Άν μπορεί να φθάσει στο πόθο από την καρδιά της. Η Μεξικάνη άντιμετωπίζει κάθε δύσκολη κατάσταση με μια άφάνταστη ψυχραιμία.

Άλησμόνητη μάλιστα θα μου μείνει μια περιπέτεια σ' ένα μεξικάνικο σπίτι. Μια νύχτα, ο Πορτογάλος φίλος μου κι' εγώ ήμασταν καλεσμένοι σε μια «φιόρα» που έδινε ο Πέδρο Μαρτίνο στο σπίτι του. Η βασιλίσσα της γιορτής έκανε το βράδυ ήταν η Μανουέλλα Μαρτίνο, η όμορφη και νέα οικοδέσποινα. Τι φλογερή κι' επιθυμητή γυναίκα! Είχε ξετρελαίνει όλους τους άνδρες με τα έρωτικά της χαμόγελα.

Καθόμαστε λοιπόν στο τραπέζι και πίνουμε, όταν ξαφνικά η μελαγχρινή Μανουέλλα, φώναξε σ' όλους μας: — Καθήστε ήσυχoi!... «Ακίνητοι!» Σας έτοιμάω μια έκπληξη! Πρώτα όμως πρέπει να... μαρμαρώσετε στη θέση σας. «Ο,τι κι' αν ήθελε, πρέπει να συγκρατήσετε τα νεύρα σας και να μην κάτετε την παραιμική κίνηση... Και τώρα, έμπρός! Η έκπληξη άρχίζει!»

Η ώρα Μανουέλλα γύρισε άρρα, άργα το κεφάλι και ψιθύρισε κάτι σ' έναν υπηρέτη που έστεκε από πάνω της. Έκείνος γούρλωσε τα μάτια του, χλωμάσε κι' άποκαμυνθήκε άδρόμια, για να ξαναγυρίσει σε λίγο και ν' άκουμπήσει στο κατώφλι της πόρτας μια νέα, άβια με γόλα.

— Ακίνητοι! ψιθύρισε πάλι η Μανουέλλα. Μην τρομάξετε!

Την ίδια στιγμή, είδαμε όλοι μας να βγαίνει κάποις από το τραπέζι ένα μεγάλο φάρμακο φίδι και να γλιστράει προς τη γαστέρα με το γάλα!...

Ο Πορτογάλος φίλος μου τινάχθηκε άμέσως από τη θέση του κι' εγώ χοντρό μαστούδι του κατάφερα ένα δυγάτο χτύπημα και του έσπασα τα κεφάλι...

Επειτα, γυρίζοντας προς την άμορφη οικοδέσποινα και σκουπίζοντας τον ιδρώτα από το μέτωπό του έμψαλλε: — Άς λείπουν καλύτερα τέτοια άστεία!

Η Μανουέλλα έσπασε σ' ένα ίγρηρό γέλιο και του άπάντησε: — Μά δεν πρόκειται για κανένα άστείο!... Καθώς μιλούσαμε, κατάλαβα ότι ένα φίδι βρισκόταν κάτω από το τραπέζι και γι' αυτό έπια στον ύπρητό να φέρη μια γαστέρα με γόλα. Η Μανουέλλα του τράβει πάντα ν' έλιναν άκατακίτητο τρόπο τα φίδια, όπως έχετε... Έτσι το φίδι έφυγε από τα πόδια μας και τότε μπορούσαμε να το σκοτώσουμε...

Μά πως συμβαίνει ν' άντελήφθηκε μόνο έσείς το φίδι! παρατήρησε ο φίλος μου!

Άποούστατα, ήταν τυλιγμένο στο πέδιλό μου! του έπτε με άπάθεια η Μανουέλλα.

Η ψυχραιμία της Μεξικάνης είναι καταπληκτική. Έτσι άποφεύγει πάντα τα έρωτικά δράματα...

ΠΩΛ ΡΕΝΟΥΑΡ

Τα πειραματόφυτα ΣΤΗ ΒΙΟΛΟΓΙΑ

Τι απέδειξαν τα πειράματα του Ντέβιντ Μάχτ

Με την μέθοδο που επινόησε ο δόκτωρ Ντέβιντ Μάχτ, του Νοσοκομείου της Βαλτιμόρης, παίρνει εύτελως καινούργια τροφή η έπιστημονική έρευνα για τις αιτίες, τα συμπτώματα και τα φάρμακα των διαφόρων άσθενειών. Άντι δπλαδη για πειραματόζωα, ο δόκτωρ Μάχτ σκέφθηκε να μεταχειρισθ πειραματόφυτα.

Οι σπόροι των φυτών αυτών βλαστάνουν κι' άντιπύσσονται μέσα σε υδατικούς σωλήνες, που περιέχουν διαλύσεις θρεπτικών άλατων κι' άλλων ουσών. Άν τώρα προστεθούν στο υγρό αυτό δηλητήρια, φάρμακα, όρρος αίματος ένός άρρώστου, κλπ., έπρεάζεται άίσθητα ή άνάπτυξή του φυτού, κι' έτσι ο γιςτρος μπορεί να βγάλη τα συμπεράσματά του.

Η μέθοδος του δόκτορος Μάχτ σπριζείται στην άρχη ότι τα φυτά είναι κι' αυτά ζωντανά οργανισμοί, που κοραβίζονται, δηλητηριάζονται, άρρωσταίνονται, κλπ. Επί πλέον τα φυτά είναι εκείνα που δημιουργούν άπό άνόργανες πρώτες ύλες τις οργανικές ουσίες που χρειάζονται για τη ζωή των ανθρώπων και των ζώων. Μπορεί λοιπόν να η κανεί ότι είναι καλύτερα από τα ζώα, άντιπύσσονται άπό τα ίδια ή διαφορετικά βιολογικά δοκίμια, ενώ σ' αυτά ζώα δεν συνεπαίνονται καμιά άπόλυτη άσπαινα. Τέλος, μένουν έτσι ικανοποιημένοι οι ζωόφιλοι, που εξανοιάσονται για τη χρησιμοποίηση ζώων σε έπιστημονικές έρευνες.

Ο δόκτωρ Μάχτ βρήκε καταλληλότερο απ' όλα τα φυτά για τα πειράματά του ένα είδος ιαλικού λουπινού. Το φυτό αυτό είναι τόσο ευαίσθητο, ώστε η άνάπτυξή του έπηρεάζεται, άχι μόνον απ' τη διαφορετική σύσταση της θρεπτικής διαλύσεως, αλλά κι' όταν άκόμη άλλάξη ο άνθρωπος που το φροντίζει.

Τα πιο έπιτυχημένα πειράματα του δόκτορος Μάχτ άφορούν τις έρευνες για τα αίτια της κακοήθους άναμίας, μιας άρρώστιας που στερεί το αίμα από τα έρυθρά αιμοσφαίρια. Υπάρχει μέσα στο αίμα αυτό κάτι τι, που παρεμποδίζει την αύξησή των νεοάσπαιμένων πειραματόφυτων. Επίσης τα πειράματα σπείρωσαν έπιτυχία σε περιπτώσεις λέπρας, μόλυνσης από ιούς, ώριωμένους μορφών τρέλας και έπιδράσεις άκτινών Χ. Σύμφωνα με μια πρόσφατη έπιστημονική άνακάλυψη του δόκτορος Μάχτ, τα άποτελέσματα διαφόρων φαρμάκων και δηλητηρίων πάνω στον άνθρωπο ή στα ζώα, άλλάζουν πολύ, όταν έρη προηγηθεί έπίδραση άκτινών Χ.

Ενώ π. χ. το σουλφαιμίδι έπιδρά σ' έναν θώο καταστροφικά στους νεφρούς, ή ένέργειά του εξαοβνεί πολύ, άν προηγουμένως οι νεφροί έκτεθούν σε άκτινες Χ. Σ' άλλες περιπτώσεις επανέντα, ή ένέργεια των φαρμάκων γίνεται έτσι έντονωτερη. Ο δόκτωρ Μάχτ έέρεσάρε τις μεταβολές αυτές, δοκιμάζοντας κάθε φορά όρρο αίματος του έξεταζόμενου ανθρώπου ή ζώου πάνω στα πειραματόφυτά του.

Οι έρευνες του θα όδηγήσουν πιθανότατα στην άνακάλυψη του φαρμάκου για μια άβέραιπη ως τώρα, σπάνια και βροειά δερματική άρρώστια, που όνομάζεται «πυώει». Η παρόεση αυτή άσθένεια προκαλεί φουσκάλες σ' όλοκληρο το σώμα, άνοιμία και φώδρη έάναντη από άρρώστου. Σύμφωνα με τις παρατηρήσεις ένός Νεοορκέζου δερματολόγου, έκδηλώνεται συχνότερα σε μετανάστες απ' τη νοτιοάνατολική Εύρωπη (έπλ. απ' τη Βαλκανία).

Δυσό άλλοι Άμερικανοί έπιστημόνες, οι καθηγητά Τάτοου και Μπίντλ, μεταχειρίζονται 200 νέα πειραματόφυτα για έρευνες επί των βιταμινών, των άμινοξών και των ένζυμων — ουσιών άπαραίτητων για τον οργανισμό των ανθρώπων και των ζώων. Αυτοί προτίμουν ένα είδος άμυγιάς, που λέγονται «νευρόσπορα». Έχουν παραγάγει μάλιστα νέους τύπους των, με την έπίδραση των άκτινών Χ πάνω στα άρχικα φυτά. Κάθε τύπος λοιπόν παρουσιάζει ιδιαίτερα ευαίσθησία στην έλλειψη ενός ώρισμένου άμινοξός ή βιταμίνης συνεπώς μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη μέτρηση των ποσοτήτων αυτής της ουσίας, που υπάρχουν μέσα στο σώμα ή σ' ένα τρέφωμο.

Τέλος, ο δόκτωρ Ουάιτ, του Ινστιτούτου Ροκφέλλερ, μελετά το σύστημα κυκλοφορίας των χυμών των φυτών, γιατί έχει άνακάλυψη ότι λειτουργεί όπως ή καρδιά και τα κυκλοφορικά όργανα του ανθρώπου. Ελπίζει δε να μάρη έτσι τα άγνωστα μυστικά των καρδιακών παθήσεων.

Το νερό της βροχής

Το νερό της βροχής είναι άριστο για όλα τα δερμάτα, ιδίως δε για τα στεγνά, τα έρεθισμένα, τα άρρωστα. Τα μαλακώνει και τα καλύτερεύει. Προτιμωτερο είναι να το δέκεσθε άπ' ευθείας στο πρόσωπο, όπως πέφτει άπ' τον ούρανο. Πρέπει όμως να έρη ήδη προετοιμασθ το πρόσωπό σας, νανε δπλαδη έντελώς καθαρό και δίχως πούδες.

Επίσης το νερό αυτό ώφειλε πολύ στα χέρια, που είναι έρεθισμένα από συχνό πλύσιμο, λεκιασμένα, κομμένα, πριμένα ή στεγνωμένα από σαπούνι κακής ποιότητας.

Για το πλύσιμο λεπτών ρούχων, το νερό της βροχής είναι άληθινά πολύτιμο.

Το νερό της βροχής είναι άριστο για όλα τα δερμάτα, ιδίως δε για τα στεγνά, τα έρεθισμένα, τα άρρωστα. Τα μαλακώνει και τα καλύτερεύει. Προτιμωτερο είναι να το δέκεσθε άπ' ευθείας στο πρόσωπο, όπως πέφτει άπ' τον ούρανο. Πρέπει όμως να έρη ήδη προετοιμασθ το πρόσωπό σας, νανε δπλαδη έντελώς καθαρό και δίχως πούδες.

Επίσης το νερό αυτό ώφειλε πολύ στα χέρια, που είναι έρεθισμένα από συχνό πλύσιμο, λεκιασμένα, κομμένα, πριμένα ή στεγνωμένα από σαπούνι κακής ποιότητας.

Για το πλύσιμο λεπτών ρούχων, το νερό της βροχής είναι άληθινά πολύτιμο.

ΠΩΛ ΡΕΝΟΥΑΡ

Τα πειραματόφυτα ΣΤΗ ΒΙΟΛΟΓΙΑ

Τι απέδειξαν τα πειράματα του Ντέβιντ Μάχτ

Με την μέθοδο που επινόησε ο δόκτωρ Ντέβιντ Μάχτ, του Νοσοκομείου της Βαλτιμόρης, παίρνει εύτελως καινούργια τροφή η έπιστημονική έρευνα για τις αιτίες, τα συμπτώματα και τα φάρμακα των διαφόρων άσθενειών. Άντι δπλαδη για πειραματόζωα, ο δόκτωρ Μάχτ σκέφθηκε να μεταχειρισθ πειραματόφυτα.

Οι σπόροι των φυτών αυτών βλαστάνουν κι' άντιπύσσονται μέσα σε υδατικούς σωλήνες, που περιέχουν διαλύσεις θρεπτικών άλατων κι' άλλων ουσών. Άν τώρα προστεθούν στο υγρό αυτό δηλητήρια, φάρμακα, όρρος αίματος ένός άρρώστου, κλπ., έπρεάζεται άίσθητα ή άνάπτυξή του φυτού, κι' έτσι ο γιςτρος μπορεί να βγάλη τα συμπεράσματά του.

Η μέθοδος του δόκτορος Μάχτ σπριζείται στην άρχη ότι τα φυτά είναι κι' αυτά ζωντανά οργανισμοί, που κοραβίζονται, δηλητηριάζονται, άρρωσταίνονται, κλπ. Επί πλέον τα φυτά είναι εκείνα που δημιουργούν άπό άνόργανες πρώτες ύλες τις οργανικές ουσίες που χρειάζονται για τη ζωή των ανθρώπων και των ζώων. Μπορεί λοιπόν να η κανεί ότι είναι καλύτερα από τα ζώα, άντιπύσσονται άπό τα ίδια ή διαφορετικά βιολογικά δοκίμια, ενώ σ' αυτά ζώα δεν συνεπαίνονται καμιά άπόλυτη άσπαινα. Τέλος, μένουν έτσι ικανοποιημένοι οι ζωόφιλοι, που εξανοιάσονται για τη χρησιμοποίηση ζώων σε έπιστημονικές έρευνες.

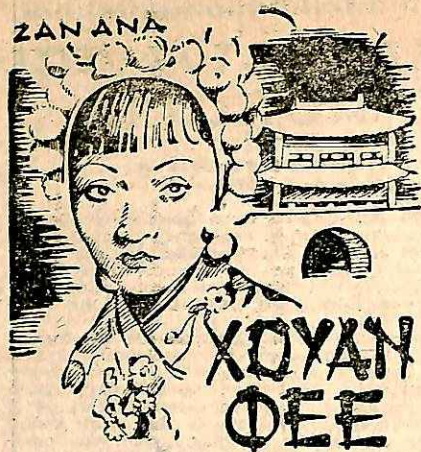
Ο δόκτωρ Μάχτ βρήκε καταλληλότερο απ' όλα τα φυτά για τα πειράματά του ένα είδος ιαλικού λουπινού. Το φυτό αυτό είναι τόσο ευαίσθητο, ώστε η άνάπτυξή του έπηρεάζεται, άχι μόνον απ' τη διαφορετική σύσταση της θρεπτικής διαλύσεως, αλλά κι' όταν άκόμη άλλάξη ο άνθρωπος που το φροντίζει.

Τα πιο έπιτυχημένα πειράματα του δόκτορος Μάχτ άφορούν τις έρευνες για τα αίτια της κακοήθους άναμίας, μιας άρρώστιας που στερεί το αίμα από τα έρυθρά αιμοσφαίρια. Υπάρχει μέσα στο αίμα αυτό κάτι τι, που παρεμποδίζει την αύξησή των νεοάσπαιμένων πειραματόφυτων. Επίσης τα πειράματα σπείρωσαν έπιτυχία σε περιπτώσεις λέπρας, μόλυνσης από ιούς, ώριωμένους μορφών τρέλας και έπιδράσεις άκτινών Χ. Σύμφωνα με μια πρόσφατη έπιστημονική άνακάλυψη του δόκτορος Μάχτ, τα άποτελέσματα διαφόρων φαρμάκων και δηλητηρίων πάνω στον άνθρωπο ή στα ζώα, άλλάζουν πολύ, όταν έρη προηγηθεί έπίδραση άκτινών Χ.

Ενώ π. χ. το σουλφαιμίδι έπιδρά σ' έναν θώο καταστροφικά στους νεφρούς, ή ένέργειά του εξαοβνεί πολύ, άν προηγουμένως οι νεφροί έκτεθούν σε άκτινες Χ. Σ' άλλες περιπτώσεις επανέντα, ή ένέργεια των φαρμάκων γίνεται έτσι έντονωτερη. Ο δόκτωρ Μάχτ έέρεσάρε τις μεταβολές αυτές, δοκιμάζοντας κάθε φορά όρρο αίματος του έξεταζόμενου ανθρώπου ή ζώου πάνω στα πειραματόφυτά του.

Οι έρευνες του θα όδηγήσουν πιθανότατα στην άνακάλυψη του φαρμάκου για μια άβέραιπη ως τώρα, σπάνια και βροειά δερματική άρρώστια, που όνομάζεται «πυώει». Η παρόεση αυτή άσθένεια προκαλεί φουσκάλες σ' όλοκληρο το σώμα, άνοιμία και φώδρη έάναντη από άρρώστου. Σύμφωνα με τις παρατηρήσεις ένός Νεοορκέζου δερματολόγου, έκδηλώνεται συχνότερα σε μετανάστες απ' τη νοτιοάνατολική Εύρωπη (έπλ. απ' τη Βαλκανία).

Δυσό άλλοι Άμερικανοί έπιστημόνες, οι καθηγητά Τάτοου και Μπίντλ, μεταχειρίζονται 200 νέα πειραματόφυτα για έρευνες επί

Η ΜΙΚΡΟΥΛΑ ΤΟΥ ΠΕΚΙΝΟΥ

13ον - Μάθε λοιπόν ότι κάτι γίνεται. Θέλω να πω κάτι είμαι ζωντανή... -Ναί. Κάνε τίποτα... -Του πατέρα της Χουάν - Φέε... -Ναί. Κάνε τίποτα... -Του πατέρα της Χουάν - Φέε... -Ναί. Κάνε τίποτα... -Του πατέρα της Χουάν - Φέε...

-Θα παρακολουθείτε κάθε συζήτηση του Κόαγκ. -Σύ με τη γυναίκα του. -Μά, αφού μιλούσε στα ιδιαίτερα διαμερίσματά τους... -Εδώ θα δείχνετε την τέχνη σας. Θα γίνετε άρρατες. Θα κινώστε κάτω από το κρεβάτι τους, πίσω από τις πόρτες τους, άρρατες σου λέω... -Κι αν με τσεκώσουν; -Άκουσε, Σινάν - Κιάγκ. Εσύ δεν είσαι ικανή γι' αυτή τη δουλειά. Να την αναθέσω όμως στη Λάγκ και στην Τέγκ. Κι αυτές, είμαι βέβαια πως θα τα καταφέρουν. Εσύ μονάχα νάρκεσαι να με τηρείς ενήμερη. -Ναί, μπρέρα! -Και τώρα, πηγαίνε, κόρη μου. Να βρεις μια ώρα για δικαιοσύνη που ήρθες και μ' επισκέφθηκες άδικα για να μη κινήσεις καμμία υποψία.

Κατασκοπεύει

Καθισμένη στα γόνατά του άντρα της η Χουάν - Φέε, ένα βράδυ, μετά λίγες ημέρες, άκουσε απλότητα να γλυκόλογα που της έλεγε μαζί με τα πιο σοβαρά λόγια. -Μικρή μου, γυναίκα μου, λατρεία μου, όλα γίνονται όπως τα ποθήσαμε. Βλέπεις ένας ένας αλλάζουν οι ύπουλοι μου. Κανένας δεν μπορεί να υποπτευθεί το παραμικρό. Όταν βρίσκω κάποια άφορη και άπολη εναντίον σου, κανένας δεν μπορεί να φανταστεί ότι έχει κάποια βαθύτερη αιτία αυτό το πράγμα. Κι η ίδια η Γεονάλα, η τόσο πονηρή δεν φαίνεται να υποψιάζεται τίποτε. -Τα πνεύματα των προγόνων σου, θα σε βοηθήσουν, είπε η Χουάν - Φέε, γέρνοντας γλυκά το κεφάλι της στον ώμο του.

ΤΟ ΛΑΚΡΙΝΤΙ ΤΟΥ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΑ

Κάψες

Καμμία γυνή δεν έννοει ότι μ' αυτά τ' άρσενου-φορέματα που βάζει, ζημιά μου κάνει και κακό, το σύστημα το νευρικό ήγουν μου συμπαράζει. Ντύνονται τόσο ελαφρά που το φουστάνι στα νεφρά να φτάσει δεν θ' άρνηση και όλες θα κυκλοφο- ρού- όπως τις είχαν προ (καιρού οι μάνες τους γεννή- (σε). * 'Αλλά δεν έχουνε σκε- (φτή πως με τη γύμνια τους (εσύτη που μ' έχει ξελιγώσει, θα γίνουν) όλοι σαν (τρελλοί γιατί ό... καύουν πιο (πολύ) ακόμα θα φουντώσει! Ο ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΑΣ

τικατασταθούν. -Επειτα, θα άρχισα το έ- γο μου. -'Η μία μεταρρύθμιση βάρχειται, α- πάνω στην άλλη, θα ζαλιζόταν οι φίλοι της Γεονάλας. -Δεν, θα ξέρουν από πού να φυλάσσονται. -Κι αν θελήσει να σ' έμποδισα; -Μέ ποιά τρόπο; -'Αν σου μνησθώ να πας να την ιδής, και σου κάνει παρατηρήσεις; -Δεν θα τα καταλάβει όλα από την άρ- κή. -Όταν θα πάρη είδηση, θα είναι πολύ άργα και το καλό που θέλουμε να κάνου- με, θαχνη γίνει. -Έξ' άλλο, αν μου μνησθώ να πάω, δεν θα πάω... -Κόαγκ - Σύ, τώρα είσαι άντρας, είπα μ' ένθουσις και η κοπέλλα. Τώρα μεγα- λώσες, δεν είσαι πια παιδί, κι αρχίζεις να φέρεσαι σαν άντρας. Δεν ξέρεις τι πε- ρήφω που είμαι γι' εμένα. -Διλήθκαν τρυφερά, κι' έπειτα η Χουάν- Φέε πήρε το φλαουτό της, και άγκαλια- σμένο βγήκαν στη βεράντα του δωματίου. -Απορροφημένοι από την αγάπη τους κι' από τα σχέδιά τους, δεν παρατήρησαν μια σκιά που γλυτούσε πίσω από μια κεν- τική κουρτίνα κι' έφευγε από το δωμάτιο. Την άλλη στιγμή, η Λιάγκ έμπαινε λα- χανισμένη στο δωμάτιο της Σινάν-Κιάγκ. -Τι άκουσα, βασίλισσα μου! Τι άκουσα! Και διηγήθηκε λέξη προς λέξη όσα είχε άκούσει. Πρόθεσε βέβαια μερικές ύπερ-βολές δικές της, και προπάντων, με χει- ρεκαμία περιέγραψε την τρυφερότητα και την αγάπη του Κόαγκ - Σύ προς την δεύ-τερη γυναίκα του. -'Η Σινάν - Κιάγκ άκουσε χλωμή από φό-βο κι' από ζήλεια. -Μά έχει δικιο λοιπόν η Γεονάλα, εί-πε. Κι' ένω, άμφέβαλα. Δεν μπορούσα να φανταστώ πως είναι δυνατόν νάχη τόσο επιρροή απάνω του μιά γυναίκα, πως είναι δυνατόν να τον παρασύρη να φέρη την καταστροφή της πατρίδας. Τώρα, τι θα κά-νουμε, Λιάγκ; -Θα πας πάλι να τα πης στη βασίλισσα-το-ρα, κυρά μου! -Πραγματικά, το ίδιο κιάλας άπόγευμα πήγε πάλι στο Βανουσαν η Σινάν - Κιάγκ. -'Η Γεονάλα άκουσε άταραχη τα νέα. Το μέτωπό της ώστόσο κοράχθηκε από βα-θειές ρυτίδες. -'Ενα πράγμα δεν καταλαβαίνω σ' όλη αυτή την ιστορία, είπα. -Τι μπρέρα; -Σε τι δύναμεις στήριζαται για ν' άπο-φαιζή ένα τέτοιο κακό; -'Η Σινάν - Κιάγκ δεν καταλάβαινε. -Θέλω να πω, σε τι στρατό. -Αφού όλος ο στρατός είναι άφοσιωμένος σ' έμένα. -Δεν ξέρω, μπρέρα. -Πρέπει όμως να μάθες, Σινάν - Κιάγκ. Και τα βάθουλα, έξυπνα γεροντικά μέ-τια σπλωθήκαν έπιτακτικά στη νέα γυ-ναίκα. -Θα πω πάλι της Λάγκ να το έξασκρι-ώσω. -'Ελπίεις τί θα πη έξυπνη γυναίκα; γέ-λασε η βασίλισσα, αλλάζοντας ύφος. -Αυτή έγινε πραγματικά άρρατη, μπρέ-ρα. -'Εγώ φρίττω μονάχα με τη σκέψη πως χώνεται στον κοίτηνα της Χουάν - Φέε. -'Αν τη συλλάβει ο Κόαγκ - Σύ, πάει χα-μένη, δεν θα γλυτώσει. Γέλασε σκληρά η Γεονάλα. -Τι σημασία έχει; Κι' αν τη σκοτώσει; Κι' αν πάη χαμένη, μιά γυναίκα; Τι ση-μασία έχει μπροστά στη σωτηρία της πα-τρίδας μας; -'Η Σινάν - Κιάγκ έτρεμε. -Είσαι άδύνατη γυναίκα εσύ. Δεν είσαι γεννημένη για αυτοκράτειρα, της είπε η Γεονάλα. -Αλλά δεν πειράζει, έγώ είμαι ακόμα νέα, θα ζω πολλά χρόνια. Θα διευθύνω πάντα το κράτος, μη φοβάσαι... Πες μου μονάχα, Σινάν - Κιάγκ. Δεν πε-ριμένεις ακόμα παιδιά; -'Αναστένεας βαρεία η αυτοκράτειρα: -Αυτός είναι ο μεγάλος μου καύμος, μπρέρα! -Παράξενο! μουμούρισε η Γεονάλα. -Ούτε εσύ, ούτε η Χουάν - Φέε. -Της Χουάν - Φέε της έκανα μάγια, είπα γρήγορα η Σινάν - Κιάγκ. -Το ξέρω, γέλασε η βασίλισσα. Της έκανες τα δικά μου μάγια. -'Εννοια σου, αυτή δεν πρόκειται ν' ά-ποκτηση παιδί. -'Εσύ όμως θάπρεπε να πε-ριμένεις. -Τι να κάνω, μπρέρα; -Να είσαι πιο έλκυστική, να παρασύρης πιο συχνά στον κοίτηνα σου τον άντρα σου... Τα μάτια της αυτοκράτειρας βούρκωσαν. -'Όσο πάει και πιο άραιες γίνονται οι έπισκέψεις του, μπρέρα. -Πρέπει να φύγη η Χουάν - Φέε από τη μέση, είπε η Γεονάλα σκληρά. Κι' έπειτα, αλλάζοντας ύφος: -'Εσύ είσαι μία καλή γυναίκα, και τίποτε άλλο, Σινάν - Κιάγκ. Μου φάναι

όμως να εκτελής τυφλά τις ήρωταγές μου. -Τις εκτελώ όπως εκτελώ τις προστα-γές των θεών, μπρέρα. -Λοιπόν, γύρισε πάλι στο παλάτι. Θυ-μάσαι τι σου είπα ότι θέλω να μάθω; Για το στρατό. Σε ποιες στρατιωτικές δυ-νάμεις βασίζεται ο Κόαγκ - Σύ για να κά-νι αυτά που κάνει. -Το ξέρεις ότι αντικαθιστά τους ύπουρ-γούς; ρώτησε η Σινάν - Κιάγκ. -'Η Γεονάλα γέλασε. -Γι' αυτό σε λέω κουτή. -'Αν είναι δυ-νατόν. -'Από την ίδια κιάλας στιγμή το μαθαίνω. -Και τ' άφίνεις, να γίνεται αυτό; -Αυτό δεν είναι και τόσο έπικυδύνο. Τον άφινω να ιδω που θέλει να φτάση. Κάνω ένα πείραμα. -Κι' αν φτάση πολύ μακριά; -Μη στενοχωριέσαι, Σινάν - Κιάγκ. -'Η βάσις είναι να μάθουμε τι κάνει ο στρατός. -Θα το πω της Λάγκ. -Χωρίς στρατό δεν γίνεται επανάστα-σι, κουτή γυναίκα. -'Αν όμως έχη και στρατό με το μέ-ρος του; -'Εσφίξε τις γροθιές της η Γεονάλα. -Τότε αλλάζουν τα πράγματα. -'Αν έχη στρατό με το μέρος του, τότε αυτό ση-μαίνει έμφύλιο πόλεμο. -Αλλά, και πάλι δεν θα δειλιάσουμε, θα πολεμήσουμε. Κι' όποιος νικήση.

Η αναιμάχτη επανάσταση προχωρεί

-'Ενα ένα τα διατάγματα ύπουράφονταν από τους καινούργιους ύπουρούς κι' από τον αυτοκράτορα. Διατάγματα που άποτε-λούσαν σωστή επανάσταση και που έκαναν τους συντηρητικούς μανδρινούς να φρίτ-τουν. Με δυο λέξεις, με μία ύπουρα άνα-τρέπονταν έθιμα που είχαν κυδερνήσει έ-κατομύρια ολόκληρα λαού, μέσα στους αιώνες. -'Η Γεονάλα τα μάθαινε φυσικά όλα, κι' έτριζε τα δόντια της από λύσσα. Δεν ήθελε να επέμβη. Καταλάβαινε πως κινδύνωνε θανάσιμα και πως το μόνο που μπορούσε να τη σώση ήταν η ύπουρη κι' η φρόνησι. Μία πράξη βιαστική, ίσως να την έκανε αιχμάλωτο του θεού γιουί της. -Κι' αυτό μονάχα το γεγονός, πως ο Κόαγκ - Σύ τολμούσε να κάνει τόσους νεω-τερισμούς χωρίς να τη συμβουλευθεί, έ-δειχνε φανερά την άνυπαυγιά του. Είχε σκεπχών ένάντιον στην έξουσία της. -'Η Γεονάλα δάγκωνε τα χέρια της από τη λύσσα της. Μά δεν τολμούσε να κάνει ένα βήμα. -'Εκείνο που ήθελε να μάθω, δεν είχε καταρθώσει να το μάθω ακόμα. Ποιοι στρατιωτικοί ήταν με το μέρος του Κόαγκ - Σύ; -Είχε κι' αυτή στρατιωτικές δυνάμεις στα χέρια της. -'Αν έδινε μία διαταγή, οι ίδιοι οι άντρες της φρουράς του Πεκίνου μπορούσαν να καταλάβουν το παλάτι, να συλλάβουν τον αυτοκράτορα κι' όλους τους ύπουρούς. -Ναί... Μά διαταζε. Πρώτα - πρώτα, ή-ταν σίγουρη πως ο στρατός αυτός της ή-ταν πιστός, πως δεν είχε προσχωρήσει μυστικά στον Κόαγκ - Σύ; -'Επειτα, κι' αν η φρουρά της ήταν πι-σθή και άφοσιωμένη όπως το πίστευε, ποιος μπορούσε να ξέρη αν το μέρος του δεν είχε έσφοδρισμένη ή καλότερα ύπλι-σμένο, που θα ήταν σε θέση να καταλάβη το Πεκίνο και να τον έλευθερώση; Και, πιο πολύ απ' όλα, το ζήτημα ήταν να μην έξεληχθή η κατάσταση σε έμφύλιο πόλεμο. -'Συλλογιζόταν κι' έτρεμε στη σκέψη πως ή-ταν δυνατόν μία μέρα μέσα στο Πεκίνο να χτυπηθούν δυο στρατοί, ο ένας ο δι-κός της, κι' ο άλλος του Κόαγκ - Σύ. -'Οχι! Αυτό έπρεπε να προληφθή. -Οι γυναίκες δεν είναι πλασμένες για να πολεμάνε με τα όπλα, έξηγουσε στη Σινάν - Κιάγκ. -'Ενας τέτοιος πόλεμος με τρομάζει. -'Ενώ πεθαίνω με τη σκέψη μονάχα, βόγγιζε η Σινάν - Κιάγκ. -'Η γυναίκα έχει για όπλο της την πο-νυρία. Με την πονυρία θα τον πιάσουμε. -Δεν θέλω να πάθω κακό ο Κόαγκ - Σύ, μπρέρα. Γέλασε η Γεονάλα. -'Ούτε ένω, κουτή γυναίκα. -'Αν ήθελα να τον έξοντώσω, δεν ήταν ανάγκη να περμιένω. Δεν είχα παρά να βάλω δυο έμπιστους μου να τον δολοφονήσουν μέ-σα στο παλάτι, στην άγκαλιά μάλιστα της Χουάν - Φέε. -'Η να τους σκοτώσουν και τη ζωή με την πιο χαρομήνη ύψη της. -Μπρέρα! ξεφώνισε η Σινάν - Κιάγκ. -'Οι ύποφες έπεσαν στον Όσαρ. -'Ησαν όλοι ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: -'Η συνέχεια

Πώς διελυκάνθη ένα σατανικό έγκλημα

-'Ενας γλυκός, μέλαγχολικός και παράξενος, ήχος έδινε για λίγο τη κυνερική περιόδια μιας άστεινής περιπέλειας, που γύριζε σε μία γεγονία της Λισαβόνας. -'Ηταν καλοκαίρι. -'Ο συννεφισμένος ουρανός προμήνυε άσφυκτική μπρέρα. -'Η μουσική εκείνη προερχόταν από μία μι-κρή παρόδο. -'Ο άνθρωπος που έπαιζε, δεν φα-νόταν στο σκοτάδι. -'Η ώρα ήσαν 2 περίπου με-τά τα μεσάνυχτα. -Κάποιος έρωτασμένος παίζει σερενάτα στην άραία του, είπε ένας απ' τους άστεινούς. -Κι' άς μην έχη ψευγάρη άπόψε! πρόσθεσε ένας άλλος. Για να ιδούμε, ποιος είναι. Τάχυναν το βήμα τους και διευθύνθηκαν προς τα εκεί. -Αλλά ο ήχος έπαψε άπότομα. Καθώς έστρίβαν τη γωνία, οι άστεινοί προλάσαν να ιδούν μια σκιά που χωνόταν στο σκοτάδι... -'Η άνάμνησι του έπεισέδιου αυτού, που φα-νόταν τόσο κοινό, χρησίμευσε έπειτα από έξη μήνες, για να σώση ένα άδω άπ' τα κάτεργα. Το πρωί της 19ης -Ιουλίου 1942, ένα μυστη-ριώδες δρώμα τάραξε άσφυκτικά τη γαλήνη των φιλησών άνοιγαν ένος μεγάλου σπιτιού της Λισαβόνας, που άνηκε στον κ. Πέτρο Όσαρ. Στο λάγιο του σπιτιού κατοικούσε η οικογέ-νεια του Όσαρ, άποτελούμενη απ' τον ίδιο, τη γυναίκα του Καρμέλα και μία ύπνερτρια. Το σύζυγο και το δεύτερο πάτωμα ήσαν νοικιασμέ-να σε άξιοπρεπείς οικογένειες. -'Ο Όσαρ ήσαν ένας πλούσιος έμπορος. Παρ' όλη την προχωρήμένη ηλικία του, είχε παντρευ-τή με μία γυναίκα πολύ νεώτερη του και ά-ραιστή. -'Η Καρμέλα Μίνας ήσαν ταπεινής καταγωγής. -'Ο Πέτρος την είχε γνωρίσει, όταν εργαζόταν ως σερβιτόρα σ' ένα μικρό καφε-νείο του λιμανιού, την είχε έρωτασθή και την είχε κάμει σύζυγο του. -Είχαν ζήσει δυο χρόνια μαζί, όχι όμως πο-λύ ταίριασμένα. -'Η Καρμέλα είχε άποσειχθή έπιπόλαιος και άνωλαος χαρακτήρας, έντελως αντίθετη προς το σθερό σύζυγο της. Το πρωί εκείνο λοιπόν, κατά τις 10 ή 11 ύπ-νερτίας τους Μαρία Πιλά γήγνεσε όπως συή-θως την πόρτα της κρεβατοκάμαρας της κυ-ρίας της. -'Ο Όσαρ είχε φύγει απ' τα έπι-ρώματα σε ταξείδι για ύποθέσεις του, όπως έκανε συχνά. -Βλέποντας πως δεν της άπαντούσε κανείς, η καμαριέρα έσπρωξε την πόρτα, που ήσαν έ-κλειδωτή. Κι' άμέσως έβγαλε ένα σύρλασμα τρόμου: -'Η κυρία της ήσαν πεσμένη στο πάτω-μα, νεκρή, δίπλα στο κρεβάτι της! -Οι φωνές της ύπνερτριας έκαμαν να μαζεύ-τούν κι' οι άλλοι ένοικοι. Κάποιος απ' όλους τηλεφώνησε σ' ένα γιατρό. -'Εκείνος κατάλαβε τη πρώτη ματιά ότι έπρόκειτο περί δηλη-τηρίασεως και έδωσε στην άστυνόμεν. -Κανείς δεν ήξερε που βρισκόταν ο σύζυγος του θύματος. Αυτός όμως έμαθε την τραγική είδηση απ' τις εφημερίδες και γύρισε άμέσως στη Λισαβόνα. -'Η νεκροψία έπέδειξε ότι η διαγνώσι της δηλητηρίασεως. -Αλλά οι ιατρο-δικαστές δεν μπόρεσαν να καθορίσουν το εί-δος του δηλητηρίου, ούτε τον τρόπο με τον οποίο είχε δοθή στο θύμα. Το δώμάτιο είχε βρεθή σε άπόλυτη τάξη. Τα παράθυρα, άνοιχτα έξ' άτίας της ζέστης, εί-χαν γερά κάγκελα. Κανείς δεν μπόρεσε να ξε-μνή απ' έξω. Μία λεπτομέρεια έξέτασε το πτώματος άπεκάλυψε μία μικρή τρύπα στο δεξιό μπρά-τσο της νεκρής, όμοια με τοίμημα μεγάλης βελόνας ένέσεων. -'Όσο για την περίπτωση της άστυνόμενης, άπεκάλειτο τέλειος για μία γυ-ναίκα σαν την Καρμέλα, που έπαιρνε πάντα τη ζωή με την πιο χαρομήνη ύψη της. -Οι ύποφες έπεσαν στον Όσαρ. -'Ησαν όλοι

ότι ήσαν ζηλιώδης - ίσως δικαιολογημένα - κι' ότι τον τελευταίο καιρό είχε επανειλημμένα μαλώσει άσχημα με τη γυναίκα του. Το βράδυ της 18ης, η ύπνερτρια είχε πάρει άδεια, είχε πάει με μία φίλη της στον κινηματογράφο κι' είχε γυρίσει τα μεσάνυχτα. Είχε χτυπήσει έλα-φρά την πόρτα της κυρίας της, χωρίς όμως να έμεινι περισσότερο, με τη σκέψη ότι θα κοι-μόταν. -'Ερ' όσον λοιπόν ο Όσαρ είχε μείνει μόνος στο σπίτι με τη γυναίκα του, είχε τη δυνατό-τητα να τη δολοφονή. -'Ο άνακριτής διέταξε τη σύλληψη του. Παρ' όλες δε τις διαμαρτυ-ρίες του και την έλλειψη άποδείξεων, κατέδι-κάσθη σε 30 έτών καταναγκαστικά έργα. -Πέρασαν μερικοί μήνες, κι' έξοφνα ένας κα-λόγηρος παρουσιάσθηκε στη Διεύθυνση της Ά-στυνομίας, για να κάμη σπουδαίες άποκαλύ-ψεις: Κάποιος του είχε έξομολογήσει, ότι ήσαν ο δράστης του έγκλήματος και του είχε διη-γηθή όλες τις λεπτομέρειες. -'Ο καλόγηρος δεν φανέρωσε το όνομα του ανθρώπου αυτού, για-τί τον έδέσμευε το άπόρρητο της έξομολογή-σεως. Βεβαίως όμως ότι η Καρμέλα είχε σκοτωθή από ένα δηλητηριώδες φέιδι, που εί-χε μνή απ' το άνοιχτό παράθυρο της κάμαρας της. -'Η έξηγησις δεν φάνηκε άληθινή, για δυο λόγους: -Τα δόντια του φειδιού θ' άφιναν δυο σημάδια, κι' όχι ένα μόνον. Κι' έπειτα, τί είχε άπογίνει το έρπετο; -'Οπωσδήποτε έσάρκαση οι άνακριτές. Κι' άνακαλύφθηκε ότι η Καρμέλα, πριν απ' το γάμο της, έρωταστούσε με κάποιον -Αλδάρο Μερτόλα, φύλακα του Ζαργουκού Κίμπο, στο τμήμα των φειδιών. -'Ο άνθρωπος αυτός ήσαν τόσο έξοικειωμένος με τα έρπετα, ώστε τάδε-ζε να κάνουν διάφορα γυναιμάματα έμπρος-τους θεατές. -'Ο άνακριτής τον έζήτησε, μάλλον για νάνη-έν τάξει με τους τύπους. Κι' έκείνος άμολόγησε άπόρρητα το έγκλημά του. -'Ηταν μετανοή-σας και τον βασάνησαν ύψους για τον άδω που είχε καταδικασθή αντί γι' αυτόν. Μισούσε την Καρμέλα, άφού την είχε άγαπήσει φλογε-ρά, γιατί τον είχε έγκαταλείψει για να παν-τρευτή ένα πλούσιο. Μία μέρα, τη συνάντησε, και της ζήτησε να επανέλθει τις σκέψεις τους. -'Εκείνη γέλασε μαζί του. Και τότε ο -Αλδάρο άποφάσισε να εκδικηθή. -'Ανάμεσα στη φείδια του Κίμπο, ύπήρχε κι' ένα που είχε μόνον ένα δόντι, γιατί το άλλο του είχε σπάσει. -'Ο Αλδάρο το πήρε μαζί του και τόβαλε απ' το παράθυρο μέσα στην κάμα-ρα της Καρμέλας, άφού βεβαιώθηκε ότι ήσαν μόνη κι' ότι κοιμόταν με το γυμνό μπράτσο της κρεμασμένο έξω απ' το κρεβάτι... -'Ο -Αλδάρο έξελήφθηκε τη θανάσιμη άποστο-λή του, ο Αλδάρο το κάλεσε πάλι έξω με τους ήχους ενός ελάουτου. Αυτή ήσαν η μακαρία σερενάτα που είχε άκούσει η άστυνόμενι περι-πόλος, τη μοιραία εκείνη νύχτα.

Αυτέρπητα έστιατόρια και σιωπλή βραγόνια

-Στα άγγλικά τράινα έγκαινιάσθηκε τε-λευταία ένα νέο πρωτότυπο σύστημα (αυ-τομάτη) έστιατορίων. -Οι έπιβάται ρίχνουν ένα νόμισμα μέσα σ' ένα μεγάλο κουτί και έχουν άμέσως ό,τι έπιθυμούν: σάν-τουιτς, γλυκά, σοκολάτες, παγωτά και ά-κόμη - για την περίπτωση άδισθεσίας - διάφορα φάρμακα. Τα κουτιά αυτά είναι τοποθετημένα στη γραμμή και έχουν γα-κάθε ένα μία έπιγραφά που δείχνει ποιά είναι το είδος που περιέχουν. Μία άλλη καινοτομία των άγγλικών σι-δηροδρόμων είναι τα (σιωπλή) βραγόνια. -'Εκείνοι που τ' άποτιμούν ύποχρεώνονται να μην άνοήσουν το στόμα τους καθ' όλη τη διαδρομή. -Διςφορετικά, ο άρμόδιος ύ-πάλληλος τους βγαζει έμέσως έξω και τους δσνηει στα κοινά διατετασμένα, όπου μπορούν να φλυαρούν όσο θέλουν. 250.000 τόννοι δηλητηριώδων άερίων -'Ο στρατηγός -'Αλβεν Βάττ, άρχηγός της χημικής ύπνερσίας του άμερικανικού στρατού, άνακάλυψε τελευταία σε μία πε-ριοχή της Γερμανίας 250.000 τόννους ά-σφυζιόγόνων άερίων, που θα ήσαν άρκετά για να προκαλέσουν το θάνατο των λαών της Εύρώπης και ίσως του κόσμου όλο-κληρού. -'Η καταστροφική δύναμη αυτών των άερίων είναι τρομακτική. -'Αμερικανοί ειδικοί μελετούν τώρα τη σύνθεσή των. Πρέπει να σημειώση ότι και οι σύμμεκοι είχαν έναποδοθήκεσι μεγάλες ποσότητες άερίων, που, μετά τη λήξη του πολέμου, τις έσπειραν στο βυθό του -Ατλαντικού ώκεανού, προς το βάρεια της -Ιρλανδίας. -'Επί πολλές ημέρες, έπειτα απ' αυτό τον καταποντισμό, έκοιμήμυρια ψάρια, όλων των μεγεθών, που είχαν ψοφήσει από ά-σφυξία, γέμιζαν την επιφάνεια της θα-λάσσης.

Στή σκιά της λαιμητόμου

Ιστορικό διήγημα

— Και τώρα θ' ακούστε τον πολιτή Καμίλ Περίε, δ-
τήνγγελε ο πρόεδρος της λέ-
σχης, χτυπώντας το κουδούνι
του.

Ο Περίε ήταν ένας απ' τούς δημοφιλέστερους ρήτο-
ρες της Γαλλικής Επανάστα-
σης. Παρ' όλα τα 27 μόνο
χρόνια του, είχε γίνει κι ο-
λας μια δύναμις. Οι βασιλι-
κοί, οι Άγγλοι και μερικοί
πλούσιοι επιχειρηματίες, που
είχαν επιχειρήσει να εξαγο-
ράσουν την υποτιμήσή του,
τότε είχαν πληρώσει ακριβώς
Μόλις ο Περίε καταλάβαινε
τι ζητούσαν απ' αυτόν, τους
απαίσε και τους παρέδιδε
στην αστυνομία.

Σήμερα, ο λόγος που έ-
θελε, ήταν πέρ και πανία
έναντι των Γερμανών. Ισως
αποκαλούσε προδότες, έ-
χθους του λαού. Όταν τε-
λείωσε, οι ακρόατοι του τον
έπαινεσαν, περισσότερο δέ-
μως απ' όλους, με νέα κι ο-
ραία γυναικά. Ο Περίε
πρόσεξε. Βρήκε χαριτωμένο
το πρόσωπό της, τα μεγάλα
και φλογερά της μάτια, τα
σαρκώδη χείλη της και τα
κατάμουρα μαλλιά της. Ο
ένθουσιασμός της τον εκόλα-
κεσε.

Όταν την ξανσεύε, σε με-
ρικές ημέρες, στην ίδια λέ-
σχη, της χαμογέλασε φιλι-
κά. Πρόσεξε ότι στεκόταν
πάντα στις πρώτες σειρές,
γιά να βλέπει και ν' ακούει
καλλίτερα. Ρώτησε γι' αυ-
τήν κι έμαθε ότι ήταν η χή-
ρα κάποιου Μπρέζ, που είχε
καρτονοποιήσει πρό όλγων μη-
νών ως αντίδοτο.

— Αυτή όμως φαίνεται πως
είναι καλή πατριώτισσα! πρό-
σθεσε ο συνομιλητής του.

— Αφού κοινοβουλευτική, γιά
πολύ με τα μάτια από μια
κρούα, ο Περίε κι η Σου-
ζάνα ντ' Μπρέζ γνωρίστη-
καν κι έγιναν καλοί φίλοι.
Ο Καμίλ διαπίστωσε ότι,
περισσότερο απ' τις διμοιές
πολιτικές αντιλήψεις τους,
τραβούσε τη Σουζάν ο θου-
μασμός της γιά τη διορατι-
κότητά και την ενεργητικό-
τητά του. Δεν ήταν μόνο πα-
τριώτισσα, αλλά και γυναι-
κα. Δεν έβλεπε σ' αυτόν τον
πολιτικό μόνο άρχοντο, αλλά
και τον άντρα. Ο Καμίλ το
κατάλαβε απ' τις έκφρασι-
κές ματιές της, απ' τις άσυμ-
πλωτες φράσεις της, γυ-
μνές, κρυμμένης σημασίας,
απ' το σφίξιμο του χεριού
της στο μπράτσο του, όταν
έβγαζαν μαζί έξω — γιαν-
τι συχνά, μετά τις συγκεντρώ-
σεις της λέσχης, τη συνά-
δευε ως την πόρτα της. Μια
νύχτα, τη στιγμή που θα χω-
ριζόντουσαν εμπρός στο σπι-
τι της, του είπε με γλυκειά
και χαϊδευτική φωνή:

— Δεν έρχεσαι μέσας, πο-
λίτα, να κοιμηθούμε αλ-
γο; Θέλω να καλλίτερα πα-
ρο, στο δρόμο.
Ο Περίε δέχτηκε με χα-
ρά αυτή την πρόκληση. Η
αμορφία της Σουζάνας κι η
ερωτική φλόγα των ματιών
της τον είχαν ταραξεί βαθυ-
τα. Είκοσι πέντε δεν θ' αρκού-
σε να την αγαπήσει παρα-
φορα. "Μόλις την ποδοσαν οι
δυσωμένοι αισθήσεις του.

Όταν βρέθηκε μαζί της,
μέσας στο σπίτι της, φάνη-
κε τολμηρότερος. Βλέποντας
πως δεν διαμαρτυρήθηκε γιά
το πρώτο βελό χόδι του,
την πήρε στην αγκαλιά του.
Κι εκείνη του πρόσφερε τα
χείλη της...

— Απ' την πρώτη στιγμή, ο
Περίε πρόσεξε ότι η Σου-
ζάνα δεχόταν τα χόδια και
τα φίλια του δίχως θέρμη.

με μια παγωμένη αδιαφορία.
Γι' αυτό, η κατάκτηση της
δεν τον ικανοποιούσε κατά
κατά βάθος.

«Τι παράξενη γυναίκα!...»
συλλογιζόταν, λίγο πεισμα-
μένος.

— Επειτα από μερικές μέ-
ρες, η Σουζάνα του πρότεινε
να πάνε στο δικό του σπίτι.
— Μά δεν είναι καθόλου
περιοιμημένο... απάντησε έ-
κείνος με κάποια στενοχώ-
ρια.

— Τι πειράζει. Καμίλ: δι-
αμαρτυρήθηκε η Σουζάνα
τρυφερά, Σέρες πόσο σ' α-
γαπά! Τι με νοιάζει αν έ-
σαι πλούσιος ή φτωχός;...
Θέλω να ευτυχίσω, αν γυνώ-
ρισω τον περιβάλλον όπου ζης,
όπου εργάζεσαι, αν μείνω
πολλές ώρες μαζί σου εκεί
μέσας. Μου φαίνεται πως θα
σε γνωρίσω έτσι καλλίτερα,
πως θα σ' αγαπήσω άκοιμη-
το πολύ... Ω, μη μου άρ-
νηθείς!

Κι ο Καμίλ δέχτηκε επι-
τέλους. Η Σουζάνα έδειξε
τόσον ένθουσιασμό, όταν
βρέθηκε στο σπίτι του, ώστε
άρχισαν από τότε να περ-
νούν εκεί τις περισσότερες
ερωτικές ώρες τους.

Μια νύχτα, που βρισκό-
νταν μαζί, άκουσαν βαριά
βήματα στη σκάλα, κι έπει-
τα δυνατό χτύπημα στην
πόρτα.

— Άνοιχτε, εν όνομα του

Νόμου! διέταξε μια φωνή.

Ο Περίε σηκώθηκε, έ-
κπληκτος κι ανήσυχος, ντό-
θηκε βιαστικά, άνοιξε την
πόρτα κι είδε έναν αντίτρο-
πο της Έπιτροπής Γενικής
Ασφαλείας, συνοδευόμενον
από δυο αστυνομικούς κι α-
πό μερικούς στρατιώτες.

— Τι θέλετε; τον ρώτησε.
— Θα το μάθω σε λίγο...
απάντησε εκείνος, με τόνο
αδίσχιστα καθουχαστικό.

Ο Ιάσωνοι έκαναν α-
μέσως μια έρευνα. Και δεν
άργησαν ν' ανακαλύψουν ότι
ζητούσαν: Μερικά γραμμα-
τά, κρυμμένα ανάμεσα σε
δυο κατάστιχα. Ο αντιπρό-
σωπος της Έπιτροπής Α-
σφαλείας τα άρπαξε και διά-
βασε ένα απ' αυτά, στην τό-
χη. Μια μοχθηρή γαρά φωτί-
σε άμέσως το βλέμμα του,
κι είπε με περιφρόνηση:

— Τα συγχαρητήριά μου,
πολίτα Περίε! Σουαία έ-
παίξε το ρόλο σου... Ποιος
μπορούσε ποτέ να φαντασθώ
πως είσαι πράκτορας του
πρώην βασιλιά ντ' Μπρέζ!

Μά είναι άτιμη σκεφα-
λιά! διαμαρτυρήθηκε με ά-
γανάκτηση ο Καμίλ.

— Έτσι, έ... Μ' αυτό έ-
δω το γράμμα του, ο βαρ-
νός σου δίνει οδηγίες και
σε προειδοποιεί ότι θα λά-
βης 2 χιλιάδες λίρες έκ μέ-
ρους του... Αυτά ακριβώς
μάς έλεγαν και το άνώγειο
γράμμα, που λάβαμε στην
Έπιτροπή!

— Είναι αίσχρη μηχανορα-
φία! Κάποιος έχθρος μου έ-
κρυψε αυτά τα γράμματα έ-
δώ μέσας. Είμαι άθώος!

— Αυτά θα τα πής στο Έ-
παναστατικό Δικαστήριο, διέ-
κοψε, ξερά ο αντιπρόσωπος.

Κι έδωσε διαταγή στους
αστυνομικούς να συλλάβουν
τον Περίε.

— Η Σουζάνα είχε κρύψει
τα έγγραφικά έκείνη
γράμματα στο διαμέρισμα
του Περίε. Ήταν βασιλική
κι είχε θελήσει να έξυπ-
νηθεί τον κόμμα της, συ-
νέχοντας τον έπικίνδυνο έ-
κείνη μαχητή. Γι' αυτό του
είχε παίξει την κωμωδία του
έρωτος. Αλλά, όταν είχε
λάβει μέρος σ' αυτή τη συ-

νώμωσία των μοναρχικών,
δεν είχε προβλέψει τι θα της
συνέβαινε...

Στην άρχή, είχε ένκατα-
λειφθή παθητικά στην άγκα-
λιά του Περίε. Σιγά-σιγά
 όμως, τα ψυχικά του χαρί-
σματα κι η δυνατό του προ-
σωπικότης την είχαν έπηρεά-
σει βαθύτα. Και τώρα που
είχαν χωρισθί απότομα, έ-
παιτα από δυο μηνών σκέ-
ψεις, καταλάβαινε άσφυκτά
πως τον άντεπεσε!

Τρελλή απ' την άγωνία
της, έτρεξε να παρακαλέσει
τους φίλους της να κάμουν
ότι μπορούσαν γιά τη σω-
τηρία του. Μια έχθρη σιω-
πή ήταν η απάντησή τους.
Θεωρούσαν ύποπτη τη Σου-
ζάνα, κι έμπρός στην έπιμο-
νή της διέκοψαν τις σχέσεις
τους μαζί της.

Ο Περίε δικάσθηκε και
καταδικάστηκε σε θάνατο.
Πριν βγί απ' την αίθουσα
του δικαστηρίου, έριξε μια
ματιά εύνοιασμένη και τρυ-
φερότητα στη Σουζάνα.

Τότε η νέα γυναίκα άπο-
φάσισε να επιχειρήσει ένα ύ-
στατο διάσωση γιά να σώ-
ση τον πολυαγαπημένο της.
Πήγε να βρή το φερότερο
έγκρητό των μοναρχικών, το
Μαρά, και του άμολόγησε
όλη την αλήθεια. Έκείνος
την κύταξε με μανία και
μούγκωσε:

— Σέρες ότι θα πεθάνης,
αν λές αλήθεια.

— Δεν με νοιάζει! απάντη-
σε η γυναίκα. Άρκει να ζή-
ση ο Καμίλ! Είπε άθώος,
σού τ' άρκίζομαι!

Ο Μαρά έγραψε άμέσως
λίγες λέξεις σ' ένα κομμάτι
χαρτί και τώδεσε σ' έναν
άνθρωπο του.

Τρέξε γρήγορα, πήγαινε
αυτό έδώ στο όθλιο! τού εί-
πε. Μά μην έκτελεσθί ο πο-
λίτης Περίε. Μά δόξηγθί
λίτω στη φυλακή...

Ο άπεσταλμένος έφυγε
τρέχοντας. Ο Μαρά διάταξε
έναν άλλο πιστό του να φου-
ρή τη Σουζάνα και συνέχισε
επειτα το γράμμα ενός άρ-
θρου γιά την έθνηρρασία του.

Πέρασε μια ώρα φοβερή
άγωνίας γιά τη Σουζάνα...
Έπείτελως, ο άπεσταλμένος
έξαντλήσε. Ήταν κατακου-
ρασμένος και στενοχωρημέ-
νος.

— Όσο κι αν έτρεξα, δεν
πρόλαβα... έξηγησε στο Μα-
ρά. Είχε γίνει η έκτέλεσι του
Περίε πριν από μισή ώρα...

Η Σουζάνα έθωγα μια
κραυγή σπαστική και σω-
ριαστική λιπόθυμη. Ο Μα-
ρά, σαν γιατρός που ήταν,
την ευνόησε στις αισθήσεις
της... Γιατί έπρεπε να ύπο-
ψουν άκόμη, άπεριόρυστα,
άφωνατα, στις λίγες μέ-
ρες που της έλειναν να ήσθ.
ως ότου άνέβη κι αυτή στη
λαιμητόμο!

ΛΟΥΓΙ ΣΑΡΕΛ

Διεθνής μυγειρική

Γιά να εύχαριστήση όλα
τα μέλη του Ο.Η.Ε., ο άρ-
χιμάνος του άποφάσισε,
έκτός της κλασικής άμερι-
κανικής κουζίνας, να φτιάχν
κάθε μέρα ένα έθνικό φαγη-
το της μέρας ένας χώρας προς
τιμην των αντιπροσώπων της.

Έτσι, οι διπλωμάτες δοκι-
μασαν διαδοχικά: το αλλαν-
τικό «γκυαχότελε», άποτε-
λούμενο από κρέας, πατά-
τες, κρεμμύδια σωτά και μή-
λα. Τα αυστραλιανά «σκόιν
χάρμπουργκερ», μικρές κρε-
ατόπιτες. Το βραζιλιάνο «έμ-
παντίνο καμπεσόν», κρεατί-
δες με κρούστα. Το αινιτιανό
«μπιαμπί μπανίνι», κοτό-
πουλο παρόμοιο μαγειρεμέ-
νο. Τις ρωσικές κοτολέ-
τες από ρέγγες. Το άγγλικό
πατέ από βοδινό κρέας και
νεφρά. Το κινεζικό «σάου-
σάν-μιν», έντροδα από κο-
τόπουλο, μανιτάρια και τρυ-
φερά καλάρια μπαμπού, κλπ.

ΤΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΔΡΟΜΩΝ

Τι πρέπει να ξέρουν όσοι ζουν στην έξοχή

Ένα πέσιμο, ένα κάψιμο, ένα τσίμπημα
έντόμου, κλπ., είναι ατυχήματα όσα πολύ
σπάνια σε έκδρομο. Γι' αυτό, όταν πρό-
κειται περί έκδρομής άργανωμένης αυ-
στηματικά από όμιλο ή σωματείο, δεν έλ-
πει ποτέ το φορητό φαρμακείο, που πε-
ριέχει: μπαμπούκι, κομπρέσες, γάζα, έπι-
θέσιους, λευκοπλάστη, τσιρότο αλκοόλ-
όξυζενέ, άμυγνία, αϊθέρα, βάμμα άρνικας,
άσπριν: σόδα ιώδιο κλπ. Και τώρα ές
λύουμε τις πρώτες δοηθείσες, που όποιος
το κάθε είδος ατυχήματος:

Ο ΟΥΟΚΑΛΕΣ: Άποφύγετε το τρί-
ψιμο. Άν δεν μπορείτε να μείνετε ύπο-
ληπτοί, κολλήστε ένα τσιρότο. Όταν ώρ-
μαρό καλά ή φουκάλα, την τρυπάτε με
κρυμμένη βελόνα, άδειάζετε το νερό της,
την άπολυμάνετε και άλείφετε το μέρος
με λίγη βαζελίνη.

ΕΥΚΑΥΜΑΤΑ ΑΠ' ΤΟΝ ΗΛΙΟ:
Άν είναι έλαφρά τα άλείφετε με λίγη
ουσία (λάδι, λίπος, κρέμα καλλώγης,
κλπ.). Άν είναι βερότερα, χρειάζονται
γύψο, εν τώ μετεξέ όμως φέρνει άνα-
κούφισι μια κομπρέσα με φασκόμυλο ή με
άλταϊα.

ΕΥΚΑΥΜΑΤΑ ΑΠ' ΟΦΥΤΙΑ:
Έλαφρά: Χρησιμοποιείτε λιπαρή ουσία.
Σοβαρά: Μή βάλετε λιπαρή ουσία, ως ότου
φύση ο γιατρός.

ΧΤΥΠΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΡΟΥΛΕΣ:
Κομπρέσα με κρύο νερό ή με βάμμα άρ-
νικας άρρωμένο με νερό.

ΚΟΨΙΜΑΤΑ: Άν είναι έπιφανειακά,
τα άπολυμάνετε άμέσως με αλκοόλ. Γιά
τα βαθύ, που προκάλεσαν άμυρραγία,
δένετε πολύ σφιχτά ένα μαντήλι ή μια
ζώνη πάνω απ' το κόψιμο.

ΛΙΠΟΘΥΜΑΤΑ: Δίνετε στο θύμα να
εισπνεύσει αϊθέρα, ζυδί ή άμυγνία. Τού
τριβετε τα πόδια με ζυδί, άνεβαίνοντες
κατά μήκος της γάμπας. Χτυπάτε δυνατά
τις παλάμες των χεριών του με τις δικές
σας. Βάζετε στο μέτωπό του μια κρύα
κομπρέσα. Το κεφάλι του πρέπει να βρι-
σκαται πάντα ύψηλότερα απ' τα πόδια του.

ΣΤΑΖΕΤΕ ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΤΑΓΟΝΕΣ ΤΟΝΩΤΙΚΟ ΑΝΑ-
ΜΕΣΟ ΣΤΑ ΧΕΙΛΗ ΤΟΥ.

ΣΤΡΟΜΠΟΥΛΗΓΜΑΤΑ: Βουτή-
χτε το στραμπουλημένο μέλος σε νερό
με άλάτι, χάριτο, με τη θερμότητα του
σώματος. Βάζετε κοτόπιν κομπρέσες με
βάμμα άρνικας και το τυλίγετε καλά με
επίδεσμούς, γιά να το άκινητούν.

ΚΑΤΑΓΥΜΑΤΑ: Ός ότου σθάση ο
γιατρός, άποφύγετε όσο το δυνατόν κάθε
κίνησι. Οτιδήποτε ένα πρόχειρο (νάρθηκος)
από δυο σανιδάκια ή κλαδιά ίσια και λου-
ρίδες πανιού ή μαντηλίου. Άν τοποθετη-
θούν κατάλληλα, κρατούν το σπασμένο
κόκκαλο έντελως σε άκίνησι.

ΜΥΓΑΚΙΑ Η ΣΚΟΛΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟ
ΜΑΤΙ: Βουτάτε το μάτι άνοιχτό μέσο σε
χλιαρό κρεμμύλι, πολύ άρσικό.
Ο ΛΑΓΙΣΤΩΝ ΜΥΩΝ (μύλω-
πες): Στην περίπτωση αυτή ύφελει πολύ
ή ζεστή (π.χ. τα μάλλινα) και το έλαφρό
μασάζ με λάδι καμφορέ.

ΤΣΙΜΠΗΜΑΤΑ: Μείνετε ή σφικες;
Βγάζετε απ' την πληγή το κεντό με μια
κρυμμένη βελόνα. Βάζετε πάνω μια
κομπρέσα ή άρσικό άμυγνία ή τριβετε
με μια σκελίδη σκόρδο.

ΑΠΟΜΥΡΜΗΝΚΙΑ: Τρίψιμο με ά-
ραιωτάτη διάλυσι άμυγνίας.

ΚΟΥΝΟΥΠΙΑ: Τρίψιμο και κο-
μπρέσες με εσάνς μελισσοκότανου.
Ο ΕΙΔΙΟΔΗΛΗΤΗΡΙΩΔΕΣ: Πρέ-
πει να κάνατε το τακτικό ένεσι με τον
εϊδικό όδρο κατά του δειτηρίου των φει-
δών. Έν τώ μετεξέ, θα έσπετε άμέσως
ένα πολύ σφιχτό επίδεσμο λίγο πιο πά-
ω απ' την πληγή.

Άλοφι γιά τους ξεχασμένους

Έχετε όδύννητη μνήμη; Δοκιμάστε τη
συνταγή του περιήπου Παριγκαρδλε, Ι-
ταλού επίσκοπου του Άσπι. Τρίψτε δι-
αλυτή το κεφάλι και... το στομάχι σας
με την έξη άλοιφή: «Έξάριτο λάδι νά
την τώνισι της μνήμης: Πίνετε άνηθ
δενδρολίβανου, τα άποστάξετε και μ-
αζευετε το χυμό τους. Παιρνετε κοτόπιν
μοσχαράρι, νωρόσκαλα, σπόρους καρ-
δάμμου, γινγίβερι (μια ουνιά απ' το
καθέναν) φασκόμυλο και κρεμμύλι. Τα βά-
ζετε όλα μαζί σ' ένα υποκάλυ κάλα βου-
λωμένο και τ' άνίπετε επί 40 ημέρες πάνω
σε ζεστή κόπρη αλγόνου. Έπειτα τα έκ-
θέτετε στον ήλιο επί 3 μήνες».

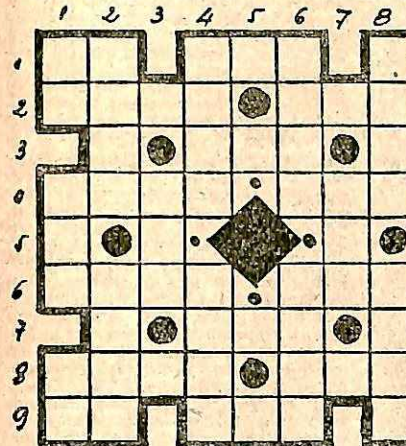
ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ

Συλλαβικό σταυρόλεξο

Μέσα στο κάθε τετραγωνίδιο, άντι-
νά τοποθετήσετε ένα μόνο γράμμα, το-
ποθετείτε μια όλόκληρη συλλαβή.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Την χρησιμοποιούν οι καντισαί,

έχι δίως όλοι. — Χαρούμενα, κεφάτα. —
Έτσι μαγειρεύονται συνήθως τα μυα-
λά.

2) Βρίσκεται μεταξύ Π. Φαλήρου
και Γλυφάδας. — Άγιος, προστάτης των
θαλασσιών.

Τα δύο πλοία

Δυο πλοία φεύγουν μαζί απ' τον Πε-
ραία γιά τη Θεσσαλονίκη, όπου μένουν
ως την έπόμενη Δευτέρα. Έπειτα φέ-
γουν απ' εκεί στις 10 π. μ. Ποιό πλοίο
γύρισε πρώτο στον Πειραιά, δεδομένου
ότι το ένα, ο «Αέτος» ταξίδευε με 15
μύλια την ώρα στην μετάθεσι και με
20 μύλια στην έπιστροφή, το δε άλ-
λο, ο «Έλεος», ταξίδευε με 17½ μύ-
λια και τις δυο φορές:

Τα δέντρα του καθηγητού

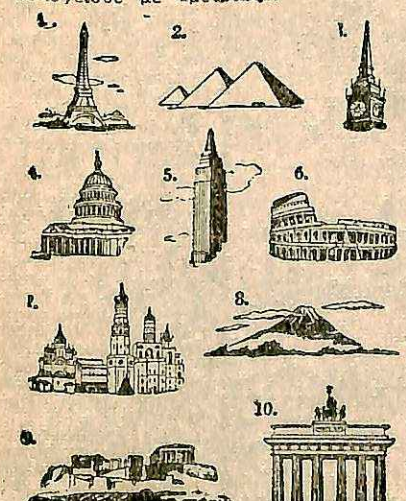
Η σύζυγος ενός καθηγητού της γε-
ωμετρίας έπιμένει να φυτέψουν στο
κτήμα τους 19 δέντρα, έτσι ώστε να
σχηματίζονται 9 σειρές, καθεμιά με 5
δέντρα. Πώς έλυσε αυτό το πρόβλημα
ο κ. καθηγητής;

Μια ελάνθαστη μέθοδος

Υπάρχει ένας ελάνθαστος τρόπος,
γιά να κερδίση κανείς ασφαλώς στο
παζαράκι. Χρειάζονται όμως γι' αυτό
δυο άσφαρήτες προϋποθέσεις. Ποιές
είναι;

Οι δέκα πόλεις

Καθένα απ' τα κτίρια, μνημεία, δου-
νά, κλπ., που παριστάνει η εικόνα μας,
χαρακτηρίζει μια απ' τις δέκα μεγαλύ-
τερες πόλεις του κόσμου. Ξερετε ποιάν;
Άν βρήτε τις 9, βαθμολογείστε με «ά-
ριστος», γιά τις 7-8 παίρνετε βαθμό
«καλώς» και γιά λιγότερες από 7 βαθ-
μολογείστε με «μετρίως».

3) Έγινε άπαράτητα γιά την κατα-
σκευή όφασμάτων.

4) Άγρια, άτίθασα. — Χαρίζει λίγη
δροσιά στις κυρίες, τώρα το καλοκαί-
ρι (καθ.).

6) Δυσάρεστο γεγονός, άναποδιά. —
Καβάλλαρης, τζόκευ.

7) Άνήκουν στο ώραίο φύλο.

8) Ίταλός μουσουργός, μεταξυ των
Εργών του είναι η άουκία του Άσιερ-
μούρα. — Μέσας σ' αυτά μεταφέρονται τα
έμπορεύματα.

9) Κουρέλι (καθ.). — Καρποφόρο
δέντρο (καθ.). — Συμπερασματικός
σύνδεσμος.

ΚΑΘΕΩΣ

1) Διακριτικό σημείο στα πα-
γινώχατα. — Κάτι που παίρνουν ό-
λοι οι υπάλληλοι τώρα το καλοκαί-
ρι. — Δέρμα ζώου με τις τρίχες γυ-
ω.

2) Μεγάλο ψάρι (δημοτ.). — Δε-
σποτικός, καταπιστευτός.

3) Η περισσότερη και η καλύτε-
τερη μάς έρχεται απ' τη Χίο (καθ.).

4) Κινούνται με μεγάλη εύκο-
λια. — Έτσι άποκαλούμε τα χρόνια
που περάσαμε στο σχολείο.

6) Φυτό που μοιάζει στο σχήμα
με μικρή όμπρέλλα. — Κοσμητικό
άνθοφόρο δέντρο.

7) Μπορεί να γίνουν, δεν άπο-
κλείεται όμως και να μη λάθουν
χώραν.

8) Βουνό Α. του Ναυπλίου και
απ' αυτό το φρούρι. — Οι τιμές των ελ-
δών της άγοράς δεν είναι προσιτές γιά
όλα τα...

9) Δεν είναι άκόμη ώριμος άνδρας. —
Άτομικότης. — Κατάρα.

Α. Δ.

Με τρεις τομές

Μπορείτε να κόψετε με τρεις τομές
ένα καρτέλι σε 8 κομμάτια, χωρίς δι-
μας να βρισκαται το ένα κομμάτι τά-
ως από το άλλο, έπιαδη να μη κοπή
ορίζοντως;

Άλλάζοντας ένα γράμμα

Σε κάθε μια οριζόντια σειρά από
τέσσερα τετραγωνίδια της εικόνας μας
θα βάλετε μια τε-
τραπύλη λέξη, άν-
τιστοιχη προς τους
παρακάτω ορισμούς.

1) Δευτερή λέξη
θα σχηματίζεται με
την αλλαγή ενός
αλλου ηφους της
δεύτερας, κ. ο. κ.
Γιά διευκόλυνή σας,
σας λέμε ότι η
πρώτη λέξη είναι
«χάμα».

2) Διακριτικό
γνωρίσμα μιας έ-
ταιρείας ή ενός υω-
ματείου.

3) Μαζί με το κεφάλι και τα πόδια,
άποτελεί τον άνθρωπο.

4) Αυτό θα μας σκεπάση μια μέρα.

5) Χόμα.

6) Χωρίς αυτό, δεν μπορεί να γίνη
θυσία.

7) Απ' αυτήν παίρνουμε στο σπίτι
μας.

8) Άρχαίο μουσικό όργανο.

9) Έπί τέλους σταθεροποιήθηκε...

Πάντοτε 34

Σχηματίστε ένα τετράγωνο με τούς
αριθμούς 1 έως 16, έτσι ώστε το ά-
θροισμα των τεσσάρων αριθμών κάθε
οριζόντιας, καθέτου ή διαγωνίως γραμ-
μής να είναι πάντοτε 34. Γιά να σας
διευκολύνουμε, σας λέμε ότι στην έτα-
ρα άριστερη γωνία θα βρισκαται ο ά-
ριθμός 16.

Πόσα ζευγάρια;

Σε μια συγκέντρωσι παρευρίσκοντο
μερικά ζευγάρια και τέσσερες ντάιες,
χωρίς καθάλλους. Η οικοδέσποινα
τους χάρισε όλους, σε συντροφιά από
τρία πρόβατα. Κάθε συντροφιά άπτε-
ται από δυο γυναίκες κι έναν άντρα.
Πόσα ήσαν τα ζευγάρια; Πρέπει ν' ά-
παντήσετε σε 10 δευτερόλεπτα.

Οι λύσεις στη σελ. 36

ΤΙ ΞΕΡΕΤΕ γιά τις γυναίκες;

Μερικές χαρακτηριστικές έρωταποκρίσεις

Η σημερινή γυναίκα πρέπει νάνε ένκυκλοπα-
δικά μορφωμένη, και ιδίως να ξέρη ό,τι άφορα τη
ζωή και τις προόδους

Μιχ. Μελασίνης: 'Η διέδωθη
στο Μίκυ Ρούνιν είνε 'η ξέψη:
Metro Goldwyn Mayer, Culver City,
Calif. U. S. A. Για τίς διέδωθη τις
Βαρύσες χιούτον ζήτουμε πληθύν-
σεις από το 'Αμερικανικόν Προ-
σέγειον. Ξαναθώ 'η πτότην',
ένταθα: Το σταυράλεξ σας καλό
καί θά πάρη τη σειρά του. 'Η διέ-
δωθη του Errol Flynn εννε: Warner
Bros Studios, Burbank, Calif. U.S.A.
Χρ. Καμπάν. Μεσ-λήν: Δέν
διαθέθουν επαρκή χώρον, προς το
παρόν, γιά τί δημοσίους συνεν-
στας τών άναγνωστών μας. 'Η διέ-
δωθη του Τσάρλι Τσάπλιν εννε:
United Artists, Studios, Hollywood,
Calif. U.S.A. 'Η άλλη εννε: Mr
William O. Dwyer, Mayor of New
York, N. Y., U.S.A. Μ. Σ. Χ.
Θαλακίου, 'Αγιον Νικόλαον
Την διέδωθη πού μας ζητάτε την
δημοσίευμα πολλές φορές σε
προηγούμενα τεύχη μας. Εννε: Wo-
men's Home Companion, 250 Park
Avenue, New York 17, U. S. A.
«Μυράμενο γιάσεμι», Πά-
ρμα: 'Η διέδωθη της Χέντυ Λα-
μάρ εννε: Metro Goldwyn Mayer,
Culver City, Calif. U.S.A. Σο-
φίαν 'Ιωάννου, ένταθα: 'Η
διέδωθη της Judy Garland εννε:
Metro Goldwyn Mayer Studios, Cul-
ver City, Calif. U.S.A. 'Η ίδια
εννε καί του Τσάρλι Τσάπλιν. Φά-
κιν, Μοσχάτον: Μήπως πρόκειται
γιά τόν κ. Σκούραν; 'Η διέδω-
θη του εννε: Fox Studios, Holly-
wood, Calif. U.S.A. «Έλλην Ι-
δω», ένταθα: Θά γραμτέτε στο
'Αγγλικά. 'Η διέδωθη εννε:
'Avery House, Washington U. S. A.
Α. Φ., Καλάμας: 'Η διέδωθη
της 'Ελνινο Πάουελ εννε: United
Artists Studios, Hollywood, Calif.
U.S.A. «Ροζάλλ»: Το διομα
του «άστερος» πού σας ενδιαφέρει
εννε: Helmut Dantine καί 'η διέ-
δωθη του: Warner Bros Studios,
Burbank, Calif. U.S.A. 'Η βιογρα-
φία του, είνε άκόμη γνωστή.
«Λ. Κ.», Εύδοια: Την διέδωθη του
Χονδρού καί του Λιγνού θά την
βρίτε στο τεύχος 399. Ν. Τσι-
τσεκλή: Δυστυχώς δέν εννε δι-
ευνά να σας εύχαριστήσουμε. Πά-
ντοι αναγνωρίζετε τις έπαιρρέλα-
νται κυριολεκτικώς μ' αυτήν. Α-
τά εννε γόστα. Γ. Γιουλιού: Έ-
νταθα: 'Η πρώτη διέδωθη πού μας
ζητάτε δέν εννε γνωστή. Στείτε
το γράμμα μέσω του 'Αμερικανικού
Προσέγειου. 'Η διέδωθη του
Spencer Tracy εννε Metro-Goldwyn-
Mayer Studios, Hollywood, Calif.
U.S.A. «Ακτικήν άναγνω-
στρία», Βόλον: Τις διασημο-
σας του τεύχος 399. «Θησαυρο-
φίλος», ένταθα: 'Η διέδωθη της
κ. Κατίνας Παζιού εννε: Fox Stu-
dios, Hollywood, Calif. U.S.A.
Γ. Βενετσιάνον Ν. Φάλη-
ρον: Δέν δίνει την διέδωθη της
κατοικίας του. Του γραφέου του
εννε: Fox Studios, Hollywood, Cal-
if. U.S.A. «Καρίνιν». Κά-
νον: Περιμένουμε μιά ή δύο άντα-
κρίσεις έπάνω σ' ενδιαφέροντα έ-
ματα καί θά σας άπαντήσουμε κα-
τόπιν σχετικώς. «Ανδρέαν Τό-
λιον, Ζευγολατί: Το τεύχος έ-
στάλη. Το βιβλίον άπάρεχί στα έ-
πιστολήα Μ. Σαλάνδρου, όδός
Σταθίου 14β καί τιμάται δραχ.
5.000. Σ. Τσιλιανή Παπαγιάν-
νη, Καπαρέλι, Θηόδω: 'Η έξάμην-
ος συνόρου του «Θησαυρού» είνε
δραχ. 23.400 καί ή έτήσια 46.800.
Τεύχος άποστείλεται «συστημένον»
Γ. Θ. Ο. Γ. Γ. Γ. Γ. Γ. Γ. Γ. Γ. Γ.
ποινών συνόρου καί τιμάται π.ό. έπανά.
Μόλις λάβουμε το έμβασμα, σ' ά-
χίσουμε γιά τήν αποστολή της διέδωθη
κρυπ. Πασηνέλη. Χάρορ Δά-
με γιά τή καλή σας λόγια. Τα τεύ-
χη πού θέλετε άπαρουν, χωρίς έ-
περτίλμη. Δεχόμεθα εύχαρίστας να
σας έξυπηρετήσουμε. Εόδω μετά την
λήψη του έμβασματος θά σας στα-
λούν «συστημένον» Υπολογίζω
πρός δραχ. 900 τό τεύχος. «Δύο
Σωματοφύλακες». Θεογί-
νη: Μήπως θέλετε την διέδωθη
του Γενικού Διευθυντού; Είνε ο Fi-
relo La Guardia, U. N. R. A.,
Washington U.S.A. Κ. Μοίραν,
ένταθα: Γιατί μιμνήσκε έξανα διηγή-
σαν; Γράψτε κάτι έλληνικά, σ' ένα
επιβάλλον γνωστό σας. Μ. Κο-
βόν, Σουφλίου: Έχουμε πολλά

παράδειγμα μεγάλης καλλιτεχνικής
παιδείας, πείρας μάχης. Δέν υπάρχουν
κανένα λάθος. Φτιάξε κανένα, να
σταυρωθείς επί 15 τετραγωνικά.
Γ. Γισβέρλιν, Θσλνίκη: Θά
δημοσιεύω μί τη σειρά του. Νε-
νέλλα Πιερίνα: 'Η διέθυν-
σίς του είνε: Marshal Smuts, Cap-
town, Sud Africa. Ν. Κατσου-
λίην, Σηταίαν, Κρήτης: 'Έχει δια-
κόψει από καιρό την έκδοσί του.
Ν. Κρητηκίδην, ένταθα: 'Μέ-
πρός το παρόν δέν διαβόητομ άρ-
κετό χάρον. 'Αργότερα. 'Μαγε-
μένο 'Ακρογιάλι: Ζητήσε-
τίς πληροφορίες που θέλεις από τον
κ. 'Αλνασιόδη, τηλεφ. 53-241.
'Ιωάννην Δουνάκην, δικη-
γόρον, Χανιά: Δέν υπάρχουν δυσ-
τυχώς περισσότερες πληροφορίες.
'Μάϊα, ένταθα: 'Υπάρχουν πολ-
λά σύλλογοι. Ζητήσε πληροφορίες
άπό τον 'Ελληναμερικανικό Σύν-
δεσμον, οδός Τζώρτζ 6. 'Απ'αλη-
άνα γνώστριαν: Κί' έστι
το ίδιο. Παπαδόπουλον, έν-
ταθα: 'Η έθνησσις του Clark
Gable είνε Metro-Goldwyn-Mayer
Studios, Culver City, Calif. Σ. Α.
καί της Τζόαν Κράουφου: Warner
Bros Studios, Burbank, Calif.
Υ. Σ. Α. Μίμην Μπεονέ-
λίην: Την πρώτη διέθυνση θά την
πάρεις άπό το 'Αγγλικόν Προέ-
γειον. 'Η διέθυνσις του Ταουσόν
Πάουερ είνε: Fox Film Studios,
Hollywood, Calif. Υ. Σ. Α. καί της
Μόρνα Λόυ: Metro-Goldwyn-Mayer
Studios, Culver City, Calif. Υ. Σ. Α.

ΤΟ ΛΑΪ-
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗ-
ΤΗΣ ΒΡΕ-
ΕΩΑΝΗΡΧ-
ΤΗΣ 22.

Αγνας Κ., ανταθρα: Ἡ πρῶ-
τη διεθθυνας εἶνε: Miss Loretta
Young, Hollywood, Calif. U. S. A.
καὶ ἡ ἄλλη Heddy Lamar, Metro-
Goldwyn-Mayer, Culver City, Calif.
J. S. A.

Τελευταία πέρασε στο Σικάγο η κυρία Σκίνερ, σύζυγος συγγραφέως. Ο "Άλεξ Γούλκοτ, φίλος του κ. Σκίνερ, του έστειλε με την ευκαιρία αυτή το έξις συλλυπητήριο γράμμα που ο κ. Σκίνερ το έξιτιμισε περισσότερο από όλα τα άλλα:

«Αγαπητέ Τζών,
Τυχρὲ ἄνθρωπε! Ἐπεράσατε σαράντα χρόνια πανευτυχισμένης ζωῆς, εὐὸ καὶ ἡ ἐξιτρετική αὐτῇ κυρία Σκίνερ. Σὰς ζήλευω... Ἄλεξ Γούλκοτ»

Οι σωφὲρ καὶ τὰ ποτά
Μόλις συμβῆν ἓνα αὐτοκινη-
τοικό δυστύχημα στὴ Στοκχόλ-
μη, ἡ πρώτη δουλειὰ ποὺ ἔχουν
νὰ κάνουν οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς
τροχίας κινήσεως εἶνε νὰ πά-
ρουν ἀμέσως μὲ μιὰ εἰδική αὐ-
ριγιά ποὺ ἔχουν στὴν τσέπη-
τους, μερικές στανόνες αἵμα-
τος ἀπὸ τὸ μεσαίο δάχτυλο τοῦ
σωφὲρ. Ἀναλύουν κατόπιν αὐ-
τὸ τὸ αἷμα καὶ εἰς πληροφω-
ροῦνται ἂν ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐ-
τοκινήτου εἶχε πιῇ τὸ τελευ-
ταῖο εἶδωρο κρασί ἢ ποτὰ, ὅ-
ποτε τιμωρεῖται αὐτοπρᾶ.

ON
 IMION
 VNHΣ
 Ε ΑΠΘ
 ουλίου

Είχαμε γράψει άλλότες για το καταπληκτικό σχέδιο των Γερμανών να εξαστοσειλουν στον ουσανό, εξω απ' την ακτινα της γήινης έλξεως, πελωρία βληματα. Εφωδιασμένα με τεραστιους καθρέφτες, που θα συγκέντρωναν τις ήλιακες ακτινες και θα πυροπολυσαν δολκλινρες εξορκισες πόλεως. Οι Γερμανός φόν Μπράουν, ο εφευρέτης των ιπταμένων βομβών V-2 και κτόστιν αιχμαλώς των Συμμάχων, επεβεβαίωσε το γερμανικό αυτό σχέδιο, δήλωσε ότι θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί μέσα σε δέκα χρόνια κι' έδωσε διάφορες ενδιάμεσες και άγνωστες λεπτομερείες του.

Τὰ βλήματα θὰ ἀνέβαιναν
κατακόρυφα, μὲ ταχύτητα 30
χιλιάδων χιλιόμ. τὴν ὥρα. Τὰ
πισινὸν τμήμα τους θὰ ἀποχω-
ρίζονταν κατόπιν καὶ θὰ ἐνα-
πέφτεται στὴ γῆ μὲ ἀεζήπνυτο.
ἐνθὺ τὸ μπροστινὸν θὰ ἀρχίζει νὰ
γυρίζῃ συνεχῶς γύρω ἀπ' τὸν
πλανήτη μας, ὅπως ἡ Σελήνη.
Ἐργάτες ντυμένοι μὲ εἰδικὰς
προστατευτικὰς στολὰς ἐ' ἀνα-
λαμβάναν τὴ συναρμολόγησι-
τῶν κομμάτιν τοῦ καζέρου.

..... πού θὰ ὑπῆρχεν
μέσα στὸ βλήμα
Σὲ ἀπόστασι 13.000
χιλιόμετρων ἀπ'τὴν
Γῆ, οἱ ἄνθρωποι
αὐτοὶ δὲν θὰ ἐ-
χαν καθόλου βά-
ρος. θὰ πλωροῦν-
τον αἰθέρα κα-
θὰ μετεκινούν-
το μὲ μικρὰ ἀτομικὰ
μοτέρ. Συσκευὲς
ὀξύγνου θὰ ἐξά-
σφαλίζουν τὴν ἀ-
ναπνοὴν τους. Ὅ-
ταν θάθελυν νὰ
πατήσουν κάποιον
γιὰ νὰ ξεκουρά-
σθουν, θάμπαιναν
σὲ μιὰ ἐσωτερικὴν
αἰθούσα τοῦ βλή-
ματος πού θὰ πε-
ριστρεφόνταν μὲ
ἰλιγγιοδὴν ταχύτη-
τα. Ἡ φυγόκεν-
τρός δύναμις θὰ
τοὺς κολλοῦσε
τότε στὰ τοιχώμα-
τά της.

Μ' ένα Ισχυρότατο μοτέρ, το βλήμα θα μπορούσε να ξεαναυρίσσει στη γη και να προγλωβίσει με ταχύτητα 160 χιλιομέτρων την ώρα.

Ό φον Μπράουν τόνισε ότι το νεομανικό σχέδιο όμως είχε επίσης εφάρμογες δημιουργικές, στον καιροσ της ειρήνης. Ο Βοηθητικός θα ερωτοδοτούσε με παράφρηνη ηλικιωμένητητα. Θα ήταν δυνατόν να αλλάζον οι προσφορικές συνθήκες. Με τη συντριψί των ηλικιωμένων πάνω στίλμους, θα εξατιζόταν το νερό και θα σχημάτιζε σύνεφα, που θα μπορούσαν οι έπιστομονες να τα διενθύνουν πάνω απ' έρημες σήμερ και άγονες έκτοσεις κι' εκεί να τα μεταβάλουν σ' ευεργετική βροχή.

Έξ άλλου, τα βλήματα θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν και σ' άλλα πολεμικά

«Ο Ζώρης Μπωρεγκάρδ έχει έναν πρωτότερο αδελφό, που είναι διάσημος — χωρὶς νὰ γνωρίζω κανεὶς τὸ γιατί. Μὲ τὴν ἑξία του, μὲ τίς ἀρετές του, ἡ τὰ ἐργασία του ἔγινε διάσημος; Αὐτὸ δὲν ἔμαθα διασέρων τόσο, ὅσο τὸ ὅτι ὁ κόσμος τὸν θαυμάζει καὶ τὸν σέβεται. Ἐγὼ μάλιστα καὶ τὸ ἴδιο μικρὸ νόημα μὲ τὸν Ζώρη, Ζώρη Μπωρεγκάρδ ὁ ἑνας, Ζώρη Μπωρεγκάρδ κι' ὁ ἄλλος.

«Ο φίλος μας ὁ Ζώρη ἀποφασίζει μὲ μὲρα νὰ πᾶν σὲ μιὰ συγκεντρώσι, οἰκοδόμητονα ἀρχίζει τίς συστάσεις:

— Ο κ. Μπωρεγκάρδ!...

Στο άκουσμα του ένδοξου αυτού
νόματος, όλοι οι προσκαλεσμένοι γυ-
ρεύουν κι ένδιαφορο και βλέπουν τι
έναν έπισκεπτεί. Ό χορός πού είχε ό-
χιστεί σταματάει άποτομα. Καί ό Μπω-
ρεγκάρ γίνεται τό θέμα τής νεκί-
σμονολίας.

—Αί ό κ. Μπωρεγκάρ!... Μπω-
ρεγκάρ... αυτός είνε ό κ. Μπωρεγκάρ;... Τι ούί!
Μπωρεγκάρ έρχεται έδώ!... Τι τούί!

Οι γυναικίς άρχίζουν να τό ριχνό-
ν γλυκές ματιές. Όλοι θέλουν να τ
γνωρίσουν, να τόν κάμουν φίλο του.
Ένας όμως από τούς προσκαλεσ-
τους τό διαδύει τήν πλάτη του.

Αυτός δέν είνε ό γνήσιος Μπωρε-
γκάρ, λέει στός άλλους. Έγώ τόν γνω-
ρίζω καλά. Προχθές όκόμα φάγαμε μ
ζι...
—Καί όμως ή οικοδόεσποινα μάς ει-
πώς λέγεταί Μπωρεγκάρ...
—Ναί, άλλα είνε ό εξάδελφός τ
Ένας άσημάντος άνθρωπος...

Άμέσως όλοι άπογοητεύονται, θυμω-
νουν. Μ' εχρηρίστητί τους ά έβγαζέ
έξω από τήν αίθουσα τόν Ζωρζ Μ-
πωρεγκάρ. Ένδομίζαν ότι είχαν να κάμω-
σαν μία μεγάλη προσωπικότητα κι' έ-
σαν έξω.

Ὁ Μπαρεγκάρ ὁμως ἀντιλαμβάνεται
 τὴν ἀντιπάθεια πού τὸν περιβάλλει
 ἀρχίζει νὰ στενοχωρεῖται. Δὲν θάγει
 πάλιν νὰ βρῇ πάλιν τὸ κέφι τοῦ καὶ πάλιν
 πείθει σὲ μία κυρία νὰ χορεύει μαζί του.
 Ὁ Ζωρὴ χορεύει περίφημα. Ἡ κυρία
 τὸν ἐρωτᾷ:
 —Ὁ ἐξάδελφός σας, βέβαια, δὲν γ
 ρεύει...
 —Ὁχι, δὲν χορεύει, κυρία...
 —Ἦμιση βέβαια. Οἱ ἄνωτρες δ
 θρωποὶ δὲν χορεύουν.
 —Ἀξάφνα, μόλις τελείωσε ὁ πρῶ
 χορός, ἐπείθειναι ἡ οικοδόεσποινα, ἡ
 ποία τὸν λέει:
 —Δὲν ξέρετε, κ. Μπαρεγκάρ, πό
 θαυμάσιω τὸν ἐξάδελφόν σας, Κρίμα
 πὲν ἦρθε ἀπὸψε στὸ γλέντι μας. Ἡ π
 ρουσία τοῦ δίνει τόση ζωή... Εἶνε ἡ
 γάδος, πολὺ μεγάλος!.
 —Πιστέψατε, κυρία, ὅτι ἡ ἐκτίμη
 σας τὸν κολακεῖ διαστρεφώς.
 —Ἄλλα τὸν εὐκαιολογεῖ. Οἱ σιγα

ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ
τις **ΟΥΛΙΤΙΔΕΣ**
μέ την
οδοντόκρεμα
OREODONT
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ
ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

του εινε πολυτιμες και δεν θηλεις να
ελθω να πληρη εδω;»
«Καλά, κ'ι έγω; σκέπτεται ο Ζωρζ.
Οι δικές μου στιγμές δεν εινε επίσης πο-
λύτιμες; Όχι, τι προκαλεί την αηδία του
εξάδελφου μου εινε καλό κι ώραίο
για μένα; "Α στο διάβολο!...»
Όταν τελείωσε η συναναστροφή ο
Ζωρζ έφυγε. Στο δρόμο άποφασίζει να
πάρη ένα ταξί. Ό σωφρέ δεν μένει
ευχρησιμοποιήσας από την αιοσιθή και τόν
βοίζει. Κι' ο Μπωρεγκάρ τον υποχρεώ-
νει διά της βίας να τον ακολουθήσει
στο τιμήμα.
Ό αστυνόμος ρωτάει το όνομα του
Ζωρζ.
— Μπωρεγκάρ. Ήρθα να υποβάλω
μήνυση.
— Ω!... Ω! Ό κύριος Μπωρεγκάρ
σας παρακαλώ, καθήστε... καθήστε.
Και του προσφέρει πρόθυμα ένα κα-
θισμα.
— Όχι, κύριε, είμαι... είμαι ο έ-
ξάδελφός του... λείει ντροπιασμένος ο
Ζωρζ.
— Α, πολύ καλά!
Και ο αστυνόμος παίρνει πίσω το
κάθισμα. Ό Μπωρεγκάρ δεν διαμαρ-
τύρεται. Εινε συνθησυχμένος στις παρά-
δοξες αυτές υποδοχές.
★
Την άλλη μέρα ο εξάδελφός του Ζωρζ
καταδέχτηκε να τον επισκεφθί στο σπι-
τι του.
— Πώς, εσύ εδω; απώρησε ο Ζωρζ.
— Μάλιστα, κύριε.
— Μπα! Τι συμβαίνει; Γιατί μου μι-
λάς μ' αυτό το ύφος;
— Συμβαίνει ότι με ατιμάζεις!...
— Εγώ;
— Ναί, εσύ βέβαια. Σε είδαν στο
θέατρο με μία γυναίκα.
— Και τι το περίεργο; Ήταν η μη-
νηστή μου. Δεν κρύβομαι.
— Ό κόσμος δεν ξέρει τί εινε. Ό
λοι φιλούσαν το όνομά σου — το όνο-
μά μου δηλαδή.
— Κι' έπειτα;
— Νομίζεις ότι αυτό μου εινε εσχά-
τιστο;
— Ούτε και σέ μένα. Λοπόν;
— Άρρησε τ' άστεια. Όταν κανείς ε-
χει ένα τόσο μεγάλο όνομα, πρέπει να
το τιμά. Δεν σού επιτρέπεται να γυρί-
ζεις με γυναίκες!
— Είσαι τρελλός! Σού είπα ότι εινε
η μηνηστή μου. Εινε ώραία, χαριτωμένη
και την αγαπάω.
— Τότε σέ παρακαλώ να μην έχη-
σ σχέσεις μαζί μου.
— Άφρησέ με ήσυχο, χριστιανέ μου.
Ποιός ζητήσει τις σχέσεις σου;
★
Μιάν άλλη μέρα τόν επισκέφθηκε
πάλι ο διάσημος εξάδελφος.
— Εμάθα, τού είπε, ότι ετοιμάζεσαι
να προσέλθης πάλι το όνομά μου.
Εινε αλήθεια ότι σκέπτεσαι ν' ανόηξη
μπακαλόμο; Δεν ντρέπεσαι να κηρύ-
ξεις επάγγελμα αυτό!...
— Μά τι θέλεις να κόσω; Ή σ' α-
γορεύαία μας φρόντισε. Βλαπείες μόνι-
μα σένα. Ξέρεις ότι δεν έχω χρηστήμα;
Άν με συστήσεις μάλιστα και στου
φιλικού σου, οι δουλειές μου θα πάν
πολύ καλά.
— Εγώ να σέ συστήσω; Αυτό εινε
μεγαλόνο έξευτελισμός. Νά μάθουν ο
φίλοι μου ότι ο εξάδελφός μου με τ
ίδιο όνομα εινε μπακαλής. Άδουτούντα
Το όνομα, το τρομερό αυτό όνομα
πού ο επιτήδειος εξάδελφός του κο-
ιτόρθωσε να το κάνει διάσημο. Εινε γι
τόν Ζωρζ το μεγαλύτερο μυστήριό του.
Άποφασισε λοιπόν ύστερ από πέντ
ήμερές να πάν να επισκεφθί τόν ένδο-
ξο εξάδελφο, άν και είχε όρκισθί ν
μη τόν ξναγισθί.
Ό ένδοξος Μπωρεγκάρ δεν έκρυψ
την έκπληξή του.
— Πώς! εσύ εδω;
— Ναί... άκούσε με, Δέν θα σέ δ
παροχολώσω πολύ... Μάθε λοιπόν, έ
δοξε εξάδελφε, ότι μ' άκυνηρίζεις δια-
κόως με το όνομά σου. Για να τελειώ-
νουμε μία για πάντα ίδου τί άποφασί-
σας;
«Στό έξης θα είσαι ο μόνος Μπωρε-
γκάρ. Μόνον εσύ θα φέρεις το ένδοξο
το όνομα, το οποίο έγινε για μέν
πολύ βαρύ. Πιστέμα ότι δεν άστεινέ-
μας! Άπό σήμερα θα λέγανται Μπωρε-
γκούαρ. Σ' αυτό το σου» όφειλά
τέλτοχία μου, την ελευθερία μου, η
γαλήνη μου. Σέ καθιστώ υπεύθυνο γι
δι τι συμβεί στο μέλλον. Και τώρα
Χαίρε Μπωρεγκάρ! Χαίρε ένδοξο Μ-
πωρεγκάρ. Ό Μπωρεγκούαρ δεν έμ-
πλυνε καμιά σγάσι μαζί σου! Ά-
τώρα και στο έξης θα κανονίζω όπε
θέλω κι τη ζωή μου! Μέλεις σ' ό ένδο-
ξο Μπωρεγκάρ. Εγώ θα είμαι ο άσημ-

Μερικές πολύτιμες συμβουλές:

Για μία νέα, η ημέρα του γάμου της είχε αναμνηστικότητα η σημαντικότερη της ζωής της. Με πόση ανυπομονησία, με πόση αγωνία δεν την περιμένει! Το μυσλό της είχε γεμάτο από σκέψεις και φροντίδες. Πώς θα φτιαχίει το καινούργιο γοπίι της, τα επίπλατά της, την τουαλέττα της... Για ένα μόνο πράγμα δεν νοιάζεται: πως θα προετοιμάσει τον έαυτο της για τη μεγάλη αυτή στιγμή, από την οποία ποσόν εξαρτάται η ευτυχία, όχι μόνο η δική της αλλά και των παιδιών που θα γεννηθούν από το γάμο της. Και όμως αυτό είναι το σπουδαιότερο... Γιατί ένας γάμος δεν είναι κάτι που εύτοχευδίζεται. Άναισθη φροντίδες, προετοιμασίες, χίλια δυο πράγματα. Είναι μια υπόθεση και μάλιστα από τις μεγαλύτερες. Για τη γυναίκα ιδίως είναι μία αληθινή συμμαχία, και συνεργάζεται της είναι η ομορφιά, η χάρις, η γοητεία, όλη η βελκτική «θελούστικότητα» της, που πρέπει να σαγηνεύσουν, να υποτάξουν, να κατακτήσουν μία φορά για πάντα το δύστροπο και τόσο απειθαρχητό σύντροφο της ζωής της, τον άνδρα. Μαζί με την κατάρκτη του ανδρός η γυναίκα πρέπει να σκεφθεί επίσης τους απογόνους της, που θα βγούν μέσα από τα σπλάχνα της αληθινή σάρξ εκ της σπρκός της.

Αν όχι από πολύ πρωτίτερα, λοιπόν, τουλάχιστον κατά τις δεκαπέντε ημέρες που θα προηγουθούν του γάμου σας, πρέπει να συννησίσετε να ζητήσετε φυσιολογικά, για να προπαρασκευαστείτε το σώμα κοτό το πνεύμα σας για τη μεγάλη στιγμή.

Να μερικές σκεπτικές συμβουλές, που δεν θα σας είναι καθόλου άχρηστες.

Καθ' όλη τη διάρκεια αυτού του δεκαπενθήμερου δεν πρέπει να βγαίνετε έξω τα βράδια.

Πρέπει να στοματιάσετε τις διασκεδάσεις και ιδίως το χορό, γιατί και η πιο μικρή κατακραχή ενδέχεται να σας δημιουργήσει επικίνδυνες περιπλοκές μετά το γάμο σας.

Δεν πρέπει να καπνίζετε.

Πρέπει να περιορίσετε στο ελάχιστο τα σπορ που κάνετε και να αποφυγείτε κάθε βίαιη κίνηση. Ποδόσφαιρο, ιππασία, φούτ - μπάλλ κωπηλασία κτλ. απαγορεύονται απολύτως.

Αν είναι καλοκαιρί και κάνετε ήλιοθεραπεία, θάψτε την σταματήστε επίσης.

Όσο για τα μπάνια, μπορείτε να τα συνεχίσετε με την προϋπόθεση πάντοτε ότι δεν θα κουράζεσθε.

Πρέπει να κοιμάστε χωρίς και να μένετε όσο μπορείτε περισσότερο στο κρεβάτι σας.

Θα μετριάσετε επίσης στο σύμπρα απαράμιπτή την τροφή σας, που πρέπει να είναι ελαφριά, θρεπτική, αλλά να μη βαρύνει το στομάχι σας. Η καλύτερη λειτουργία του πεπτικού σωλήνος είναι μια απροετομητή προϋπόθεση για έναν κρλό, ανώδυνο και χωρίς προπληκούς τοκέτο. Άνεξάρτητα απ' αυτό, όμως επιδόει επίσης και πάνω στο παιδί που πιθανόν να συλλαβείτε.

Αποφύγετε τα οινόπνευμα, ποτά. Εάν σ' ενοχολήσετε άλλη περίοδο είναι βλαβερό, κατά τη πρό του γάμου δεκαπενθήμερο είναι αληθινά καταστροφικά, τόσο για σας, όσο και για το παιδί που πρόκειται να γεννηστεί.

Επιδιώξετε με κάθε τρόπο την ψυχική και πνευματική ηρεμία σας.

Θα φθάσει έτσι φρέσκη, δροσερή και προετοιμασμένη απόλυτα για την καινούργια ζωή, που θα δημιουργήσει για σας ο γάμος.

Άλλοι όμως! Πόσο λίγες είναι οι γυναίκες που φθάνουν στο γάμο, προετοιμασμένες σωματικά και πνευματικά. Οι περισσότερες, όταν φθάνουν αυτή η ημέρα, είναι κυριολεκτικά ξεκαρδαλωμένες, σαν τ' όνειρο εμπρός στο τέρας μιας μακρινής διαδρομής. Τι στιγμή αυτή θα τους ταράξει περισσότερο, ένα ξεκούρασμα σ' ένα σαβαντόριό. Αντί γι' αυτό μακιγιούνται βιαστικά, ποσπερτούν να εξοικονομήσουν τα ίχνη της κόπωσης από το πρόσωπό τους και βαδίζουν με τον πέπλο της ύψης στην εκκλησία.

Τα αποτελέσματα δεν ανθούν να φανούν, με τη μορφή αναριθμητών μικροενοχλήσεων στην οσμή, σοβαρότερων ασθενειών ανόγειου. Όλοι τότε ποδίζουν αυτά τα δυσόρεστα επεκλοπώματα στο γάμο.

Αλλ' ο γάμος, στις περισσότερες περιπτώσεις, οπταίει σε τίποτε. Εκείνο που οπταίει είναι η κόρη, ο εκνευρισμός, η σωματική και πνευματική ευθηνείας της γυναίκας, κατά το διάστημα που προηγήθηκε απ' αυτόν.

Όταν, τέλος, φθάσει η μεγάλη ημέρα του γάμου πρέπει να εξοικονομήσετε με κάθε θυσία τις ενόσεις σας.

Λίγο φαγητό, ιδίως το βράδυ, ελάχιστα ή καθόλου ποτά.

Πρό παντός, μην χορεύετε! Ένας ή δύο χοροί το σύνυνο σας είναι υπεραρκέτι. Και, προς Θεό! Όχι από τους χορούς που ξεδιβούν τη νύμφη. Αυτό θα μπορούσε να έχει ελασρετικά ολέθρια αποτελέσματα, που θα εκπληκώσουν κατά τον τοκέτο και κάποτε πολύ πρωτίτερα απ' αυτόν.

Προετοιμασθείτε, λοιπόν, για το γάμο σας. Κι μην ξεχνάτε πως από αυτή την προετοιμασία εξαρτάται η ευτυχία ή δική σας και των παιδιών που θα αποκτήσετε.

Δόκτωρ ΣΑΡΑ ΓΚΡΑΝΖΑ

33

άφισμα ένα ένδοξο μού, για να το βλέπεις και να θυμάσαι την προδοσία, να σκέπτεσαι τις 10 'Ιουλιού!..

Οι φράσεις αυτές χάθηκαν σε μερικά λεπτά. Ένας έλαφρός θόρυβος τράβηξε τότε την προσοχή του Πριγιάν.

Η άσπρινη σφραγίδα με τα δοκικά ψηφία του σημάδεψε τον αέρα. Συγχρόνως άναψε ένα μικρό καμινέτο του οινόπνευματος, που γρησόμευε γι' αυτήν. Η χαρναμένη πλάκα της σφραγίδος πυρώθηκε για λίγες στιγμές στη φλόγα κι έπειτα ακούμπησε στο έριστερ χέρι του Πριγιάν. Κατόπιν όλα ξαναγύρισαν στη θέση τους.

Ο Πριγιάν κούταξε το χέρι του: Η άσπρινη πλάκα είχε αφίσει το άποτύπωμά της, ένα έλαφρό κάψιμο, που σχημάτιζε τα ψηφία Α. Π.

Μη βλέποντας πιά τίποτε το άσπρινο γύρω του, ο Πριγιάν σηκώθηκε και πήγε ως το τηλεφώνο. Ζήτησε τον καθηγητή Λουρμέλ και του είπε:

— Κάτι εξαιρετικό και σοβαρότατο συνέβη στο γραφείο μου! Πρέπει να σας μιλήσω το γρηγορότερο! Σε μία ώρα, θα βρίσκω μαζί εκεί.

Πραγματικά, μία ώρα άργότερα, έφτασε στο σπίτι της όδου Νανσουλού.

Τον δέχθηκε ο Κορσά και τον έπληε άμέσως στο δωμάτιο της Λωράνης Παίλι.

— Έλάτε! τον είπε ο Λουρμέλ, πίνοντάς τον άπ' το χέρι.

Η νοσοκόμος δέν βρισκόταν εκεί. Η Λωράνης, στο κρεβάτι της, ήταν κατάκλιση, με τα μάτια κλειστά, όπως την είχε ιδεί ο Πριγιάν πρό δύο ημερών.

— Είνε και πάλι πεθαμένη - ζωντανή! είπε ο Λουρμέλ, με συγκρατημένο θυμό και πόνο. Βρίσκεται στην κατάσταση αυτή, έπειτα από μία τρομερή νευρική κρίση. Προηγουμένως είδε το φάντασμα του Έωσφόρου, το όποιο της μίλησε... κι' αυτή του άπάντησε... 'Αλλά κι' η νοσοκόμος είδε κι' άκουσε το φάντασμα. Τα έμαθα όλα άπ' αυτήν.

Διηγήθηκε με συντομία στον Πριγιάν όσα ήξερε. Έπειτα τον ρώτησε:

— Και σεις;... Τι σας συμβαίνει;

Έκείνος του περιέγραψε με άπλυτη ήρεμία ό,τι είχε συμβεί στο γραφείο του, κι' έδειξε το πληγωμένο χέρι του.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια

Φ Α Κ Ι Δ Ε Σ

Ο ειδικός Δερματολόγος Παριζιάν

Δόκτωρ Ι.ΜΑΤΑΡΑΣΙΟ

Θεραπεύει ριζικά και με ενγύψιους τις φακίδες (έφηλιδες) εντός όλιγων ημερών.

Πληροφορία δωρεάν

Δέκεται 10 - 1 και 4 - 7

ΟΔΟΣ ΠΙΠΙΝΟΥ 38

Ετάσις Άγγελουπούλου.

Τηλέφ. 85.089

ΑΝΤΩΝ. Α. ΛΑΣΚΑΡΙΣ

Γυναικολογικά - Μεταδοτικά - Σεξουαλικά.

ΧΡΗΣΙΣ ΠΕΝΙΚΙΛΙΝΗΣ

Άθέρωφ 11α, 6. 8 μ.μ.

Τηλ. 53.807

Αίσθητικόν Έπιστημονικόν

Έργαστήριον

Βερανζέρου 12α

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 53.674

Άναλυνθάνει την εξέλειψιν όλων των δυσμορφιών του προσώπου, ως και την ριζικήν αποτρίχυνσιν, εξασκώσας τας ρυτίδας, ούλας, έγκύσματα, στιγμιαία (πανάδες), στιγμιαία ερύσινια και θεραπεύει την τριχοπύκνυν.

Ο ΑΝΤΙΖΗΛΟΣ

Πρωτότυπο διήγημα

Δέν ήταν άλλος κακόκεφος ο νέος φαρμακοποιός Γκωτιέ Κορό, άλλα πραγματικά έξω φρενών. 'Η γυναίκα που άγατούσε και που σκέπτευε να την παντρευτή, τον έγκατέλειπε. Γιατί είχε ξαναγυρίσει ο παλιός άρραβωνιστικός της, που τόν θεωρούσε ως τότε χαμένο σ' ένα ναυάγιο. 'Η Μαρία δέν άγατούσε άκόμη, και παρ' όλη τη συμπάθεια πουνοιώθε για το φαρμακοποιό, του είχε πη καθαρά και έάστερα ότι δέν έπρεπε πιά να έλπιη...

Ο Κορό είχε ύποταξη στο μοιραίο κι' είχε άποταξηρή. Τώρα όμως στριφγυρίζαν στο μυαλό του φονικές σκέψεις... Δέν θα τις πραγματοποιούσε βέβαια ποτέ, γιατί ήταν καλός και τίμιος νέος, άλκιμος για ένα έγκλημα. 'Ωστόσο ένας έρωτισμένος κνεί κάποτε τις χειρότερες τρέλλες...

— Καλησπέρα σας, πρόσφερε έ. ξαφνα μία φωνή.

Ο Γκωτιέ άνασκήκωσε τα μάτια του κι' είδε ένα νέο ψηλό κι' εύσωμο, με πρόσωπο λίγο βασιανόμένο. Άπάντησε στο χαιρετισμό του με μία κίνηση του κεφαλιού και τον κούταξε έπειτα έρωτισμικά.

— Μπορείτε να μου έτοιμάστε ά. μέσως αυτό το φάρμακο; πρόσθεσε εκείνος.

Ο φαρμακοποιός άπλωσε το χέρι του, πήρε τη συνταγή και την έδιάβασε: Περιείχε άρσενικό κι' άλλα διάφορα συστατικά...

Ο Κορό διάβασε τα όνόματα του γιστρού και του πελάτου. 'Ο δεύτερος λεγόταν Κονσταντ Βαζέ... 'Ο φαρμακοποιός έβινε κατάκλιση και έανακύνταξε τον πελάτη του. 'Ηταν εκείνος!... ο άντιζήλος του, ο άνθρωπος που, με το δικαίωμα της προτεραιότητας, του είχε άρπάξει τη γυναίκα που άγατούσε!

Δέν τον είχε ξαναϊδεί ποτέ. 'Αλλά κι' εκείνος δέν τόν ήξερε. 'Η Μαρία δέν θα του είχε πη τίποτε... διαφορετικά, δέν θαρχόταν σ' αυτόν για το φάρμακο του... 'Ο Κορό ξαναδιάβασε τη συνταγή. 'Ο γιατρός είχε γράψει μία

μικρή δόσι άρσενικού... 'Αρσενικό!... 'Ο Γκωτιέ είδε να νυρίζον όλα γύρω του... 'Αρσενικό!... Μά ο φαρμακοποιός είνε άνθρωπος... μπορεί να κάμη λάθος, να δώση μεγαλύτερη δόσι... Είνε άνθρωπινα τα λάθη!

— Περιμένετε λίγο, είπε ο Γκωτιέ. Καθίστε. παρακαλώ, ως πού να το έτοιμάσω.

Πέρασε στο εργαστήριό του. 'Ετοιμάσε τα μπουκάλια με τα φάρμακα, τη μικρή ζυγαριά, τα χημειστήρια...

Με λίγη άσπρη σκόνη, θα μπορούσε ν' άπαλλαγή άπ' τον άντιζήλο του και να κάμη δική του τη Μαρία! Ποιος θα τον κατηγορούσε ποτέ για δολοφονία;...

— Άλλά, την τελευταία στιγμή, μετάνοισε. Του φάνηκε σαν να ζυγνόνσε από ένα άσχημο όνειρο... 'Όχι, όχι, δέν θα γινόταν φονιάς!...

Πέταξε το πρώτο μίγμα που είχε έτοιμάσει ήδη, και έαγαύισε τα διάφορα συστατικά. Τ' άνακάτεψε καλά και μοίρασε το φάρμακο σε σκονάκια.

Ο πελάτης τ' άπηρε, πλήρωσε κι' έφυγε. 'Ο Κορό κούταξε λυπημένος ν' άπομακρύνεται ο άνθρωπος, που του είχε κλέψει την ευτυχία...

Έπειτα σηκώθηκε σαν αυτόμα. Το και κούταξε το ρολόι του. 'Ηταν ώρα να κλείση. Βγήκε, κατέβασε τα ρολά, τα κλείδωσε και τρέβηξε για το σπίτι του.

Τη νύχτα, κοιμήθηκε βαρυσά. Και το πρωί έζήπνησε κάπως πιο ήσυχος.

Γύρισε στο φαρμακείο του. Το εργαστήριό ήταν άνω κάτω, όπως το είχε άρσειε το προηγούμενο βράδυ, πάνω στην ταραχή του. Τακτοποίησε τα διάφορα φάρμακα, έβαλε στη θέση τους τα μπουκάλια, τη ζυγαριά... Πάνω στο ένα δικαίκι της έμενε άκόμη το μικροσκοπικό βάρος της τελευταίας ζυγίσσεως... Τι είχε ζυγίσει τελευταία άπ' όλα; Το άρσενικό...

Ξαφνικά ο Κορό έγινε κατάχλωμος. Φόρεσε τα γυαλιά του, κούταξε το βάρος εκείνο... 'Ε-

πείτα έτρεξε και πήρε τη συνταγή και την εξέτασε... Φρίκη! Είχε κάμη ένα τρομερό λάθος στο ζυγισμα! Είχε βάλει στα σκονάκια μία μεγάλη, θανατηφόρο δόσι άρσενικού!...

— Θα πεθάνη αυτός ο άνθρωπος! ούρλιασε. Είμαι ένας δολοφόνος!...

Θάβηλε να τρέξη, να τον προελδοποιήση, να προλάβη το κακό... Πώς όμως; Πού έμενε ο Βαζέ; Πώς να τον βρή;...

Η Μαρία... Αυτή θα πρόφθαινε ίσως άκόμη να σώση τον άρραβωνιστικό της. Έπρεπε να την είδοποιήση...

Βγήκε στο δρόμο κι' έτρεξε σαν τρελλός προς το σπίτι της πρώην μνηστής του. Έτάσε εκεί λαχανιασμένος... Ξετρελλιαμένος. Χτύπησε το κουδούνι της έξωπορτας. Το άνοιξε η ίδια η Μαρία.

— Συμβαίνει κάτι πολύ σοβαρό!... της φώναξε με ταραχή. Πού μένει ο άρραβωνιστικός σου;... Μα γιατί κλαίς;

— Γιατί... γιατί... —Ω, Θεέ μου! Είνε πολύ άρ-γά;... Πέθανε!...

— Ναί, πέθανε... άπάντησε η κοπέλλα κι' ένα λυγμό.

— Τα σκονάκια!... Τι συμβο-ρά! ούρλιασε ο Κορό.

— Μα ποιά σκονάκια; — Έκείνα που...

Ο δυστυχισμένος φαρμακοποιός δέν μπόρεσε ν' άποτελειώση τη φράση του. Έπρεσε σ' ένα κήσημα, σφίγγοντας το κεφάλι του άνάμεσα στο χέρι του και μουρμουρίζοντας:

— Σκότωσα το Βαζέ! Είμαι δο-λοφόνος!

Η Μαρία τον κούταξε άνάμεσα στα δάκρυά της και ψιθύρισε με έκπληξη:

— Μα τί λές, Γκωτιέ;... 'Ο Βαζέ πέθανε χθες το βράδυ. Τον σκότωσε έν' αυτοκίνητο, ενώ γυ-ρίζε σπίτι του...

T. ΑΡΙΣ

ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ ΖΕΡΣΕΥ' ΑΝΤΟΧΗΣ

και έμφανίσσεως σε διάφορες ποιότητες και φθηνές τιμές.

ΚΑΛΤΣΕΣ γυν. (Άράχνη) ζωϊκές έστρα μόνον 14.900 (λόγω έποχής ευκαιρία).

Άποθήκη: ΘΗΣΕΩΣ 17

ΟΡΟΛΟΠΟΙΕΙΣ & ΧΡΥΣΟΧΟΙΟΝ

ΙΩΑΝ. Ε. ΓΕΩΡΓΑΝΤΖ'ΚΗ

Όδός 'Ηρακλείου 36 - Ν. ΙΩΝΙΑ

ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΟΡΟΛΟΓΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤ. ΜΠΡΑΣΕΛΕΣ.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ ΚΟΣΜΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΟΡΟΛΟΓΙΩΝ ΗΓΥΓΗ-ΜΕΝΑΙ. ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ

ΟΙ θαυμαστοί χρωματισμοί της πούδρας

ΡΟΥΖ - ΚΡΑΓΙΟΝ

Η άσυνανώνιστος ποιότης σας χαρίζουν

ΥΓΕΙΑ - ΝΕΙΑΤΑ - ΟΜΟΡΦΙΑ

Ζητείται παντού

Γεν. Άντιπρόσωπος

ΙΩΑΝ. ΚΟΡΔΩΝΗΣ

Τηλ. 23.801

Οι θαυμαστοί χρωματισμοί της πούδρας

ΡΟΥΖ - ΚΡΑΓΙΟΝ

Η άσυνανώνιστος ποιότης σας χαρίζουν

ΥΓΕΙΑ - ΝΕΙΑΤΑ - ΟΜΟΡΦΙΑ

Ζητείται παντού

Γεν. Άντιπρόσωπος

ΙΩΑΝ. ΚΟΡΔΩΝΗΣ

Τηλ. 23.801

Οι ληστές της Σοφορίας

1ο ταξί

— Δώδεκα άπόστολοι, κι' ο καθένας με τον καύμό του, σ' έσας πάει, ήλεγε η 'Εφταλία στην γυναικογειτονιά πούτανε ματρεμένη στο ντουσερλόι...

Και πραγματικάς η κάθε μία είχε και το μεράκι της:

Η Φιλή του Μπιταζαρή, θέλει να πάη στον Πουονιέρη. Είνε η σκληρή της πε.ε.ε. ρας της και το ήκανε ένα νταβά σκετό λουκούμα να τη πείση τα μάτια, και να τη βουλώση το στόμα της λοζούς, τη λούγκρας, τη τρικόλας. Νά φάη πιά να ξεπατώη η άσχημη!

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

Η Κωστούλα του Φαταούλα, θέλει να ντυθή μαύρα, και να πάη με τα παιδιά της στο Βόρω. Καταφέρνε με μέσον της γράψανε δίδεν πως είνε γήρα μ' όρφανά, κι' είνε άπορη, κι' έτσι μπορεί να πάη...

ΤΑ ΝΤΕΡΤΙΑ ΤΟΥ ΚΙΡΚΟΡ

Ο ΓΑΪΔΑΡΟΣ

— Πώς έβινες έτσι, βρέ; Χαίρ όλα. Πέρασε καμμία μεγάλη άρρώστεια; ρωτούσε ο Μάνθος ο γκαρ-ζίστος τον Κιρκόρ που πέρασε άπ' το συνηγείο του μ' ένα σταχτερό γαϊδουράκι με ζυπνα μάτια, και μεγάλα αυτιά.

— Όχι, μπέ, έγκώ ντερέ είμαι, γιαβρούμ. — Τότε γιατί αυτά τα χάλια; Αυτό δέν λέγεται πιά άδυνμία, άλλα διαφανία! Είσαι, φίλε μου, ίδιος ο Άν Γιάννης ο ντιστευτής!

— Άλήτεια, μπρέ, καλά λές ντιστευτής. Γιατί να ντιστεψω χρειάστηκε έξη μήνες για να μπορέσω έξοχη να νοικιάσω ίσκι, που ήπελε η Τακουίτα. Σηγήτικα λίρες! Άναντίμ; Κιρά ι-τσούν σαρί λίρα βερντίμ. Και τώρα μεγάλο φου-καραλίκι έκω. Ζορ-ζορίνα καινούργια ντιστεία ξανακάμω, γιαβρούμ.

— Έξικ ολαούν τότε, φίλε μου. Σε λυπάμαι.

Ο Κιρκόρ άφου βθεβαιανόστεινε συνέχισε: — Βάί! βάί! δέκα πέντε μέρες έξοχη έκω, δέκα πέντε κιλά ήκασα! Γιατί εκεί νερό ντέν έκει, ήφως ντέν έκει. Χασάπης γιόκ, μπακάλης γιόκ. Ότι τέλει Τακουίτα καρντία της, ό,τι τραβεί γκούστο της, από Άππνα άορασμένο έσέκ κιμπί κουβαλάω!

— Βρέ μπελάδες και βάσανα πώκεις, φουκαρά μου!

— Τη μέρα ήλιος κυνηγεί έμένα. Άπό μπρός μου έρχεται, από πίσω μου έρχεται. Μποινώ κά-μωρα μου χαράμ, γιαβρούμ. Βγνώνω δώ ήφου-ρος κουζούμ. Βάζω σακκάκι μου ίσασμένους ένο-μω! Βγάδω σάβρακό μου τσουρουφιμένους ένο-μω! Κουρασμένους, μπαλιντιμένους πέφτω να κοιμητώ το βράντυ, άμα καταρίνεις, μαυρομα-μούνες, κουνούπια-μουνούπια έκει μέσα, δώ φωνές, τραγκούντια, κιτάρες-μιτάρες, φασαρία-μασαρία. Άκούμ, σαμπανιάν, αυτάρ ήουχία-μυ-συχία γιόκ, γιαβρούμ!

— Βρέ τον έρίφη το Κιρκόρ τί τραβάει στην έξοχη!

— Κάτε πρωί Ισάσι αυτοκίνητο τοδκ ταβτατούρι άάρ. Ικόσμος πολός, κολάι να πάρη έμένα ντέν γίνετοι. Γι' αυτό β-ζιγνιέμ, κι' ένα γαϊδουράκι άορασμένο ήκανα, φούνια μου κουβαλάω, έτσι κουζούρι μου βρήκα.

Τέλεγε αυτά κι' έδλεπε περιέργος το Μάν-θο με τον πρωτομάστορά του που ο ένας μ' έ-ναν τενέκε, κι' ο άλλος με μία βούρσα στο χέρι βάζανε νεφτι με τερθενθίνη σε κάτι τρο-χούς.

— Νέ μπού μπέ; Τι είνε αυτό, γιαβρούμ; ρώ-τπες.

— Μωρέ, από πού σε φέρανε; Καρούλια, μωρέ! — Καρούλια-μαρούλια ίζέρω, μπέ. Άμα αυτό που βάζεις με βούρσα ντέν ίζέρω.

— Βάί άθανάκ! Δέν ξέρεις, μωρέ Κιρκόρ, την νέα έφευρεσι;

— Ποιά, μπέ, έμπρεσι;

— Μωρέ αυτό που βλέπεις, τούπε σ' άστεία ο Μάνθος, γίνεται από το ζουμί του ηλεκτρισμού.

Τὰ πρῶτα ἔστιατόρια

Κέντρα καλοφράδων καὶ... ἡρώων
μυθιστορημάτων

«Ρεστωράν», ὅπως οὐνεὶ
σας ν' ἀποκαλοῦμε καὶ σὺν
τοποῦ μας τὰ ἔστιατόρια, σπ
μαίνει σὴν κυριολεξία «χορ
τατήριον». Καὶ τὸ πρῶτον αὐ
αὐτὰ τὰ κέντρα τὸν ἔνοιε
τὸ 1766 σὺν Παρίσι ἕνας κα
ποῖας Μπουλανζέ, πού ἔβα
λε σὴν πόρτα τοῦ τῆν ἀκό
λουθῆ επιγραφὴ λατινιστί:
«Ἐλάτε ὅλοι σεις πού θέ
λετε νὰ κάμειτε τὸ στέμνα
σας νὰ ἐργασθῇ καὶ ἐνὰ θά
σας χορτάσας».

Γιατ' αὐτὴν ἀπ' αὐτὴ τὴν ἐ
ποχὴ ἐκείνῃ πού δὲν εἶχαν
οἰκονομία, ὅπως καὶ οἱ τα
ξιδιῶται ἐργάζον σ' ἔλασι
νὰ παύσασθαι, πού τὰ πρῶ
στέρη ἐμοῖσιν μετ' ἀληθινὰ
καταγόνια.

Λίγο ἀργότερα, οἱ ἀδελφοὶ
Βερύ ἀνοίξαν ἐπίσης τὸ Πα
ρίσι ἕνα ἔστιατόριον, πού ἔ
γινε περίφημον γιὰ τὴν ἀφθ
νία καὶ τὴν ποικιλία τῶν φα
γητῶν του.

Ἀκούσατε μὴ ἀπαρίθμησι
αὐτῶν τῶν φαγητῶν, πού τὴν
ἠδονήσαν σὺν Μπριγιὰ - Σα
ραρέν. Οἱ ἀδελφοὶ Βερύ σερ
βίζαν λοιπὸν στοὺς πελάτες
τοὺς δώδεκα εἰδῶν σούπες,
ἐκίστοι τέσσαρα «βόνι» ἔβρι,
ἐκίστοι ἐντράδες ὁρεῖν, ἀλ
λες ἐκίστοι ἀρνίσιοι κρέατος,
τριάντα ἐντράδες πουλερικῶν
ψιτὰ κρέατα καὶ ψάρια σὲ
ἀφάνταστη ποικιλία καὶ δώ
δεκα εἰδῶν γλυκίσματα. «Ε
τσι, ἐκασχόντο ὅτι μποροῦ
σαν νὰ ἱκανοποιηθῶν καὶ τὸν
πὶδ δύστηνον πελάτη, πού ἔ
ταν ἀδύνατον νὰ μὴ βῇ κά
τὴ τῆς ἀρεσκείας τοῦ ἀνάμ
εσα σ' ὅλο αὐτὸ τὸν πλοῦτο
τῶν φαγητῶν.

Ἐνα καλὸ γεῦμα στοὺς ἀ
δελφοὺς Βερύ στοίχιζε δὲ
φράγκα, ποσὸν πού ἐθεωρεῖτο
τεράστιον γιὰ τὴν ἐποχὴ.

Φαντασθετε τώρα πόσο πο
λυτελὲς πρέπει νὰ ἦταν ἕνα
γεῦμα δύο μόνον προσώπων,
πού ἐστοίχιζε ἑξήντα δύο
φράγκα καὶ πενήντα λεπτά.

Οἱ συνδικαλιστὲς αὐτοῦ
τοῦ γεύματος ἦσαν ὁ Μπαλ
ζάκ καὶ ὁ ἐκδότης τοῦ Βερν
τέ. Τὴν προσηκίαν τὴν εἶχε
καίμει ὁ πρῶτος... ἀλλὰ τὸ
λογαριασμὸ τὸν πληρώσε ὁ
δεύτερος.

Ὁ δυστυχισμένος Βερντέ,
πού ὑπέφερε ἀπὸ τὸ στομάχι
του, ἔφαγε μόνον μὴ σούπα
καὶ μὴ στερητικὰ πέδικας.
Ὅσο γιὰ τὸ διάσημον συν
γγραφέα, κατεβράχισεν ἐκα
τὸ στρέψιν τῆς Οὐστάνδης,
μὴ γλώσσα Νορμανδίας,
δώδεκα μπορζόδες ἀπὸ πρῶ
δατο, πού εἶχε τραφῇ σὲ πα
ραδοσιακὰ λιθαρία, διάφο
ρα ορεκτικά, ψάρια, χορτα
σικά, φρούτα, γλυκὰ, καμ
μὴ δεκαεὶα μπακαλίσια κρ
σί, ἀρκέτα ποτὰ καὶ περὶ
τοὺς εἰκοσι καφέδες!

Ἡ ἀφιέρωσις τῶν μεγάλων
ἐστιατορίων ἔκαμε ὅμως πολ
λοὺς ἐπιχειρηματίας ν' ἀνοί
ξουν ὅλα λαϊκὰ, ὅπου ἐτρώ
γε κανεὶς πολὺ φθηνά.

Ἐνα ἀπ' αὐτὰ ἦταν τὸ
«Φελικιότος», σὺν Καρτίε Λα
τέν, ὅπου συχνάζαν οἱ φοι
τηταί.

Τὸ ἔστιατόριον αὐτὸ σερ
βίζε τρία μόνον φαγητὰ καὶ
ἀλλὰ τὰ τροπευτικὰ ἀνέλα
καὶ τὴς πετασέας τοῦ ἀπὸ Κυ
ριακὴ καὶ Κυριακὴ. Ἐκτός
ἀπὸ τὴ φθηνία τοῦ, ὅμως,
ἔκανε καλὴ... πιστωτικὴ σὺν
πελάτες του. Στὸ τέλος, ὅ
πως ἦταν ἐπόμενον, ὁ ἰδιοκτῆ
της τοῦ χρεωκόπησε.

Ἐνα περίφημον ἔστιατόριον
τῆς ἐποχῆς ἦταν ὁ «Βράχος
τοῦ Κανκάλ», ὅπου ὁ Μπαλ
ζάκ ὠδηγοῦσε... τοὺς ἡρώ
ες καὶ τὴς ἡρωίδες τῶν ἔργων
του, ὅταν ἡ πλοκή τοῦ μυ
θιστορήματος ἀπαιτοῦσε νὰ
εἶναι ἐξῆς ἀπὸ τὸ σπῆτι τοῦς.

Ἐτσι, ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ κέν
τρου Μπαλζέν ἐκαυχάτο ὅτι
εἶχε τακτικούς πελάτες, ὅ
ρικὰ ἀπὸ τὰ φανταστικά αὐ
τὰ πρόσωπα, τὸν κ. ντὲ Ρα
στιγιάν, τὸν Ροῦ - Μπωμπρέ,
τὸν κ. ντὲ Τολλὲ - Μπιγιόν,
τὸν Λουσιτῶ, τὴν κυρία ντὲ
Μονφραινζ καὶ ἄλλους.

Ἀπὸ τὰ ἐξαιρημένα ἔστι
ατόρια τῆς ἐποχῆς τῆς Πα
ρισιοῦσας ἦσαν καὶ οἱ
«Προθηκτικοὶ ἀδελφοί», πού
εἶχαν μεγάλη εἰδικότητα
στὸν... θανατὸν μακαλιὰ
ρο.

Τὸση ἦσαν μάλιστα ἡ εἰ
δικότης τοὺς σ' αὐτὸ τὸ φα
γητὸ, πού ὁ μπακαλάρος εἰ
χε γίγει γιὰ ἕνα διαστήμα
ὁ μετὰ τῆς μάδας. Καὶ οἱ
κοιμῆτες κυρίες τῆς ἐποχῆς δὲν
τὸ θεωροῦσαν καθόλου προσ
ῆλτικόν νὰ πᾶνε νὰ πέρουν
ἕνα μετὰ στοῖς «Προθηκτι
κούς ἀδελφούς».

Ἐνα ἄλλο ἔστιατόριον φη
μιζοῦσαν γιὰ τοὺς παταόδες
του. Εἶχε μάλιστα τὸν ἀρκ
τὰ πρωτότυπο τίτλο «τὸ μω
σάρι πού βυζαίνει».

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἡ κουζί
να τῶν διαφόρων ἔστιατορίων
δὲν ἦταν ὁμοιομορφία ὅπως
συμβαίνει σήμερα. Καθένα
εἶχε τὴ δική του τέχνη καὶ
τὰ ἰδιαίτερα «σπεσιαλιτέ»
του, πού τὰ μυστικά τους με
τεβόδιοντο ἀπὸ πατέρα σὲ υἱὸ
καὶ ἐβουλόσαντο ζηλότυπα,
γιὰ νὰ μὴν τὰ κλέψουν οἱ
ἀντίπαλοι.

Τὸ ἴδιο συνέβαινε καὶ με
τὴς τιμὲς. Κάθε κέντρο εἶχε
τὴς δικῆς του καὶ οἱ διαφορῆς
ἀπὸ τὸ ἕνα σὲ ἄλλο ἦσαν
πολλὰς φορὲς τεράστιες.

Ἀλλὰ κατὰ τὰ μέσα τοῦ
19ου αἰώνου, οἱ κατάλογοι
τῶν φαγητῶν ἔγιναν ὁμοί
μορφοί σχεδόν καὶ καθιερώ
θηκαν γιὰ πρώτη φορὰ τότε
καὶ οἱ ἀρτισμὲν τιμῆς.

Ἐνα ἀμερικανικὸ περιοδικὸ
δημοσιεύει τὸ παρακάτω ἄρθρο
στὸ ὁποῖο υποστηρίζει ὅτι οἱ τεμ
πέληδες δὲν εἶναι μόνον εὐτυ
χεῖς ἀλλὰ καὶ πνευματικῶς ἀνώ
τεροι ἄνθρωποι. Σὰς τὸ μετα
φράζουμε λοιπὸν χωρὶς κανένα
σχόλιο. Ἰδοὺ
τὴν υποστήριξιν ἀκριβῶς:

«Τὰ χαρακτηριστικά τῆς τεμπελιάς εἶναι πο
λύ ἀπλά: τελεία παράλλησις τῆς φυσικῆς δυνά
μεως καὶ διακοπὴ τῆς πνευματικῆς λειτουργίας.
Διὰ τὴν γιὰ νὰ γίνῃ κανεὶς ἰδανικός τεμπελής,
πρέπει νὰ ἐγκαταλείψῃ ὅλες τὴς σκοπεύσεις τοῦ
εἰκοστού αἰῶνος, νὰ ἐξολοθῇ ἀναπτυκτικὰ κά
που, νὰ κλείσῃ τὰ μάτια του καὶ νὰ φαντασθῇ
τὸν ἑαυτὸ του σὰν ἕνα ξερὸ φύλλον, ἢ σὰν μὴ
πέτρα.

«Ῥίξτε μὴ μὰτι ἀπὸ τὰ γὰς σας πού εἶναι κου
λουριασμένον πᾶν σ' ἕνα μαζιάρει. Προσέξτε
πόσο ἀκίνητος εἶναι καὶ σὲ τὴν πλάγι ὀκνηρία
κολυμπάει. Τὰ ἥρεμα μιανόντα μάτια τῆς εἶναι
προσηλυμένα σὲ τὸ κενόν, οἱ μὺς τῆς ἀδρανῶν,
τὰ ἐνοτικά τῆς εἶναι νάρκωμένα.

«Αὐτὴ ἡ τεμπελία λοιπὸν τῆς γὰς εἶναι τόσο
ἀπαραιτήσιμη σὺν ὀργανισμό τῆς ὅσο καὶ τὸ φα
τὸ πού τρώει. Εἶναι ἐπίσης κάτι πού θὰ κέρρῃ νὰ
τὸ μάθουμε κ' ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι. Καὶ τότε
μόνο θὰ δοῦμε ν' ἀνοίξωμε μὴ μόνον τὰς
νέας κόμους, ἕνας γαλῆνιος καὶ ἀμερικανὸς κό
σμος, ἕνα βασιλεῖο μὴ ἀπέραντος δυνατότητας
γιὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς.

«Ἀρχίστε λοιπὸν ἀπὸ τώρα τὴν τόσο ἀπαρ
αίτητη σὺν ὀργανισμό σας ὀκνηρία. Μόλις τε
λειώσετε τὸ διάβασμα αὐτῆς τῆς στήλης, κλεί
στε τὸ περιοδικὸ καὶ προσπαθετε νὰ διακόψετε
ὅλες τὴς μικρὰς κινήσεις πού κανέτε ἀκουσί
ως... τὸ νευρικὸ χτύπημα τοῦ ποδίου σας, τὸ
ἀνοικνέλαισμα τῶν ματιῶν σας, τὸ ρυθμικὸ τυμ
πάνισμα τῶν δακτύλων σας πᾶν σὴν καρέκλα
καὶ τὸς ἄλλοι. Ἐνὶ διαβάσει τὸν ἀρθρο, ἡ ἀ
ναπνοὴ σας ἦταν γρήγορη καὶ κομμένη. Ἐκου
ράστε λοιπὸν τὰ πνευματικὰ σας. Ἀναπνεύστε βα
θεῖα καὶ οἰνὰ. Δὲν αἰσθάνεσθε τώρα καλύτερα;

«Ἄν φορεθῇ γυμνάσιον, βγάλτε τὰ ἀμέσως γιὰ
τὴν ἐκείνην ἡ μικρὴ πίεσι πού προκαλεῖται σὴν γέ
φυρα τῆς μύτης σας σὰς ἐκνευρίζει χωρὶς νὰ
τὸ νοιώσετε. Ἐπίσης τὸ ἴδιο ἀποτέλεσμα φέρ
νει καὶ τὸ σφίξιμον τῆς ζώνης σας ἢ ἡ ἐφαρμογὴ
τοῦ κολλάρου. Σαπλῶθετε τώρα καὶ μὴ σκέ
ψαστε τίποτα. Ἀφῆστε τὴ φαντασία σας ἐλεύθε
ρη νὰ τρέχῃ ὅπου θέλει.

ΛΥΣΕΙΣ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ

Συλλεγτικὸ σταυρολέξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) ΠΙΠΑ - ΕΥΘΥΜΑ - ΠΑΝΕ. 2) ΚΑΛΑ
ΜΑΚΙ - ΝΙΚΟΛΑΟΣ. 3) ΝΗΜΑΤΑ. 4) ΑΔΑ
ΜΑΣΤΑ - ΡΙΠΙΔΙΟΝ. 6) ΑΤΥΧΗΜΑ - ΑΝΑ
ΒΑΤΗΣ. 7) ΘΗΛΥΚΑ. 8) ΔΟΝΙΖΕΤΤΙ - ΚΙ
ΒΟΤΙΑ. 9) ΡΑΚΟΣ - ΚΑΡΥΑ - ΑΡΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

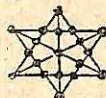
1) ΠΙΚΑ - ΑΔΕΙΑ - ΔΟΡΑ. 2) ΠΑΛΑΜΙ
ΔΑ - ΤΥΡΑΝΝΙΚΟΣ. 3) ΜΑΣΤΙΚΗ. 4) ΕΥΚΙ
ΝΗΤΑ - ΜΑΘΗΤΙΚΑ. 6) ΜΑΝΙΤΑΡΙ - ΑΚΑ
ΚΙΑ. 7) ΠΙΘΑΝΑ. 8) ΠΑΛΑΜΗΔΙ - ΒΑΛΑΝ
ΤΙΑ. 9) ΝΕΟΣ - ΟΝΤΟΤΗΣ - ΑΡΑ.

Τὰ δύο πλοία

Γύρισε πρῶτος ὁ «Ἀστὸς», γιὰτὶ ἔχει
σημασία μόνον ἡ ταχύτης τοῦ τελεσίου
τῆς ἐπιστροφῆς, ἐφ' ὅσον καὶ τὰ δύο πλοία
ἔφυγαν μαζὶ ἀπ' τὴ Θεσσαλονίκη, τὴν ἴδια
ἡμέρα καὶ ὥρα.

Τὰ δέντρα τοῦ καθηγητοῦ.

Τὰ δέντρα φυτεύθηκαν στὶς
θέσεις πού σημειώνονται με
κοκκίδες σὲ παραπλευρῶς
σχεδιάγραμμα.

Μία ἀλάνθαστη μέθοδος

Τὸ σύστημα εἶναι, ἐφ' ὅσον κανεῖ, νὰ
διπλασιάζῃ κάθε φορὰ τὴν προηγουμένην
μὴζα τὸν ὡς ὅπου κερδίει ἐπὶ τέλους. Ἀ
παιτοῦνται ὅμως οἱ ἐξῆς προϋποθέσεις:

1) Νὰ ἔχη σὴν διάθεσί του ἀπεριόριστο
χρηματικὸ ποσόν. 2) Νὰ ἐπιτρέπεται νὰ
ποντάρῃ ὁσαδήποτε.

Οἱ δέκα πόλεις

1) Παρίσι (Πύργος τοῦ «Ἄιφελ»). 2)
Καίρον (Πυραμίδες). 3) Λονδίνον (Μπιγκ
Μπέν). 4) Οὐάσινγκτον (Καπιτώλιον). 5)
Νέα Ὑόρκ (Οὐάσινγκτον). 6) Μόσχα (Κρεμ
λίνον). 7) Τόκιο (Φουζιγιμα). 8) Ἀθῆναι
(Ἀκρόπολις). 9) Βερολίνον (Πύλη τοῦ
Βραδεμβούργου).

Με τρεῖς τομῆς

Κάνετε πρῶτα μὴ τομὴ κυκλικὴ γύρω
ἀπ' τὸ κέντρον τοῦ καρδελιού κ' εἵπειτα
δύο εὐθύγραμμες καὶ κάθετες μετωδῶ
τους, πού περνοῦν ἀπ' τὸ κέντρον.

Ἡ δουλειὰ εἶναι... ἀσχημιά τῆς ζωῆς

Ζήτω οἱ τεμπελήδες!

Πτεσθε τίποτα. Ἀφῆστε τὴ φαντασία σας ἐλεύθε
ρη νὰ τρέχῃ ὅπου θέλει.

«Ἀμέσως, ὡρεῖς σκέψεις κ' εὐχάριστες ἀνα
μνήσεις θάρρουν νὰ κατοικήσουν σὲ ἐλευθε
ρωμένο πιά ἀπὸ τὴς σκοπεύσεις τῆς ζωῆς μυαλό
σας. Τότε θὰ νοιώσετε τὴν εὐδία τῶν λουλου
διῶν - πού βρισκόντουσαν ὅλη τὴν ἡμέρα σὲ
δωμάτιό σας ἀλλὰ ἡ τυραννία τῆς σκέψεως καὶ
τῆς διαρκούς ἐνεργείας δὲν ὡς ἀφῆσαν νὰ
τὰ προσέξετε.

«Μετρίοι οἱ ἀπαθείς!... Αὐτοὶ νοιώθουν μό
νο πραγματικὰ τὴν ματαιότητα τῆς ζωῆς.
«Ἐκθειάζοντες τὴν ὀκνηρία, μὴ νομίζετε ὅτι
σὰς ἀποτρέπουμε ἀπὸ τὴν ἐργασία. Ὀχι. Γιατὶ
χωρὶς τὴν δουλειὰ δὲν μποροῦμε νὰ ζήσουμε.
Ἡ ἐργασία ὅμως εἶναι κόπος ἐνὶ ἡ ὀκνηρία εἶναι
ἀπόλαυσις. Ἀσφαλῶς πολλοὶ θὰ ἔχουν ἀντίθετη
γνώμη. Ἀλλ' ὅλοι αὐτοὶ ἀγαποῦν τὴ δουλειὰ
τοὺς μόνον καὶ μόνο γιὰτὶ τοὺς ἀποδίδει χρή
ματα.

«Ἡ ἐργασία εἶναι ἡ ἀσχημιά τῆς ζωῆς!
«Ποῖός ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ πῇ ὅτι δὲν ὤταν
εὐτυχὴς ἂν ἀντὶ νὰ κερδίῃ χρήματα μετ' ἐργασί
ας του, μετ' κόπους καὶ μετ' ἰδρώτα, τὰ κέρ
διζε μετ' ἀνάπαυσιν καὶ τὸν ὕπνον;

«Ἡ εὐτυχία τῆς πολυπόνης πῶς ἀπὸ τὴν
κουρασμένην σας πλάτη εἶναι μὴ ἐξαιρετικὴ ἀ
πόλαυσις, πού πολὺ λίγοι ὅμως τὴν νοιώθουν.
«Κλείστε λοιπὸν τὰ μάτια σας καὶ φαντασθετε
τὸν ἑαυτὸ σας σ' ἕνα ὁροσκόπου λουλουδιασμένο
κῆπο ὅπου σὰς πλημμυρίζῃ ἡ εὐδία τῶν τριαν
ταφυλλῶν καὶ τῶν κρίνων. Ἐτσι θὰ μπορέσετε
νὰ εὐχολογησθε σὲ μαγευτικὸ καὶ ἀπόκομφο
ἐκείνο βασιλεῖο, πού κατοικεῖται μόνον ἀπὸ
τοὺς τεχνίτες τῆς σκέψεως καὶ τοὺς ὁπαδοὺς
τῆς ὀκνηρίας! Ἐτσι μόνον θὰ βρῆτε τὴ μονα
χικὰ καὶ ἡσυχὰ ἐκείνη μονοπάτι πού ὀδηγοῦν
σὴν ἀπόλυτη εὐτυχία τοῦ πνεύματος καὶ τῆς
ὕλης! Στὴ Γαλιληΐ!»

Αὐτὰ γράφει τὸ ἀμερικανικὸ περιοδικὸ. Ἀλλὰ
μὴν χολοσκάτε. Στὴν Ἀμερικὰ γίνονται καὶ λέ
γονται, ὡς γνωστὸν, τὰ πιὸ τερατώδη πράγματα.

ΠΟΣΟ ΑΞΙΖΕΙ μιά γυναίκα;

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Ὀμήρου
μέχρι σήμερον

Τὶ ἀξίζει μὴ γυναίκα; Ἄν κανέτε
τὴν ἐρώτησι σ' ἕνα Δὸν Ζουάν τῆς ἐ
ποχῆς μας ἀντὶ νὰ σὰς ἀπαντήσῃ, θὰ
σὰς ῥωτήσῃ κ' αὐτὸς μετ' ἡ σειρά του:

«Τὶ προικὰ ἔχει, παρακαλῶ».

Ἄν τὸν θέλετε μὴ πὶδ συγκερι
μένη ἀπάντησι καὶ καταφύγετε σ' ἕ
ναν ἑμπορὸν λευκῆς σαρκὸς τῆς Βαρ
κελώνης ἢ τοῦ Μπουένος Ἀϊρες, θὰ σὰς
ἀπαντήσῃ μετ' ὁσφρότητα: «Χίλια πέ
ζος!».

Κ' ἂν πάλι δὲν μείνετε ἱκανοποιη
μένοι κ' ἀρχίσετε συστηματικὴν ἐρευνά
νιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ πού παρουσιάζει
τόσο μεγάλον ἐνδιαφέρον, ὅπως ἔκανε
ἕνας Ἀμερικανὸς καθηγητῆς τῆς κοι
νωνιολογίας, ὁ Ρίτσαρντ Χάρτ, δὲν
θὰ μπορέσετε νὰ καταλήξετε σὲ κανέ
να συμπέρασμα, γιὰτὶ κάθε ἄνθρωπος
θὰ σὰς δώσῃ κ' ἀπὸ μὴ διαφορετικὴ
ἀπάντησι.

Εἶναι λοιπὸν τόσο δύσκολον νὰ βρῇ
κανεὶς πόσο ἀξίζει μὴ γυναίκα; Ἀς
ρίξουμε μὴ ματιά στὴν ἱστορία δια
ἔκανε ὁ Ρίτσαρντ Χάρτ, γιὰ νὰ ἴδουμε
τὶ ἀξία εἶχε μὴ γυναίκα στοὺς πα
νάρχαιους χρόνους. Ἀπὸ πού θέλετε ν'
ἀρχίσουμε; Ἀς ἀρχίσουμε ἀπὸ τὸν Ὀ
μήρου.

Στὰ χρόνια τοῦ Ὀμήρου λοιπὸν βλέ
πουμε, ὅτι μὴ ἀνδρὴρ γυναίκα, καλὴ
νοικοκυρὰ ἢ τεχνίτηρ ἀξίζει «4 κεφά
λια βοδινά». Μὰ καὶ σὲ ὅλους τοὺς λαοὺς
τῆς ἀρχαϊότητος, οἱ γυναῖκες ἀποτε
λοῦσαν μέρος τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ πα
τέρας τοὺς κ' ἀγοράζοντοσιν ἀπ' τοὺς
γαμπροὺς κ' ἦσαν ἀρισμένον ἀριθμὸ
βοδινῶν ἢ ἄλλων ζώων.

Αὐτὴ ἡ συνθήκη ἦταν γενικὴ σ' ὅ
λες τὴς χώρες. Ἄν ἀνοίξουμε ἐξ ἄλ
λου τὴν Παλαιὰ Διαθήκη, βλέπουμε ὅτι
καὶ οἱ Ἑβραῖοι ἀγόραζαν τὴς γυναῖκες
τοὺς. Στὸ Βιβλίον τοῦ προφήτου Ὀση
βρίσκουμε τὴν ἀκόλουθη πληροφορία:
«Καὶ ἡγόρασε αὐτὴν (τὴ γυναίκα) εἰς
ἑμαυτὸν δια δεκαπέντε ἀργύρια καὶ ἐν
χοιρὸν κριθῆς καὶ ἡμίση χοιρὸν και
θήκη».

Ἄν τώρα στὴν ἐποχὴ μας τὰ πρῶ
ματα ἔχουν ἀλλάξει, γιὰτὶ δὲν ἀγορά
ζει πιά ὁ γαμπρὸς τὴν νύφη, ἀλλὰ ἡ νύ
φη τὸν γαμπρὸν μετ' ἡ προικὰ τῆς, αὐ
τὸ, λέει ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητῆς, εἶ
ναι μὴ ἀπὸδεῖξι τοῦ πολιτισμοῦ μας!.

Ἐπίσης ἔχει τὴ γνώμη, ὅτι ἡ νύφη,
σήμερα δὲν ἀγοράζει τὸν γαμπρὸ μετ'
τὴν προικὰ τῆς, ἀλλ' ἀπλῶς μόνον τὸν
προσφέρει τὰ ἔξοδα τῆς διατροφῆς τῆς.
«Γι' αὐτὸ βλέπουμε, ἀναφέρει ἄκομα, ὅτι
οἱ γυναῖκες πού ἐργάζονται, δὲν ἔχουν
ἀνάγκη νὰ ἔχουν προικὰ, γιὰτὶ κερδι
ζουν μόνες τοὺς τὸ ψωμὶ τους».

Ἀς ἐξετάσουμε τώρα τὰ ἔθιμα με
ρικῶν πρωτόγονων φυλῶν τῆς Ἀφρικῆς.
Οἱ φυλὲς τῶν μαύρων πού ζοῦνε κοντὰ
σὸν Ὑσμηνῶν καὶ μέσα σὲ παρθε
νὴ δάση του, δίδουν, φαίνεται, μεγάλη
ἀξία στὴ γυναίκα, γιὰτὶ κάθε γαμπρὸς
εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ δώσῃ σὸν πα
τέρα.

ΣΤΑΣ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

ΠΡΩΤΗ!!

Η ΑΠΟΘΗΚΗ

ΕΜΜ. Γ. ΜΑΛΑΚΟΥ

1 Χρυσοσθηλαυτίσης 1 καὶ Πρα
ξιτέλους, Τηλ. 32-809

Γυναικεῖες Ἀράχνι	Δρχ. 6.800
Κομπινάξον ἔρσευ ἔξτρα	» 1.800
Κάτορας ἀνδρῶν σκέτες	» 8.000
Ντέμπου ἔξτρα	» 1.200
Εὐαφάρκα κοντὰ	» 2.000
Εὐαφάρκα	» 2.900
Υποκάμια ἔξτρα	» 1.800
Υποκάμια καρὸ	» 10.900
Σοσόνια	» 14.500
Προσφωβία	» 1.500
» 2.500	

Καὶ ὅλα τὰ εἶδη μετ' ἡ μικρὸν ἐλάττω
μα εἰς τιμὰς ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ

τὴν τῆς κοπῆς ἀπὸ τοῦ λὸγος μετ' ὁ
οἷα ἀβήμη!

Στὶς φυλὲς πάλι πού ζοῦν κοντὰ
σὸν Ὑσμηνῶν καὶ πού ἔρχονται
συχνὰ σ' ἐπασθῇ μετ' ὅλους ἀπολ
κοὺς, ἕνας μαύρος μπορεῖ ν' ἀγοράσῃ
μὴ γυναίκα, δίδοντας σὸν πατέρα τῆς.
δέκα λόγους μετ' ὁσφρότητα αἰχμη, πέντε
σιδερένια μαγειρικὰ σκεῦη καὶ δύο ὁ
κάδες... τεκέ!

Ἐπὶ τὴς πρῶτης τῆς φυλῆς τῆς Λιβε
ρίας, ἀναφέρει, πάλι, ὁ καθηγητῆς Χάρτ,
τὸ σίδερο καὶ τὸ χρυσάφι, γίνετο πὶδ πο
νε χρησιμώτερα ἀπ' αὐτὸ!.

Οἱ μαῦροι ὅμως τοῦ μεσημβρι
Κογκό, δίδουν ἄλλη ἀξία στὴν γυναι
κα. Ἐνας πατέρας, γιὰ νὰ παραχω
ρήσῃ τὴν κόρη του, ἀσχημὴ ἢ ὁμορφ
στὸ γαμπρὸ, δὲν συμβιβάζεται μετ'
ρικῆς λόγους, ἀλλὰ θέλει πενήντα φυ
σίγγια καὶ δώδεκα σιδερένια σκεῦη!

Στὴ Σομαλία μάλιστα διατηρεῖται
ἀκόμη ἡ δημοτικὴ συνθήκη. Ἐκεῖ ὁ
γαμπρὸς πρέπει νὰ δώσῃ σὸν πατέρα
τῆς νύφης δύο βώδια.

Οἱ ἄλλες φυλὲς τῆς Ἀφρικῆς, ἀνα
λόγως τοῦ πολιτισμοῦ τοὺς, πού τὸν
ἀποχέτταν ζήντας μαζὶ μετ' ὅλους λευ
κοὺς ἀποίκους, ἔχουν ἀκόμη πὶδ προ
αῖτικὴς συνθῆκες. Στὸ Καμερόν, ὁ γαμ
πρὸς πληρώνει μισὸν δολλᾶριον σὸν πα
τέρα τῆς νύφης καὶ 25 σέντς ἂν ἀνή
κῃ στὶς φυλὲς πού κατοικοῦν κοντὰ στὴ
λίμνη Ταγκανίκα.

Οἱ ἱθαγενεῖς τῶν νησιῶν τῆς Ὠκε
ανίας ἔχουν ἄλλη ἔθιμα.

Οἱ Παποάσι, παραδείγματος χάριν,
θὰ εἴλεγε κανεὶς ὅτι ἔχουν κληρονομή
σει τὴς παλῆς συνθῆκ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

— Εὐτυχῶς ἡ ἀπόφασις δὲν ἐξετελέσθη. Ἀργότερα ὁ
"Θῶν ἔδωκε χάρι στο γενναῖο ἀρχιστράτηγο τῆς Πε-
λοποννήσου.

κυτταζούν απ' την κλειδαρε-
 τρυπα». Κι' ἔτσι, ἐπὶ τῇ βό-
 σει αὐτοῦ τοῦ νόμου, ὁ Τόμ

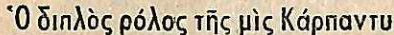
Οὐλντερ τὸ τάλξε διὰ τῆς β
ας, γιὰ νὰ συγκρατηθῇ σ
ζωή.

Ξύπνα Χότζα!...

• στο σκοτάδι, αβυσσμένη:
• — Δέν ξέρω Ἑγγλέζικα ἢ κακο
• μοίρα!...

XIOYMOF

via τους»!

σαν στο Ουώπερτσον, μία κιμπολνί, και κεί μέσα σε μία σπηλιά ανέκαλυψαν τους πίνακες τοποθετημένους σε κι-

ΠΕΖΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΚΛΕΨΤΡΑ

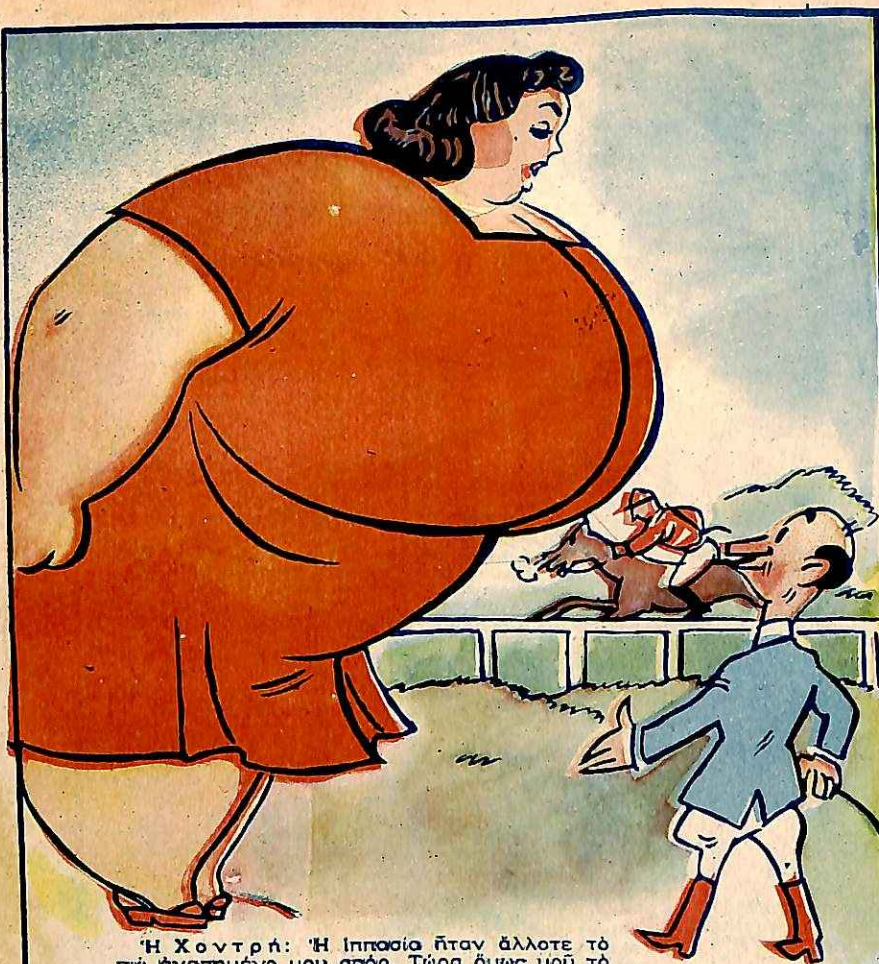
Κι' ἐγὼ τὸ κλαίω καὶ τὸ θρηνῶ
ὡ' αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ σοῦ γράφω,
ὥραίς ψυχῇ τοῦ πρώτου ἔρωτά μου.

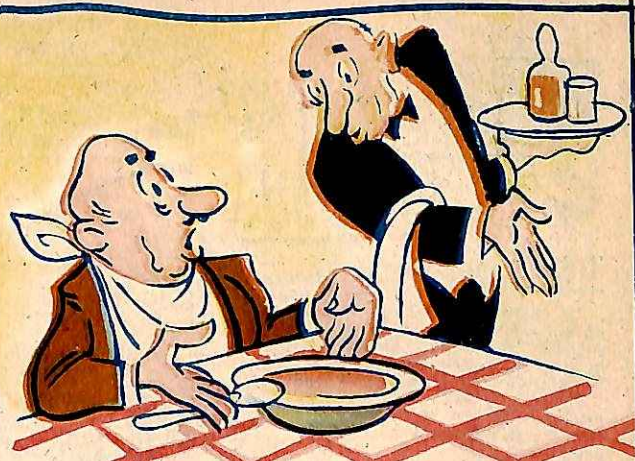
... Ιατρός Δερματολόγος

ΙΑΤΡΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

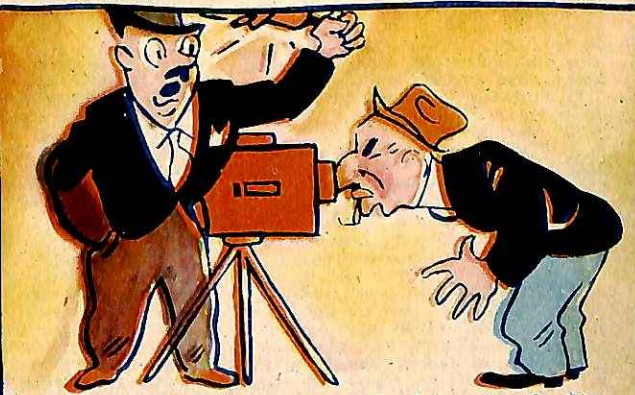
— Για τους άρρώστους που έχουν ανάγκη από Σπασία υπάρχει ένα θαύματος μέσον που δε σ' αχίζει τίποτα. Παίρνουμε οπλοση καμπίνα αμμο-πηκ και την στεγνώνουμε καλά επάνω στη φωτιά μιας σ' ένα δοχείο. Έπειτα την τορβόθουμε· ένα σακουλάκι από φανελάκι και τ' ατμού μέ-σ' ένα δεύτερο σακουλάκι από λινό ύφασμα. Όσας δε παρσούτ' ανάγκη να κοιμηθούν, βρεταίνου-με το σακουλάκι επάνω στη φωτιά και το μεταφέρι-μαστε όπου θέλουμε, κυρίως για τα πόδια των ά-ρρώστων, όταν είναι παγωμένα. Ή άμμος διαπρεπί-ζεται επί πολλές ώρες.

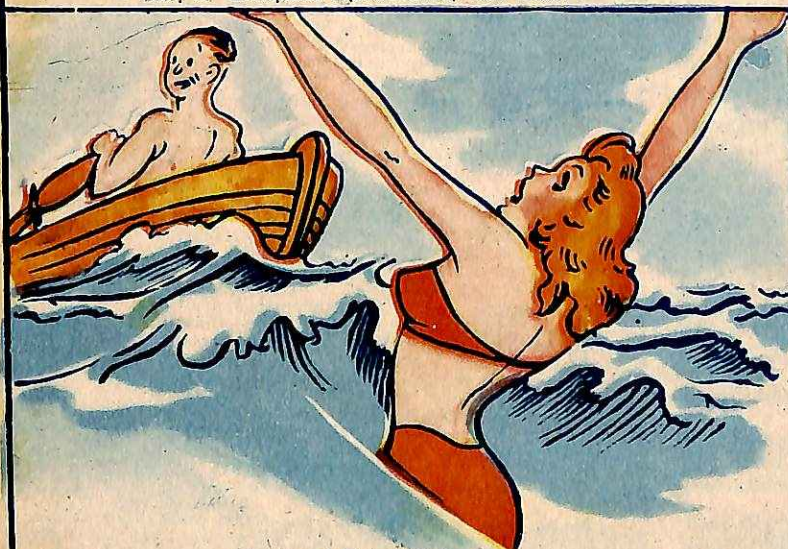
— Η Χοντρή: 'Η Ιππασία ήταν άλλοτε το πιο αγαπημένο μου σπόρ. Τώρα όμως μου το απαγόρευαν...
— Οι γιατροί;
— Όχι, η Έταιρεία Προστασίας των Ζώων!

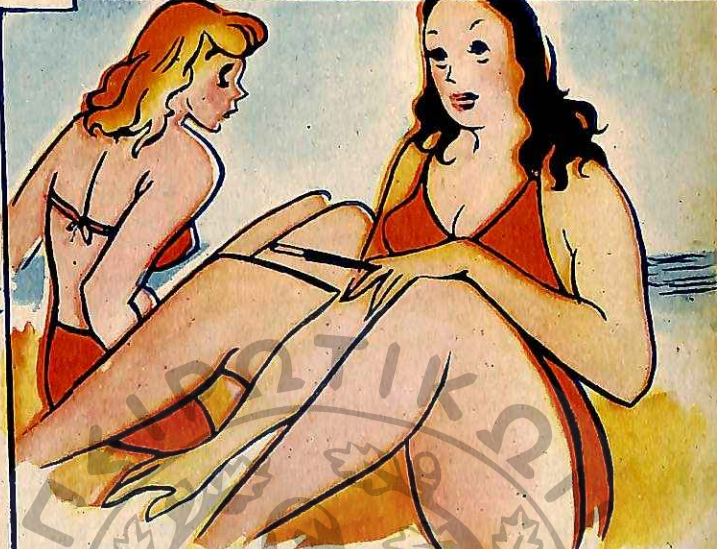
— Αυτό το πράγμα που μου έφερες δεν έχει καμιά σχέση με κοττόσουπα!
— Πώς δεν έχει! Είναι το νερό που πίνουν οι κόττες!...

— Έδώ, κύριοι, βλέπετε τη Συνδιάσκεψη της Ειρήνης...
— Μά, χριστιανέ μου, δε βλέπω τίποτα!
— Έν τάξει! Αυτή είναι η πραγματικότητα!...

— Βοήθεια! Πνίγομαι!...
— Μά, 'δεσποινίς, είναι ριχτά τα νερά...
— Καλέ, πνίγομαι από τη... μοναξιά μου!

— Τι κερδίζεις που τσακώνεσαι με τον άνδρα σου;
— Πότε παπούτσια, πότε κάλτσες, πότε καπέλλα!...

Το μάρμαρο και ο γλύπτης.